

Cota 175

BIBLIOTECA LEGILOR UZUALE ANNOTATE

Nr. 665

CODUL PENAL

„REGELE CAROL AL II-LEA“

4448
8555

Publicat în Monitorul Oficial Nr. 65 din 18 Martie 1936

Cu un Indice alfabetic pe Materii

J.C. 246

BUCUREȘTI

Editura CURIERUL JUDICIAR S. A. Strada Artei Nr. 5

1936

v
93

CODUL PENAL

CARTEA I

Dispozițiuni generale

TITLUL I

Legalitatea incriminării, pedepsei și măsurilor de siguranță

ART. 1. — Nimeni nu poate fi pedepsit pentru o faptă, care, în timpul când a fost săvârșită, nu era prevăzută de lege ca infracțiune și nici condamnat la alte pedepse sau supus la alte măsuri de siguranță, decât acelea pe care le prevede legea.

TITLUL II

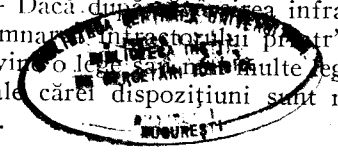
Aplicarea legii penale

CAPITOLUL I

Aplicarea legii penale în timp

ART. 2. — Infracțiunea săvârșită sub legea veche dar neprevăzută de legea nouă nu se pedepsește. Executarea pedepsei și a măsurii de siguranță, pronunțate în virtutea legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârii judecătorești pentru acea infracțiune, încetează prin simplul fapt al intrării în vigoare a legii noi.

ART. 3. — Dacă după săvârșirea infracțiunii și înainte de condamnarea infractorului printr-o hotărâre definitivă, intervine o lege penală nouă, se aplică legea ale cărei dispozițiuni sunt mai favorabile infractorului.

Infracțiunea săvârșită sub imperiul unei legi temporare este urmărită și după abrogarea legii prin ajungerea ei la termen.

ART. 4. — Legile care prevăd măsuri de siguranță se aplică și infracțiunilor comise anterior punerii lor în vigoare, dacă nu sunt definitiv judecate.

ART. 5. — În caz de conflict între două sau mai multe legi succesive, privitoare la prescripțiunea acțiunii publice sau a pedepselor, se aplică legea care prevede prescripțiunea cea mai scurtă.

CAPITOLUL II

Aplicarea legii penale în spațiu

SECȚIUNEA I

Infracțiuni săvârșite în România

ART. 6. — Orice infracțiune săvârșită pe teritoriul României este pedepsită după dispozițiunile legilor penale române.

Legea penală română se aplică și infracțiunilor săvârșite deasupra teritoriului României, în cuprinsul apelor sau mării teritoriale, sau pe o navă ori aeronavă română.

Infracțiunea se consideră comisă în România și atunci când actul comiterii sau omisiunii, ori cel puțin un act de executare a fost început sau săvârșit pe teritoriul român, sau când rezultatul infracțiunii s'a produs pe acest teritoriu.

ART. 7. — Legea penală română nu se aplică:

1. persoanei Regelui;
2. persoanelor care, în baza tratatelor sau regulilor de drept internațional, se bucură de imunitate penală;
3. echipajului unui vas comercial străin, pentru infracțiunile săvârșite pe acel vas, când se află în marea teritorială sau într'un port românesc, precum și echipajului unei aeronave străine, în timpul când zboară deasupra teritoriului românesc sau se află pe acest teritoriu în virtutea unei autorizațiuni speciale a guvernului român, afară de cazul când infracțiunea s'a comis contra unui Român sau a turburat pacea și ordinea publică a teritoriului, sau dacă s'a făcut apel la autoritățile române de comandantul vasului.

SECȚIUNEA II

Infracțiuni săvârșite în străinătate de români sau de străini domiciliți în România

ART. 8. — Orice cetățean român poate fi pedepsit pentru faptele săvârșite ca autor, instigator sau complice, în afară de teritoriul României, numai după întoarcerea sa voluntară sau dacă găsindu-se în țară, voiește a rămâne, ori dacă s'a obținut extrădarea sa și numai dacă acele fapte sunt socotite ca infracțiuni, atât de legile țării unde au fost săvârșite, cât și de legile române, afară de infracțiunile prevăzute de art. 10 și 11.

În caz de deosebire între pedepsele prevăzute de cele două legi, se aplică pedeapsa cea mai ușoară.

Dacă pedeapsa cea mai ușoară este prevăzută de legea țării străine și dacă această pedeapsă nu există în legea română, judecătorul trebuie să o transforme într'una din pedepsele prevăzute de acest cod, care i-ar corespunde din punct de vedere al naturii și duratei.

Infractorul nu poate fi urmărit dacă dovedește că pentru acele fapte a fost amnistiat sau a fost judecat în străinătate printr'o hotărîre definitivă, iar în caz de condamnare, că a fost scutit de executarea pedepsei sau că pedeapsa i s'a stins prin executare sau prin orice alte cauze de stingere a pedepselor prevăzute de legea țării unde a fost condamnat.

Când infractorul s'a sustras prin orice mijloace, dela executarea integrală a pedepsei la care fusese condamnat în străinătate, partea din pedeapsă executată în străinătate se socotește în executarea pedepsei ce se pronunță de către instanțele române. Se deduce și deținerea preventivă suferită în străinătate.

De asemenea nicio urmărire nu se poate face pentru acele infracțiuni, care, după legea străină, sunt supuse unei plângeri prealabile și când o atare plângere nu s'a produs sau a fost retrasă în mod legal.

Legea penală română se aplică cetățeanului român și pentru faptele comise în străinătate, chiar când locul de comitere nu este supus unei suveranități, dacă faptele sunt calificate crime sau delictе și pedepsite de acest cod.

ART. 9. — Dispozițiunile prevăzute în articolul precedent sunt aplicabile și străinilor domiciliați în România, dacă nu sunt supuși niciunei țări sau dacă extrădarea lor nu a fost cerută, precum și străinilor care au dobândit naționalitatea română după ce au săvârșit infracțiunea în străinătate.

Ele sunt de asemenea aplicabile instigatorilor și complicilor care în România au făcut acte de participare la o infracțiune săvârșită în străinătate și prevăzută de legile române.

SECȚIUNEA III

Infracțiuni contra unor interese ale Statului Român, săvârșite de români sau străini în străinătate

ART. 10. — Acela care săvârșește, în afară de teritoriul României, ca autor, instigator sau complice, crimă în contra siguranței Statului, delict de falsificare a monetelor metalice române, a efectelor publice, a biletelor de bancă române sau o contrafacere a sigiliilor Statului, ori ale autorităților române, a timbrelor sau a mărcilor naționale, ori delictul de ofensă în contra onoarei, prestigiului ori intereselor națiunii sau Statului român, precum și orice crimă sau delict contra unui cetățean român, poate fi urmărit în România, judecat și condamnat, chiar în lipsă, afară de cazul când guvernul român a cerut urmărirea în străinătate.

Dacă infractorul este prins pe teritoriul român, sau dacă se obține extrădarea lui, este supus la executarea pedepsei ce s'a pronunțat de instanțele române, chiar dacă pentru faptele enumerate în alineatul precedent a fost amnistiat în străinătate sau a fost judecat printr'o hotărâre definitivă, iar în caz de condamnare, că a fost scutit de executarea pedepsei sau că pedeapsa i s'a stins prin executare sau prin orice alte cauze de stingere a pedepsei prevăzute de legea țării unde a fost condamnat.

În caz de condamnare în străinătate, pentru aceeași infracțiune, pedeapsa executată acolo se deduce din pedeapsa pronunțată de instanțele române. De asemenea se deduce, conform dispozițiilor din acest cod și deținerea preventivă suferită în străinătate.

Cei condamnați în lipsă pot cere rejudecarea proce-

sului, dacă se află în țară și dacă termenul de prescripție a pedepsei nu a expirat.

SECȚIUNEA IV

Infracțiuni săvârșite de străini în străinătate

ART. 11. — Orice alte crime sau delictе, în afară de cele prevăzute în art. 10, săvârșite de străini în străinătate, se pedepsesc, conform art. 8, dacă străinul infractor se află în țară și dacă nu se cere extrădarea lui sau dacă extrădarea nu poate fi executată.

Urmărirea pentru aceste infracțiuni nu se poate face decât după cererea Ministerului Justiției, afară de următoarele infracțiuni care se urmăresc și se pedepsesc, conform dispozițiilor acestui cod, independent de dispozițiunile penale în vigoare la locul de comitere al infracțiunii:

1. falsificarea de monetă metalică, hârtie monetă, efecte publice, bilete de bancă, timbre sau mărci străine;
2. traficul de femei și copii;
3. actele de terorism considerate ca infracțiuni prin codul de față;
4. traficul de substanțe stupefiante;
5. traficul de publicațiuni obscene (pornografia);
6. abandonul de familie;
7. participarea la acte comise în scop de a pune în stare de sclavie o persoană;
8. pirateria;
9. ruperea sau distrugerea cablurilor submarine, precum și punerea în circulațiune prin radiodifuziune de semnale sau apeluri false de pericol;
10. orice alte infracțiuni prevăzute de acest cod, pentru care România s'a obligat prin convențiuni internaționale a le reprima.

SECȚIUNEA V

Efectele hotărârilor penale pronunțate în străinătate

ART. 12. — În cazul condamnării în străinătate a unui cetățean român sau a unui străin domiciliat în România, pentru o infracțiune de drept comun, instanțele represive române, în urma cererii Ministerului pu-

blic, pot pronunța incapacitățile, interdicțiunile și decăderile prevăzute de legile române pentru acea infracțiune.

Condamnatul are dreptul de a cere judecătorului să revie în cercetare întreaga afacere, înainte de a se pronunța asupra acțiunii în decădere, exercitată de Ministerul public.

Acțiunea în decădere nu poate fi exercitată de Ministerul public, dacă românul a fost amnistiat sau reabilitat în țara unde a săvârșit infracțiunea sau dacă au trecut zece ani dela data când i s'a stins pedeapsa în străinătate prin executare, grațiere, prescripție sau din orice alta cauză de stingere a pedepselor prevăzute de legile țării, unde a fost condamnat.

ART. 13. — Străinul pedepsit în țara sa pentru o infracțiune de drept comun, prevăzută și de legea română, este lipsit în România de exercițiul și folosința acelor drepturi, care i-au fost interzise prin hotărîrea strămă rămasă definitivă.

Accasta dispozițiune nu se aplică, dacă străinul a fost condamnat în lipsă sau dacă interdicțiunile, incapacitățile și decăderile pronunțate prin hotărîrea străină sunt contrare ordinii publice.

ART. 14. — Acela care săvârșește o infracțiune în România, după ce a fost condamnat în străinătate, printr-o hotărîre definitivă pentru o infracțiune prevăzută și de legea română, poate fi socotit ca recidivist, în cazurile și condițiile stabilite de acest cod.

SECȚIUNEA VI

Dispozițiuni comune

ART. 15. — În toate cazurile, când instanțele române sunt competente a judeca infracțiunile săvârșite în străinătate, aceste instanțe aplică măsurile de siguranță prevăzute de legile române, chiar dacă atari măsuri nu există sau există numai în parte, în legile țării unde s'a săvârșit infracțiunea.

SECȚIUNEA VII

Extrădarea

ART. 16. — Condițiunile de fond ale extrădării sunt cele stabilite de convențiile internaționale, iar în lipsa

acestora de reciprocitatea existentă și dispozițiile din prezenta secțiune.

ART. 17. — Extrădarea cetățenilor români și a refugiaților politici este oprită.

Străinul urmărit sau condamnat pentru crimă sau delict de drept comun, comise în străinătate, poate fi extrădat.

Când străinul, refugiat politic, este urmărit și pentru infracțiunii de drept comun, săvârșite în țară străină, poate fi judecat în România pentru acele infracțiuni de drept comun, dacă sunt prevăzute și de legea română și dacă nu sunt conexe cu infracțiunea politică.

Aplicarea pedepsei se face în conformitate cu dispozițiunile art. 8, alin. 2 și 3.

Extrădarea străinilor care au săvârșit infracțiuni în România sau care intră în prevederile art. 10, alin. 1, nu poate fi acordată, decât după ce au fost judecați în România printr-o hotărîre definitivă, și, în caz de condamnare, după ce au executat în întregime pedeapsa sau au beneficiat de vremea din cauzele de stingere a pedepselor prevăzute de legile române.

În nici un caz extrădarea nu poate fi admisă dacă faptul pentru care a fost cerută nu este prevăzut ca infracțiune de legea română sau, dacă s'a împlinit termenul de prescripție, după aceeași lege, ori dacă pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune, după legile ambelor state, ar fi pedeapsă privativă de libertate mai mică de un an.

Când infracțiunea este pedepsită în statul care cere extrădarea, cu pedeapsa cu moartea sau cu confiscarea bunurilor, extrădarea nu va fi acordată, decât dacă, în prealabil, se dă asigurare că extrădatul nu va fi supus la executarea acestor pedepse.

Dacă extrădarea este cerută deodată de mai multe state, ordinea de preferință este următoarea:

1. statul în contra intereselor căruia infracțiunea era îndreptată;
2. statul pe teritoriul căruia s'a comis infracțiunea;
3. statul al căruia cetățean este infractorul.

ART. 18. Extrădatul nu poate fi supus la executarea altor pedepse peste cele prevăzute în cererea de extrădare și nici judecat pentru alte fapte, anterioare

extrădării, afară numai dacă guvernul român, după o nouă cerere, nu acordă consimțământul său.

ART. 19. — Condițiunile de fond al extrădării se aplică și tranzitării extrădaților.

CAPITOLUL III

Dispozițiuni comune

ART. 20. — Dispozițiunile acestui cod se aplică și militarilor, afară de cazurile speciale prevăzute de codul justiție militare.

Dispozițiunile generale ale acestui cod se aplică și infracțiunilor prevăzute de legi speciale, afară de cazul când acele legi ar dispune altfel.

T I T L U L III

Pedepse

CAPITOLUL I

Dispozițiuni generale

ART. 21. — Pedepsa se aplică de judecător în limitele fixate de lege, luând în considerațiune motivele și gravitatea faptei, gradul de perversitate a infractorului, viața anterioară și conduita sa după comiterea faptei.

CAPITOLUL II

Specii și grade de pedepse

SECȚIUNEA I

Pedepse principale

ART. 22. — Pedepsele pentru crime sunt:

In materie de drept comun:

1. munca silnică pe viață;
2. munca silnică pe timp mărginit dela 5 la 25 ani;
3. temnița grea dela 3 la 20 ani.

In materie politică:

1. detențiunea grea pe viață;
2. detențiunea grea dela 5 la 25 ani;
3. detențiunea riguroasă dela 3 la 20 ani.

ART. 23. — Pedepsele pentru delictes sunt:

In materie de drept comun:

1. închisoarea corecțională dela o lună la 12 ani;
2. amenda dela 2.000 la 20.000 lei, afară de cazul când legea prevede un alt maximum.

In materie politică:

1. detențiunea simplă dela o lună la 12 ani;
2. amenda dela 2.000 la 20.000 lei, afară de cazul când legea prevede un alt maximum.

ART. 24. — Pedepsele pentru contravenții sunt:

1. închisoarea polițienească dela o zi la o lună;
2. amenda dela 50 la 1.500 lei.

SECȚIUNEA II

Pedepse complementare

ART. 25. — Pe lângă pedepsele privative de libertate, instanța poate pronunța și următoarele pedepse complementare, în afară de cazurile când legea ar impune în mod obligator aceasta:

1. degradarea civică dela 3 la 10 ani, pentru crime;
2. interdicția corecțională dela unu la 6 ani, pentru delictes;
3. decăderea din puterea părintească, în cazurile prevăzute de lege;
4. publicarea și afișarea hotărîrilor de condamnare, în condițiunile stabilite de lege;
5. amenda, în limitele maximumului și minimumului prevăzut pentru amendă ca pedeapsă principală și numai pentru delictes.

Executarea degradațiunii civice și interdicției corecționale ca pedepse complementare începe să curgă dela data terminării executării pedepsei privative de libertate, pe lângă care a fost pronunțată, iar în caz de prescripțiune a pedepsei, dela data împlinirii prescripțiunii.

Instanța nu poate aplica aceste pedepse, în caz când pedeapsa privativă de libertate nu depășește 6 luni.

SECȚIUNEA III

Pedepse accesorii

ART. 26. — Pedepsele accesorii sunt:

1. degradarea civică;

2. interdicția corecțională;

3. decăderea din puterea părintească.

Durata acestor pedepse este egală cu a pedepselor privative de libertate pe care le însoțesc.

SECȚIUNEA IV

Dispozițiuni comune

ART. 27. — Când din împrejurările în care a fost săvârșită sau din cauza mobilului, se constată că o infracțiune, calificată crimă sau delict, are caracter politic, dar este sancționată de lege cu pedeapsă de drept comun, instanța substituie, pedepsei de drept comun, pedeapsa politică ce îi corespunde, în scara pedepselor stabilite de art. 22 și 23.

Minimum și maximum pedepsei substituite sunt același ca și ale pedepsei de drept comun, iar dacă legea, pentru infracțiunea săvârșită nu prevede niciun maximum, pedeapsa se pronunță, ținând seama de limitele generale stabilite de art. 22 și 23.

Nu pot fi niciodată considerate infracțiuni politice: omorul, mutilările, răniile grave intenționate, falsul de monedă și tentativele acestor infracțiuni, atentatele contra proprietății prin incendiu, explozie, inundație, furt și tâlhărie, precum și infracțiunile care au de scop, fie schimbarea bazelor oricărei organizațiuni sociale, fie numai schimbarea bazelor organizațiunii sociale a României.

CAPITOLUL III

Pedepse privative de libertate și regimul lor

SECȚIUNEA I

Pedepse de drept comun

§ 1. Munca silnică

ART. 28. — Munca silnică se execută în penitenciare anume destinate pentru aceasta.

Condamnatul la muncă silnică va fi închis la începutul executării pedepsei în celulă individuală și ținut astfel ziua și noaptea 2 ani, dacă este condamnat la muncă silnică pe viață; un an și 6 luni, dacă este condam-

nat la muncă silnică dela 10 la 25 ani; un an, dacă este condamnat la aceeași pedeapsă dela 5 la 10 ani.

Termenele de mai sus vor putea fi reduse sau executarea întreruptă și reluată după însănătoșire, pe baza avizului medicului, dacă este pericol serios pentru sănătatea condamnatului.

În tot cazul separațiunea de noapte se aplică.

Dacă, pentru motivul de mai sus, pedeapsa n'a fost executată la început în celulă individuală sau dacă a fost întreruptă, ea se execută, după încetarea cauzei de suspendare, însă numai în termen de 10 ani, dela începerea executării pedepsei, pentru cei condamnați la muncă silnică pe toată viața, iar pentru cei pe timp limitat, numai în cea dintâi jumătate a duratei pedepsei.

Condamnatul care execută pedeapsa în celulă, este obligat a executa acolo munca ce i se prescrie.

După expirarea termenelor de mai sus, condamnatul este supus la muncă executată în comun sub regimul tăcerii, în interiorul minelor, ori la lucrări de utilitate publică, sau în instalațiuni industriale, iar noaptea va fi separat în celulă. Când munca se execută în mine, condamnatul va fi scos în timpul nopții și închis în celulă.

Condamnatul la muncă silnică pe viață, care a executat 15 ani din pedeapsă, în cele două faze de mai sus, dând temeinice speranțe de îndreptare prin îndemnul la muncă și bună purtare, va fi transportat, pentru executarea restului de pedeapsă, într-o colonie penitenciară. După 5 ani de executare sub acest regim el poate obține liberarea condiționată după normele prevăzute de lege. După 10 ani de libertate condiționată, pedeapsa se consideră executată.

Condamnatul la muncă silnică pe timp mărginit, poate fi trecut în colonie penitenciară, numai după ce a executat 2/3 din pedeapsă în fazele anterioare, însă nu mai puțin de 12 ani, în cazul când a fost condamnat la maximum de pedeapsă.

El poate obține liberarea condiționată după ce a executat 3/4 din totalul pedepsei, în condițiunile prevăzute de lege.

ART. 29. — Condamnatul la muncă silnică poartă costumul închisoarei în tot timpul executării pedepsei și se pune în fiare, numai pentru asigurarea pazei.

Costumul celor condamnați la muncă silnică pe timp mărginit este diferit de cel al condamnaților pe viață.

ART. 30. — Produsul muncii condamnatului aparține de drept Statului. Când însă partea civilă nu a fost despăgubită, jumătate din produsul acestei munci se capitalizează pentru reparațiunea daunei fixate de justiție.

Condamnatul care dovedește bună purtare și îndemn la muncă, are dreptul la 1/4 din produsul convenit Statului.

Jumătate din partea atribuită condamnatului va servi pentru îmbunătățirea traiului său în închisoare, iar cealaltă jumătate se capitalizează pentru a i se remite la liberare.

ART. 31. — Munca silnică pe viață sau pe timp mărginit nu se aplică aceluia care, la pronunțarea hotărârii de condamnare a împlinit vârsta de 60 de ani, nici aceluia care, din cauza stării lui de debilitate, n'ar putea suporta greutatea pedepsei. În aceste cazuri, în locul acelor pedepse, se aplică infractorului pedeapsa temniței grele, pentru durata la care ar fi trebuit condamnat, dacă s'ar fi aplicat munca silnică. Această dispozițiune se aplică și condamnatului care în timpul executării pedepsei a împlinit vârsta de 60 ani.

§ 2. Temnița grea

ART. 32. — Pedeapsa temniței grele se execută în penitenciare anume destinate pentru aceasta.

Condamnatul la temnița grea va fi închis la începutul executării pedepsei în celulă individuală, unde va fi ținut separat, ziua și noaptea, timp de 8 luni, dacă pedeapsa sa este dela 3 la 7 ani, și de un an dacă pedeapsa sa este dela 7 la 20 ani.

După expirarea termenului de mai sus, el va fi supus în timpul zilei la muncă în comun, sub regimul tăcerii, în interiorul penitenciarului, iar în timpul nopții la separațiune celulară.

Dispozițiunile prevăzute de art. 28 alin. 3 și 4, se aplică și condamnatului la temnița grea.

Condamnatul la temnița grea execută, în interiorul penitenciarului, munca cu caracter industrial, potrivit aptitudinilor sale, conform regulamentului penitenciaru-

lui, iar în afară de penitenciar, lucrări de utilitate publică, însă numai cu consimțământul său.

Cel obligat la separațiune celulară executată în celulă munca impusă de direcțiune.

Regimul de executare al temniței grele va fi mai blând decât acela stabilit pentru munca silnică.

După executarea a 2/3 din pedeapsă, condamnatul la temnița grea, care, prin îndemn la muncă și bună purtare, dă speranțe de îndreptare, va fi trecut, pentru executarea restului pedepsei, în colonie penitenciară, iar după executare a 3/4 din totalul pedepsei poate obține liberarea condiționată.

Produsul muncii condamnatului se împarte conform art. 30, putându-se lăsa în folosul condamnatului 1/3 din produs.

§ 3. Închisoarea corecțională

ART. 33. — Condamnatul la închisoare corecțională execută pedeapsa în penitenciare anume destinate pentru aceasta.

Pedeapsa se execută astfel:

1. cel condamnat la închisoare până la 6 luni inclusiv, va fi ținut ziua în comun, iar noaptea, pe cât posibil, separat;

2. cel condamnat dela 6 luni la 2 ani inclusiv, va fi ținut 1/4 din pedeapsă, separat zi și noapte în celulă individuală, fără ca acest regim să poată depăși 4 luni, 2/4 din pedeapsă ziua la muncă în comun și noaptea, pe cât posibil, separat, în celulă, iar 1/4 în libertate condiționată, numai dacă dovedește purtare bună și îndemn la muncă;

3. cel condamnat dela 2 ani în sus va fi ținut 1/4 din pedeapsă, separat zi și noaptea în celulă individuală fără ca aceasta să poată depăși un an, 2/4 din pedeapsă ziua la muncă în comun și noaptea pe cât posibil separat în celulă, iar restul de 1/4 dacă dovedește purtare bună și îndemn la muncă, poate fi executată, jumătate în colonie penitenciară, jumătate în libertate condiționată.

Dispozițiunile prevăzute de art. 28, alin. 3 și 4 se aplică și condamnaților la închisoare corecțională.

Munca în comun, în interiorul penitenciarului, constă din lucrări industriale, prevăzute de regulament, după alegerea condamnatului.

El poate fi întrebuințat, în afară de penitenciar, la lucrări agricole sau de utilitate publică, însă numai cu consimțământul său.

Cel deținut în celulă este obligat a executa acolo munca ce i s'a încredințat.

Regimul acestei pedepse va fi mai blând decât cel al femeții grele.

ART. 34. — Produsul muncii fiecărui condamnat se repartizează astfel: două cincimi se cuvin Statului, iar trei cincimi condamnatului. O treime din partea cuvenită Statului se capitalizează pentru reparațiunea daunelor convenite părții civile, în caz când ea nu a fost despăgubită.

Jumătate din partea cuvenită condamnatului se dă pentru îmbunătățirea traiului sau în închisoare, iar cealaltă jumătate se capitalizează pentru a i se remite la liberare.

În timpul muncii în comun condamnații vor fi despărțiți, ținându-se seamă pe cât cu putință, de natura infracțiunii.

Conamnații pentru fals, delapidare de bani publici și delicta contra proprietății, vor fi întotdeauna separați atât în timpul zilei cât și al nopții de cei condamnați pentru alte delicta.

În aplicațiunea acestei separațiuni se va ține cont și de caracterul individual al fiecărui condamnat.

Instanța poate scuti motivat, prin hotărîre, pe condamnatul la închisoare corecțională, de orice muncă și îi poate permite să se hrănească pe cheltuiala sa.

§4. Inchiisoarea polițienească

ART. 35. — Condamnatul la inchiisoare polițienească execută pedeapsa în penitenciar județene, cu totul separat de alte categorii de deținuți.

El poate fi întrebuințat cu consimțământul său, fie în penitenciar, fie în afară, la munci de utilitate publică.

Din produsul muncii ia 1/4 Statul; iar 3/4 condamnatul.

Regimul acestei pedepse va fi foarte blând.

SECȚIUNEA II

Pedepse politice

§ 1. Detențiunea grea

ART. 36. — Condamnatul la detențiunea grea execută pedeapsa într'o secțiune specială a penitenciarului destinat pedepselor politice. El va fi ținut ziua în comun, iar noaptea separat în celulă individuală.

Condamnatul la detențiunea grea, este supus la munci cu caracter industrial, agricol sau de utilitate publică, a căror natură se stabilește pe cât cu putință după alegerea sa.

Instanța poate dispune motivat, prin hotărîre, ca cel condamnat la această pedeapsă să fie scutit de muncă și să se hrănească pe socoteala sa.

Condamnatul la această pedeapsă poate fi vizitat numai de persoane din familie și numai la intervale de o lună. Intrevederea cu aceste persoane se face totdeauna conform dispozițiunilor regulamentului penitenciarului.

§ 2. Detențiunea riguroasă

ART. 37. — Condamnatul la detențiunea riguroasă execută pedeapsa într'o secțiune specială a penitenciarului destinat pedepselor politice.

Dispozițiunile alin. 2 și 3 din art. 36, se aplică și condamnatului la detențiunea riguroasă.

§ 3. Detențiunea simplă

ART. 38. — Condamnatul la detențiunea simplă execută pedeapsa într'o secțiune specială a penitenciarului destinat pedepselor politice.

Condamnatul la această pedeapsă nu poate fi ținut în celulă decât la cererea sa sau ca măsură disciplinară.

El își poate procura prin mijloacele de care dispune, orice îmbunătățire a traiului, potrivită cu regimul penitenciarului.

Condamnatul la această pedeapsă poate comunica liber cu membrii familiei, cu persoanele străine, numai în condițiunile regulamentului penitenciarului.

El poate primi cu aprobarea administrațiunii penitenciarului, cărți, reviste și jurnale.

§ 4. *Dispozițiuni comune*

ART. 39. — Condamnații la detențiune, nu sunt obligați să poarte costumul penitenciarului, dacă-și pot procura îmbrăcămintea pe cheltuiala lor.

Administrațiunea penitenciară le fixează ore când se pot plimba în aer liber.

Îi pot cere să fie trecuți într'o colonie penitenciară, unde vor fi ținuți separați de ceilalți deținuți, și apoi pot cere liberarea condiționată, în aceleași termene și condițiuni ca și condamnatul la pedepse de drept comun corespunzătoare.

Din produsul muncii condamnaților la detențiune se cuvine Statului numai $\frac{1}{4}$, iar restul condamnatului.

Partea cuvenită condamnatului se capitalizează, afară de o parte pe care condamnatul o poate întrebuința pentru îmbunătățirea traiului în penitenciar și anume $\frac{1}{4}$ pentru cei condamnați la detențiune grea, pe vieață, $\frac{1}{3}$ pentru cei condamnați la detențiune grea pe timp mărginit; $\frac{1}{2}$ pentru cei condamnați la detențiune riguroasă și $\frac{3}{4}$ pentru condamnații la detențiune simplă.

SECȚIUNEA III

Instituțiuni complementare pentru executarea pedepselor privative de libertate§ 1. *Coloniile penitenciare.*

ART. 40. — Coloniile penitenciare sunt instituite transitorii, în scop de a pregăti liberarea condamnaților. Ele sunt agricole sau industriale.

Deținuții sunt obligați la munca coloniei, bucurându-se de un tratament mai blând decât acela pe care îl impunea regimul pedepselor la care au fost condamnați.

Deținuții cu purtare bună, care prezintă garanții de îndreptare, și readaptare la viața socială, pot fi admiși să muncească și în afară de colonie, chiar fără supraveghere.

Deținutul care, în colonie, nu are purtare bună, va fi retrimis la penitenciarul de unde a provenit.

§ 2. *Liberarea condiționată*

ART. 41. — Liberarea condiționată este punerea în libertate anticipată a condamnatului care, în afară de

condițiunile prevăzute în art. 28, 32, 33 și 39, mai are și posibilitatea de a-și asigura existența prin muncă, când nu are alte mijloace.

Partea din pedeapsa redusă prin grațiere nu intră în calculul părților ce trebuiesc executate pentru obținerea liberării.

Timpul petrecut în libertate condiționată este socotit ca executare de pedeapsă.

Hotărîrea de liberare va fixa localitatea unde cel liberat se va stabili. Această localitate poate fi alta decât aceea unde locuiește partea vătămată.

Cel liberat este obligat:

1. să muncească, potrivit cu puterile și aptitudinile sale, în cazul când existența nu-i poate fi asigurată decât prin muncă;

2. să nu părăsească, fără încuviințarea autorității respective, localitatea unde trebuie să muncească și care i-a fost fixată prin hotărîrea de liberare.

ART. 42. — Dacă partea vătămată nu a fost încă despăgubită, condamnatul poate fi obligat să repare în timpul liberării, în totul sau în parte, daunele ce au fost fixate de justiție, ținându-se seama de puțința sa de câștig în acest timp.

ART. 43. — Liberarea condiționată se termină în ziua când pedeapsa trebuia să înceteze, prin executarea ei completă, iar pentru condamnații la muncă silnică sau detențiune pe vieață, după ce au trecut 10 ani dela data pronunțării hotărîrii de liberare condiționată, conform art. 28, alin. final.

ART. 44. — Liberarea se revocă dacă condamnatul înainte de expirarea perioadei de încercare a călcat fără just motiv, îndatoririle impuse prin hotărîrea de liberare, sau dacă în timpul liberării condiționate a săvârșit o nouă infracțiune calificată crimă sau delict, pentru care a fost condamnat definitiv chiar după trecerea acestei perioade.

El va fi supus, în acest caz, și la pedeapsa ce mai rămăsese de executat în momentul liberării.

SECȚIUNEA IV

Dispozițiuni comune

ART. 45. — Pedepsele criminale, atât de drept comun, cât și politice, atrag de drept degradarea civică pe timpul executării pedepsei.

Condamnații la pedepsele de mai sus sunt incapabili, în timpul executării lor, de a-și administra averea și a dispune de ea, prin acte între vii. Ei sunt puși sub curatelă, după formele prevăzute de codul civil, pentru numirea curatorilor până la liberarea definitivă sau condiționată.

În timpul executării pedepsei, nicio sumă, niciun fel de ajutor, nicio parte din avere nu poate fi încredințată condamnatului la muncă silnică sau detențiune grea.

Pedepsele corecționale privative de libertate, atât de drept comun, cât și politice, atrag de drept, pe timpul executării lor, pierderea exercițiului dreptului de a fi ales sau de a alege, de a fi tutor sau curator, precum și acela de a exercita vro funcțiune publică.

Condamnarea mai atrage și suspendarea puterii părintești și a autorității maritale, afară de cazurile când judecătorul dispune altfel.

ART. 46. — Femeile condamnate la oricare din pedepsele de mai sus, vor fi ținute separat de bărbați și supuse la o muncă potrivită sexului lor în raport cu regimul pedepsei.

ART. 47. — În caz de comutarea sau reducerea pedepsei prin grațiere, condamnatul va fi supus regimului de executare prevăzut de lege, pentru noua pedeapsă.

ART. 48. — Condamnații sunt supuși măsurilor necesare îndreptării lor.

Condamnații pentru prima oară vor fi complet separați de recidiviști, iar minorii de majori. Ei vor fi închiși în secțiuni speciale, complet despărțite.

De asemenea condamnații trebuiesc separați de muncitorii liberi, când aceștia sunt admiși la aceleași lucrări.

Condamnații care au o meserie, afară de cei condamnați la muncă silnică, continuă să o exercite pe cât cu putință în penitenciare, iar cei ce nu au, sunt obligați să învețe o meserie.

Intellectualii condamnați, afară de cei condamnați la muncă silnică și temniță grea, sunt întrebuințați la lucrări potrivite cu aptitudinile lor.

Separațiunea celulară nu exclude participarea condamnatului la școală, la serviciul religios, scoaterea în aer liber și primirea vizitelor stabilite de regulamentul penitenciarului.

ART. 49. — Pe lângă fiecare penitenciar, colonie penitenciară, institut de educație corectivă, funcționează o comisiune de supraveghere, compusă din un judecător al Tribunalului ca președinte, directorul, preotul, învățătorul și medicul instituțiilor de mai sus, precum și un delegat al societății de patronaj, ca membri.

Trecerea condamnatului dela pedepsele de drept comun sau politice în colonie penitenciară sau libertate condiționată, în cazurile prevăzute de art. 28, 32, 33 și 39, o decide instanța penală, în circumscripția căreia se află penitenciarul, luând avizul comisiunii de supraveghere.

ART. 50. — Pe lângă fiecare tribunal va funcționa o societate de patronaj, sub supravegherea ministrului justiției, ajutat de un consiliu central în vederea reclasării sociale a condamnaților eliberați și pentru îndeplinirea atribuțiilor legale referitoare la minori. Aceste societăți vor fi conduse de magistrații instanțelor din localitate.

ART. 51. — Un regulament penitenciar va desvolta dispozițiunile cu privire la pedepse și regimul lor.

De asemenea un regulament va stabili organizarea societăților de patronaj, prevăzând normele de coordonare a activității lor cu aceea a societăților datorite inițiativei private.

CAPITOLUL IV

Pedepse pecuniare

SECȚIUNEA I

Amenda corecțională

ART. 52. — Amnda corecțională se pronunță în folosul Statului, singură sau pe lângă altă pedeapsă.

În limitele minimumului și maximumului stabilit de lege pentru delictul săvârșit, instanța, ținând seamă de situația materială a infractorului, fixează amenda în așa fel încât să constituie o îngreunare a traiului său obișnuit, fără însă a-l pune în imposibilitate de a-și îndeplini de îndatoririle privitoare la întreținerea și educația persoanelor care sunt în sarcina lui.

Când instanța ar crede că nici chiar maximum general al amenzii n'ar fi suficient, poate, motivând spe-

cial, să pronunțe o amendă până la îndoiul celui maximum. Excepțiunea prevăzută mai sus se aplică numai când amenda corecțională e pedeapsă principală sau a devenit astfel prin aplicarea circumstanțelor atenuante, substituită fiind închisorii.

SECȚIUNEA II

Amenda polițienească

ART. 53. — Amenda polițienească se pronunță singură sau pe lângă închisoarea polițienească.

Această amendă se pronunță în folosul comunei unde s'a comis contravenția.

SECȚIUNEA III

Obligația de plată a amenzii și consecințele neindeplinirii ei

ART. 54. — Condamnatul la amendă e dator a depune la grefa instanței care a pronunțat hotărîrea condamnatore, recipisa de plata integrală a amenzii, în termen de o lună de când hotărîrea a rămas definitivă.

Amenda neachitată în termenul de mai sus, se transformă, de drept, în obligația pentru condamnat de a plăti prin muncă socotită la prețul zilei. Munca pentru amenda corecțională se execută în colonii penitenciare, iar pentru amenda polițienească se execută în orașe prin administrațiile comunale, iar în comunele rurale prin administrația județeană.

Se exceptează cazul când, înăuntrul termenului de o lună prevăzut mai sus, condamnatul, dovedind că, din cauza stării sale materiale, se găsește în imposibilitate de a plăti, a cerut și obținut dela instanța respectivă împărțirea amenzii în rate.

Neplata unei rate la termenul fixat atrage, de drept, trimiterea la muncă, pentru sumele rămase neplătite.

Din prețul muncii condamnatului se reține 60% pentru acoperirea amenzii, iar restul i-se dă pentru întreținerea sa, până la completa achitare a amenzii.

Dacă condamnatul nu poate sau refuză de a munci, instanța respectivă înlocuiește amenda prin închisoare corecțională ori detențiune simplă, când amenda s'a dat pentru delict, sau cu închisoare polițienească când amenda s'a dat pentru contravenții.

Durata închisorii corecționale, detențiunii simple sau închisorii polițienești, în asemenea cazuri, se determină, socotindu-se 50 lei amendă drept o zi de închisoare.

Niciodată însă pedeapsa privativă de libertate, când infractorul a fost condamnat pentru delict, nu poate fi mai mare de 6 luni, și în cazul art. 52, alin. final, mai mare de un an, iar dacă infractorul a fost condamnat pentru contravenție, nu poate depăși durata de 15 zile închisoare polițienească.

Amenda substituită închisorii corecționale, detențiunii simple sau închisorii polițienești, prin acordarea circumstanțelor atenuante, de către o instanță de apel, nu se poate transforma într'o pedeapsă privativă de libertate de o durată mai mare decât aceea a pedepsei căreia amenda i-a fost substituită.

Dispozițiunile de mai sus, cu privire la obligațiunea de plată în termen de o lună, precum și la transformarea amenzii în muncă sau închisoare, pentru neplata ei, vor fi prevăzute prin chiar hotărîrea de condamnare.

ART. 55. — Deținutul se poate libera în orice moment de munca ce este obligat a presta sau de pedeapsa privativă de libertate, dacă depune suma corespunzătoare amenzii ce mai are de plătit.

ART. 56. — Acei supuși la închisoare corecțională, detențiune simplă sau închisoare polițienească, conform art. 54, se țin separat de ceilalți deținuți.

ART. 57. — Amenzile pronunțate pentru delictul pedepsite de acest cod și acelea ce ar decurge din legi speciale, precum și sumele ce ar proveni din contravenții și din despăgubirile la care ar renunța părțile vătămate, aparțin Statului și formează în buget un fond special, „Fondul amenzilor”, administrat de Ministerul Justiției.

Acest fond este destinat construcțiunii și transformării institutelor penitenciare, spre a corespunde principiilor acestui cod, pentru acoperirea cheltuielilor necesare operei de asistență și de supraveghere exercitată de societățile de patronaj, în ce privește pe liberații sub supraveghere, și pentru înlesnirea reclasării sociale a liberaților din închisori.

Din acest fond, ministerul poate afecta o parte pentru ajutorarea părții vătămate nedespăgubite; pentru a da asistență, în timpul internării condamnatului, persoane-

lor cărora acesta le datora alimente, precum și pentru plata despăgubirilor cuvenite victimelor erorilor judiciare.

CAPITOLUL V

Pedepse privative de drepturi

SECȚIUNEA I

Degradarea civică

ART. 58. — Degradarea civică consistă în:

1. destituirea condamnatului din orice funcțiune publică și pierderea dreptului de a mai ocupa vreuna;
2. pierderea dreptului de a fi alegător și eligibil, și în general a tuturor drepturilor politice și a dreptului de a purta decorațiuni, medalii sau titluri onorifice distinctive, de a primi pensii de la stat, județ sau comună;
3. incapacitatea de a fi numit jurat sau expert, precum și incapacitatea de a fi întrebuințat ca martor în acte autentice;
4. incapacitatea de a face parte din vreun consiliu de familie, de a fi tutor, curator sau consilier judiciar. Se exceptează cazul condamnatului politic care poate fi tutor, curator sau consilier judiciar al propriilor săi copii;
5. pierderea dreptului de a ține o școală sau de a fi folosit în vreun institut public sau privat, ca: profesor, institutor, învățător sau priveghetor, cu excepția condamnaților politici.

SECȚIUNEA II

Interdicția corecțională

ART. 59. — Interdicția corecțională consistă în suspendarea exercițiului unuia sau mai multora din drepturile arătate la art. 58, pe care instanța trebuie să le specifice în hotărârea de condamnare, afară de cazul când legea prevede că instanța poate pronunța chiar pierderea dreptului.

SECȚIUNEA III

Decăderea din puterea părintească

ART. 60. — Decăderea din puterea părintească consistă în pierderea tuturor drepturilor ce rezultă după lege din puterea părintească.

CAPITOLUL VI

Publicarea și afișarea hotărârilor

ART. 61. — Hotărârile definitive ce pronunță vreuna din pedepsele criminale prevăzute la art. 22, se publică prin îngrijirea parchetului, în extras, în Monitorul Oficial și se afișează cel puțin o lună la ușa domiciliului condamnatului, la primăria comunei unde s'a comis crima și la aceea unde domiciliază victima.

În materie corecțională, instanța poate ordona publicarea hotărârii de condamnare, numai după cererea părții vătămate și numai când publicarea ar constitui un mijloc de reparațiune morală.

Această dispozițiune se aplică și detențiunii simple.

ART. 62. — În caz de desființare, dosire, alterare ori rupere totală sau parțială a extraselor, ele se afișează din nou, iar făptuitorii se pedepsesc conform art. 584, punctul 6.

CAPITOLUL VII

Calculul pedepselor și imputarea detențiunii preventive

ART. 63. — Durata oricărei pedepse privative de libertate, se socotește din ziua în care condamnatul este închis, pe baza hotărârii definitive.

Ziua în care începe executarea pedepsei și ziua în care încetează, se țin în seamă condamnatului ca zile depline.

Timpul pe care condamnatul, în cursul executării, l-a petrecut în spital, din cauza boalei, îi este calculat în pedeapsă, afară de cazul când și-a cauzat în mod voluntar boala.

ART. 64. — În caz de detențiune preventivă, durata detențiunii este dedusă din pedeapsa ce se pronunță prin hotărârea de condamnare.

Deducerea deținerii preventive se face și în caz de condamnare la amendă, socotindu-se o zi de prevenție 50 lei.

CAPITOLUL VIII

Suspendarea executării pedepselor

ART. 65. — În cazul unei condamnări la cel mult 2 ani închisoare corecțională, detențiune simplă sau a-

mendă, instanța de fond, prin însăși hotărîrea condamnatore, poate suspenda executarea pedepsei pronunțate, pe timp de 3 ani, plus durata pedepsei:

1. dacă condamnatul n'a suferit mai înainte nicio condamnare privativă de libertate, pentru crimă sau delict, chiar dacă a fost reabilitat, și

2. dacă față de circumstanțele faptului și de antecedentele condamnatului, instanța apreciază că, pe viitor, conduita lui va fi bună, chiar fără executarea pedepsei.

Măsura suspendării trebuie motivată.

În caz când încuviințează suspendarea, instanța atrage atenția condamnatului asupra consecințelor ce ar rezulta din nerespectarea condițiilor suspendării.

Suspendarea executării pedepsei privative de libertate, atrage de drept și suspendarea executării amenzii, pronunțată ca pedeapsă complementară.

Suspendarea executării pedepselor privative de libertate sau amenzilor, atrage de drept, pe timpul suspendării, și suspendarea incapacităților, decăderilor și interdicțiilor care decurg din condamnare.

Suspendarea executării nu are efect asupra măsurilor de siguranță pronunțate și nici asupra condamnării la despăgubiri civile, restituiri sau cheltuieli de judecată. Instanța poate obliga pe condamnat, ca, înaintea expirării termenului de încercare, să repare daunele fixate de justiție, să execute restituirile și să plătească cheltuielile de judecată.

ART. 66. — Suspendarea executării nu se aplică în următoarele cazuri:

1. în caz de concurs real de infracțiuni, sau de concupire de pedepse, când instanța a pronunțat o pedeapsă mai mare de un an;

2. când pedeapsa corecțională este rezultată din aplicarea circumstanțelor atenuante, pentru crimă.

ART. 67. — Condamnatul care, înainte de expirarea termenului de încercare, socotit dela data pronunțării hotărîrii condamnatore, a săvârșit o nouă infracțiune, calificată de lege crimă sau delict, pentru care a fost condamnat printr'o hotărîre definitivă, chiar după trecerea termenului de mai sus, este supus la executarea pedepsei ce fusese suspendată. Se exceptază cazul infracțiunilor neintenționate sau pedepsite numai cu amendă.

Pedeapsa suspendată, ce urmează să se execute, nu se contopește în niciun caz cu penalitatea aplicată pentru ultima infracțiune.

Pedeapsa suspendată se execută de asemeni, în cazul când s'a impus condamnatului îndatorirea prevăzută de art. 65. alin. ultim și dacă el n'a îndeplinit această îndatorire înainte de expirarea termenului de încercare.

ART. 68. — Condamnarea se consideră inexistentă, dacă a expirat timpul de încercare, fără să fi survenit vreuna din cauzele de revocare a suspendării pedepsei prevăzute de art. 67.

ART. 69. — Pot beneficia de suspendarea executării închisorii sau amenzii polițienești și condamnații pentru contravenții, dacă întrunesc condițiile generale prevăzute de art. 65.

Timpul de încercare este de 8 luni.

Dispozițiunile referitoare la definitivarea sau revocarea suspendării se aplică și celor condamnați pentru contravenții.

T I T L U L IV

Măsuri de siguranță

CAPITOLUL I

Dispozițiuni generale

ART. 70. — Măsurile de siguranță se aplică de instanța judecătorească, însoțind o pedeapsă, afară de cazurile prevăzute de lege, când pot fi pronunțate și singure.

Ele nu pot fi pronunțate decât dacă judecătorul constată starea de pericol a infractorului.

CAPITOLUL II

Diferite specii de măsuri de siguranță

ART. 71. — Măsurile de siguranță sunt:

1. internarea infractorilor alienați într'un ospiciu;
2. internarea infractorilor cu anormalități de ordin fiziologic sau psihologic, într'un azil;
3. deținerea infractorilor din obicei, într'un institut special;

4. internarea vagabonzilor și cerșetorilor într-o casă de muncă;

5. internarea infractorilor minori într'un institut de educație corectivă;

6. liberarea supravegheată pentru minori;

7. măsurile tutelare pentru minori;

8. interdicția de a se afla în anumite localități;

9. interdicția de a pătrunde în anumite localuri;

10. interdicția de a exercita o anume profesie sau meserie;

11. expulzarea străinilor;

12. confiscarea specială;

13. cauțiunea de bună purtare;

14. închiderea localului;

15. disolvarea sau suspendarea unei persoane juridice.

Cazurile de aplicare și modurile de executare a măsurilor de siguranță privitoare la minori sunt arătate în art. 146, 147, 148, 149, 151, 152 și 153 din prezentul cod.

SECȚIUNEA I

Internarea infractorilor alienați într'un ospiciu

ART. 72. — Când învinuitul sau condamnatul, pentru o infracțiune calificată de lege crimă sau delict, este, din cauza stării sale mintale, periculos siguranței persoanelor și ordinii publice, instanța competentă, după cererea Ministerului public, dispune internarea lui într'un institut anume destinat pentru aceasta, sau într'o secțiune specială a unui ospiciu de alienați.

Internarea poate fi pronunțată, la cererea Ministerului public, chiar când s'a dat o ordonanță sau decizie de neurmărire.

Incetarea internării poate fi admisă numai când liberarea celui internat nu ar mai prezenta vreun pericol.

Condițiunile în care ea poate fi cerută și persoanele care o pot cere, sunt arătate în codul de procedură penală.

În caz de respingere, cererea nu poate fi repetată decât după 6 luni dela data respingerii. Ministerul public o poate cere oricând.

SECȚIUNEA II

Internarea în azil a infractorilor anormali, fizici sau psihici

ART. 73. — Instanța poate dispune, prin hotărîrea de condamnare, ca, după executarea pedepsei, condamnatul să fie internat într'un azil, dacă din cauza boalei sau infirmității sale sau a intoxicației cronice prin alcool ori stupefiante, este periculos siguranței persoanelor sau ordinii publice.

Acei internați într'un asemenea azil sunt supuși unui tratament medical, fiind supravegheați în de aproape și vor fi deprinși cu o muncă potrivită stării lor fizice sau psihice.

Regimul în interiorul azilului va fi blând.

Incetarea internării se pronunță în condițiile art. 72 din prezentul cod, după formele arătate în codul de procedură penală.

SECȚIUNEA III

Deținerea infractorilor din obiceiul într'un institut special

ART. 74. — Instanța poate ordona, prin hotărîrea de condamnare, ca, după executarea pedepsei, infractorul din obicei să fie deținut într'un institut special, destinat unor asemenea infractori. —

Durata deținerii este dela 2 la 10 ani.

Sunt considerați infractori din obicei, acei cari, prin numărul și genul infractorilor de drept comun săvârșite, prezintă simptomele unei persistente inclinațiuni criminale.

Institutele speciale pentru infractorii din obicei trebuie să fie înființate cât mai departe de centrele mari sau să formeze o secție specială în coloniile penitenciare.

Deținuții sunt supuși, în interiorul institutului sau în afară, la lucrări potrivite puterii lor fizice și sunt ținuți sub pază.

Dispozițiunile art. 34 din prezentul cod se aplică și în ce privește produsul muncii acestor deținuți.

SECȚIUNEA IV

Internarea vagabonzilor și cerșetorilor într-o colonie penitenciară

ART. 75. — În caz de condamnări succesive pentru vagabondaj sau cerșetorie, instanța poate ordona ca cel condamnat a doua oară să fie internat timp de cel puțin 2 ani și de cel mult 10, într-o colonie penitenciară anume destinată pentru aceasta.

Cei așezați în colonie penitenciară sunt obligați să învețe o meserie, potrivit aptitudinii lor.

Dispozițiunile art. 31 se aplică și în ce privește produsul muncii vagabonzilor și cerșetorilor.

SECȚIUNEA V

Interdicția de a se afla în anumite localități

ART. 76. — În cazul unei condamnări pentru crimă, instanța poate decide, motivat ca, după executarea pedepsei privative de libertate, condamnatul să nu se mai poată întoarce în localitatea unde a comis infracțiunea sau în alte localități ce se arată anume în hotărîrea condamnatoare.

Măsura de mai sus se poate aplica și celor condamnați pentru delict de drept comun, la cel puțin 2 ani închisoare corecțională.

Durata acestei interdicții este pentru crime dela 2 la 10 ani, iar pentru delict de la unu la 3 ani.

SECȚIUNEA VI

Interdicția de a intra în anumite localuri

ART. 77. — Interdicția de a intra în anumite localuri se poate pronunța în contra aceluia care a comis infracțiunea din cauza unei pasiuni bolnăvicioase, alcoolism sau alt viciu. Hotărîrea va arăta categoria localurilor interzise.

Durata interdicției este dela 6 luni la 3 ani.

SECȚIUNEA VII

Interdicția de a exercita o anume profesie sau meserie

ART. 78. — Interdicția de a exercita o anume profesie sau meserie se poate pronunța, când rezultă că

delictul se datorește incapacității, nepregătirii, neglijenței, sau nerespectării regulamentelor impuse pentru exercițiul profesiei.

Interdicția se poate pronunța, pe timp determinat sau pentru totdeauna, luându-se avizul consultativ al unei comisii de specialiști. Pe timpul interdicției cel interzis poate lucra numai sub direcția și răspunderea altui profesionist.

Redarea exercițiului profesiei interzise pentru totdeauna, pe motiv de incapacitate sau nepregătire, se poate admite, după o trecere de timp de 3 ani, socotiți dela data pronunțării interdicției, numai pe baza verificării cunoștințelor profesionale înaintea unei comisii de specialiști, instituită de instanță.

SECȚIUNEA VIII

Expulzarea străinilor

ART. 79. — Instanța poate interzice prin hotărîrea de condamnare, rămânerea pe teritoriul român, în mod temporar sau permanent, infractorului de naționalitate străină, vinovat de o faptă calificată crimă sau delict.

La expirarea pedepsei, condamnatul va fi expulzat.

SECȚIUNEA IX

Confiscarea specială

ART. 80. — În caz de condamnare, instanța, sub rezerva drepturilor terților, poate dispune, prin hotărîrea pe care o pronunță, confiscarea:

1. lucrurilor produse prin infracțiune;
2. lucrurilor care au servit sau care au fost destinate să servească la săvârșirea unei infracțiuni, dacă acestea sunt ale autorului infracțiuni, ale instigatorului sau ale vreunui complice;
3. lucrurilor deținute în contra legilor și regulamentelor.

Aceste lucruri, în cazul când sunt vătămătoare sănătății publice, după confiscare, se distrug.

Confiscarea lucrurilor prevăzute mai sus se poate hotărî, chiar dacă autorul, instigatorul sau complicele sunt apărați de pedepsă, fie pentru că acțiunea penală nu s'ar putea exercita, fie pentru că s'a dat o ordonanță sau decizie de neurmărire ori hotărîre de achitare.

Lucrurile confiscate se vând în folosul Statului, iar pretul se varsă la fondul amenzilor prevăzut de art. 57. Ministerul Justiției poate decide ca aceste lucruri să fie întrebuințate pentru înființarea muzeelor de știință penală sau îmbogățirea lor.

SECȚIUNEA X

Cauțiunea de bună purtare

ART. 81. — Cauțiunea de bună purtare consistă în depunerea la administrația financiară, în termen de 15 zile, socotite dela data pronunțării măsurii, a unei sume, în numerar, care nu poate fi mai mică de 500 lei și nici mai mare de 20.000 lei.

Ea se pronunță în cazurile expres prevăzute de lege. Instanța o poate substitui, ori de câte ori va socoti util, măsurilor de siguranță prevăzute la punctele 8, 9, 10, 11 și 15 din art. 71.

ART. 82. — Depunerea cauțiunii poate fi înlocuită, fie printr-o inscripție ipotecară asupra averii imobiliare proprii, sau aparținând altei persoane, fie prin garanția reală a unui tertiu.

ART. 83. — Durata acestei măsuri de siguranță este dela unu la 3 ani.

Termenul curge din ziua când cauțiunea a fost depusă sau garantată.

Dacă cauțiunea nu se depune sau garanția nu se dă, în termenul arătat mai sus, instanța aplică pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea săvârșită sau măsura de siguranță căreia i-s-a substituit cauțiunea.

Executarea pedepsei aplicate, în acest caz, poate fi suspendată în condițiile art. 65.

Dacă în timpul duratei cauțiunii depuse sau garantate, infractorul nu a săvârșit vreo crimă sau delict pedepsit cu pedeapsă privativă de libertate, cauțiunea sau garanția se restituie, iar inscripția ipotecară se radiază. În caz contrar, instanța care a pronunțat măsura, dispune confiscarea sumei sau realizarea creanței în folosul fondului amenzilor.

SECȚIUNEA XI

Inchiderea localului

ART. 84. — Inchiderea unui local industrial sau comercial, poate fi ordonată de către instanță, în cazurile

prevăzute de lege, și când se constată că această măsură este necesară pentru a împiedeca noi infracțiuni.

Durata închiderii localului este dela o lună la un an.

În materie de contravenție, închiderea localului nu poate fi pronunțată decât la o doua recidivă, pentru contravenție identică, și pe o durată dela o zi la o lună.

SECȚIUNEA XII

Disolvarea sau suspendarea unei persoane juridice

ART. 85. — Când o crimă sau un delict pedepsit de lege cu cel puțin un an închisoare corecțională, s'a săvârșit de către directorii sau administratorii unei societăți, asociații ori corporații, lucrând în numele persoanei juridice și cu mijloacele procurate de ea, instanța penală poate, pe lângă pedeapsa aplicată persoanelor fizice, să pronunțe și măsura de siguranță a suspendării sau disolvării persoanei juridice, după gravitatea pericolului pe care l-ar constitui, pentru morala sau ordinea publică, continuarea activității acelei persoane juridice.

Disolvarea atrage lichidarea bunurilor persoanei juridice în condițiile legii asupra persoanelor juridice.

Suspendarea constă din încetarea oricărei activități a persoanei juridice, chiar sub un alt nume și cu alți directori sau administratori.

Durata suspendării nu poate depăși 2 ani.

CAPITOLUL III

Aplicarea și executarea măsurilor de siguranță în concurs cu pedepsele

ART. 86. — Măsurile de siguranță se execută îndată ce hotărîrea de condamnare a rămas definitivă.

Măsurile de siguranță privative de libertate, precum și cele prevăzute de art. 71, la punctele 8, 9, 10, 11 și 13, se execută după împlinirea pedepsei.

Dacă s'au pronunțat mai multe măsuri de siguranță, instanța va fixa ordinea în care ele urmează a fi executate.

ART. 87. — Dacă în timpul executării unei măsuri de siguranță cel supus executării comite o infracțiune pentru care urmează să execute o pedeapsă privativă de

executarea măsurii de siguranță se suspendă și își reeie cursul după executarea pedepsei.

ART. 88. — In caz de infracțiuni concurente ce dau loc la aplicarea mai multor măsuri de siguranță privative de libertate, instanța nu poate aplica decât o singură măsură de siguranță privativă de libertate, ce o socotește potrivită în raport cu starea de pericol pe care o înfățișează infractorul.

In ce privește măsurile de siguranță care nu implică privațiune de libertate, instanța, în caz de concurs de infracțiuni, poate dispune ca aplicarea acestor măsuri să fie făcută în mod simultan sau succesiv, când ele sunt de specii diferite; dar nu poate fixa în niciun caz o durată de executare care să depășească maximum stabilit de lege pentru măsura de cea mai lungă durată.

Dacă infracțiunile concurente, atrag, atât aplicarea de măsuri de siguranță privative de libertate, cât și a altor măsuri ce nu sunt privative de libertate, toate aceste măsuri pot fi aplicate, după împrejurări, în mod simultan sau succesiv, avându-se în vedere dispozițiunile alineatelor precedente pentru fixarea duratei fiecărei măsuri.

ART. 89. — Măsurile de siguranță arătate la art. 71, punctele 3, 4, 7, 8, 9, 10 și 14 sunt revocabile când instanța ar constata că pericolul care a impus aplicarea lor, nu mai există. Instanța poate chiar substitui unei măsuri de siguranță privative de libertate o alta care nu comportă această privațiune.

ART. 90. — Cererea pentru revocarea sau substituirea măsurilor arătate în articolele de mai sus nu poate fi făcută decât dacă a trecut $1/4$ din timpul pentru care fuseseră pronunțate sau cel puțin 5 ani, în cazul când ele sunt pe viață.

In caz de respingere, cererea de revocare sau substituire poate fi repetată o singură dată și numai după ce a trecut o jumătate din timpul pentru care fuseseră pronunțate sau 10 ani în cazul când aceste măsuri sunt pe viață.

ART. 91. — In cursul instrucțiunii sau procedurii de judecată se pot lua, în mod provizoriu, măsurile de siguranță prevăzute de art. 71, punctele 1, 2, 4, 5, 6, 12, 13 și 14.

T I T L U L V

Restituiri și despăgubiri

ART. 92. — Condamnatul, afară de restituirea lucrurilor către partea vătămată, care poate fi ordonată și din oficiu, poate fi obligat și la alte despăgubiri, dacă aceasta o cere.

Despăgubirile acordate părții vătămate trebuie să constituie întotdeauna o justă și integrală reparație a daunelor materiale sau morale suferite în urma infracțiunii și pot fi stabilite, după principiile dreptului civil, într'o sumă globală. Ele pot consta și într'o rentă anuală, pe timp determinat, când aceasta ar satisface mai echitabil interesele părților.

Instanța nu poate încuviința atribuirea despăgubirilor sau restituirilor altui scop, chiar dacă partea vătămată ar cere aceasta.

In caz de concurență a amenzi și a cheltuielilor de procedură cu despăgubirile, dacă bunurile condamnatului nu sunt îndestulătoare pentru plata acestora, se dă preferință despăgubirilor.

ART. 93. — Condamnații pentru aceeași infracțiune precum și cei apărați de pedeapsă pentru scuze absolute, sunt ținuți solidar la restituiri, despăgubiri și cheltuieli de procedură.

ART. 94. — Acțiunea civilă pentru despăgubiri, precum și orice pretenție a părții vătămate, rezultând dintr'o infracțiune sau dintr'o hotărîre definitivă, privitoare la daunele cauzate prin infracțiuni, sunt supuse prescripției prevăzute de codul civil.

T I T L U L VI

I n f a c ț i u n e a

CAPITOLUL I

Clasificarea infracțiunilor

ART. 95. — Infracțiunile sunt crime, delictes, și contravenții, după specia pedepsei prevăzute de lege, pentru fiecare din ele.

Modificarea pedepselor, prin aplicarea scuzelor legale schimbă și categoria infracțiunilor.

CAPITOLUL II

Tentativa

ART. 96. — Este tentativă când hotărîrea de a comite o crimă sau un delict a fost manifestată prin începerea unui act de executare a crimei sau delictului și când acel act a fost întrerupt, sau nu și-a produs efectul.

ART. 97. — Tentativa de crimă se pedepsește, în cazul când legea nu dispune altfel, cu o pedeapsă de un grad mai jos decât aceea ce s'ar cuveni pentru crima consumată.

Când pedeapsa este temniță grea, tentativa se pedepsește cu închisoare corecțională de minimum 2 ani;

Când pedeapsa este detențiune riguroasă, tentativa se pedepsește cu detențiune simplă de maximum 2 ani.

ART. 98. — Tentativa de delict se pedepsește numai în cazurile prevăzute prin o dispoziție specială a legii.

În asemenea cazuri și dacă legea nu dispune altfel, se aplică o pedeapsă cuprinsă între minimum special al pedepsei prevăzută pentru delictul săvârșit și jumătatea celui minimum, iar dacă minimum special ar fi chiar minimum general, pedeapsa se poate coborî la amendă.

ART. 99. — Este tentativă și în cazul când consumarea infracțiunii intenționate nu a fost posibilă, fie din cauza defectozității sau insuficienței mijloacelor întrebuintate, fie din cauza lipsei de prevedere a autorului, cu privire la timpul și locul unde trebuia să se găsească obiectul.

Tentativa în acest caz, se pedepsește:

în materie de crimă, cu o pedeapsă cu două grade mai jos decât aceea prevăzută pentru crima consumată, iar dacă pedeapsa crimei este temnița grea, se va aplica pedeapsa închisorii corecționale fără a putea fi scorbită sub 2 ani;

în materie de delict, dacă legea prevede pedepsirea tentativei, cu o pedeapsă cuprinsă între jumătatea minimumului special al pedepsei prevăzute pentru delictul consumat și minimum general al pedepsei; iar dacă minimum special al pedepsei este chiar minimum general, se va aplica amenda.

Nu există tentativă când imposibilitatea de a comite infracțiunea este datorită modului cum a fost concepută executarea.

ART. 100. — Tentativa nu se pedepsește:

1. dacă autorul a curmat de bună voie executarea începută;
2. dacă autorul a înlăturat de bună voie și mai înainte de descoperirea faptului, consecințele acțiunii sale..

CAPITOLUL III

Săvârșirea mai multor infracțiuni de aceeași persoană

SECȚIUNEA I

Concursul de infracțiuni

ART. 101. — Când aceeași persoană comite mai multe infracțiuni calificate crime sau delict, înainte de a fi fost condamnat definitiv pentru vreuna din ele, se aplică dintre pedepsele stabilite de instanță pentru fiecare din acele infracțiuni, pedeapsa cea mai gravă, care poate fi sporită cu un plus:

1. până la 7 ani când între pedepsele stabilite de instanță cel puțin două sunt criminale;
2. până la 3 ani când între pedepsele stabilite este una criminală;
3. până la 2 ani când pedepsele stabilite sunt corecționale.

În niciun caz pedeapsa astfel agravată nu poate depăși maximum general al speciei de pedeapsă aplicată.

În ipotezele dela punctele 1 și 2, în cazul când instanța pronunță munca silnică pe viață, poate hotărî totdeodată prelungirea separațiunii celulare până la trei ani.

ART. 102. — Dispozițiunile articolului precedent se aplică și în caz de concurs între infracțiunile politice cu ele de drept comun.

Dacă pedeapsa politică e cea mai gravă, instanța va hotărî ca o parte din pedeapsa aplicată să fie executată în regimul pedepselor de drept comun.

Această parte nu va depăși maximum pedepsei prevăzute de lege pentru cea mai gravă infracțiune de drept comun.

Executarea pedepsei începe întotdeauna cu partea pusă regimului de drept comun.

ART. 103. — Când prin unul și același fapt se violează mai multe dispozițiuni ale legii penale se aplică dispoziția care prevede pedeapsa cea mai gravă.

ART. 104. — Pedepsele pecuniare pronunțate în caz de concurs de infracțiuni, se totalizează.

ART. 105. — În toate cazurile prevăzute în articolele precedente privitoare la concursul de infracțiuni, odată cu pedeapsa privativă de libertate, instanța pronunță în condițiile stabilite de art. 26 și pedepsele privative de drepturi prevăzute de lege, pentru fiecare crimă sau delict, cumulând pe acelea ce decurg din infracțiuni identice, fără a depăși maximum general stabilit de lege.

ART. 106. — În cazul concursului de contravenții pedepsele aplicate pentru fiecare contravenție se totalizează.

Pentru pedepsele privative de libertate totalul nu poate trece de un an.

ART. 107. — Când aceeași dispozițiune a legii a fost de mai multe ori violată, prin mai multe acte săvârșite chiar la intervale de timp diferite, dar în executarea aceleiași hotărâri criminale sau delictuoase, se consideră că există o singură infracțiune, în care caz se aplică pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune, la care instanța poate adăuga un plus până la cinci ani în caz de crimă și până la un an în caz de delict, fără a depăși maximum general.

ART. 108. — Dispozițiunile art. 101, 105 și 106 se aplică în cazul când, în urma unei condamnări definitive, pentru una sau mai multe infracțiuni, condamnatul este dat în judecată pentru alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea hotărârii definitive de condamnare, cât și în cazul când infractorul a fost condamnat, prin două sau mai multe hotărâri definitive, pentru infracțiuni concurente.

Când infractorul a executat, în totul sau în parte, pedeapsa pronunțată printr'una sau mai multe din hotărâri, pedeapsa executată trebuie scăzută din aceea ce se pronunță pentru toate infracțiunile concurente.

SECȚIUNEA II

Recidiva

ART. 109. — Acela care, după executarea integrală a unei pedepse criminale sau după grațiere, comite o a doua crimă, va fi condamnat la o pedeapsă superioară cu un grad aceleia prevăzute de lege pentru crimă săvârșită.

Dacă cea de a doua este pedepsită cu munca silnică pe viață, instanța în caz că aplică această pedeapsă poate hotărî prelungirea separațiunii celulare până la trei ani.

ART. 110. — Acela care, după executarea integrală a unei pedepse criminale sau după grațiere, comite un delict va fi pedepsit cu maximum pedepsei prevăzute de lege pentru acel delict, la care se poate adăuga un plus de pedeapsă, fără a se putea depăși maximum general.

ART. 111. — Acela care după executarea integrală a unei pedepse privative de libertate mai mare de 6 luni, aplicată pentru delict, sau după grațiere, comite un nou delict, va fi condamnat la maximum pedepsei prevăzută de lege pentru delictul săvârșit, la care se poate adăuga un plus de pedeapsă fără a se putea depăși maximum general.

ART. 112. — Acela care, după ce a executat trei pedepse, pentru delict identice, consistând fiecare în închisoare corecțională sau detențiune simplă de 6 luni, sau mai mică, săvârșește un nou delict identic, va fi pedepsit cu maximum pedepsei, prevăzută de lege, pentru acest delict, la care se poate adăuga un plus de pedeapsă până la 5 ani, fără a putea depăși maximum general al pedepsei.

ART. 113. — În caz de recidivă, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru cea de a doua infracțiune este amendă, aceasta se îndoeste, putându-se chiar întrei.

ART. 114. — Dacă, după ce o hotărâre condamnatore a rămas definitivă, se descoperă că cel condamnat era recidivist, pedeapsa dată va fi modificată de instanța care a pronunțat-o în conformitate cu dispozițiunile și după deosebirile stabilite în articolele precedente.

Dispozițiunea de mai sus nu se aplică, dacă starea de recidivă s'a descoperit după ce condamnatul a executat integral pedeapsa sau după ce a fost grațiat.

ART. 115. — Pentru infracțiunile politice, sau de presă, nu se socotește recidivă, decât dacă prima pedeapsă a fost deosemena dată pentru o infracțiune politică sau de presă.

Condamnările pronunțate pentru infracțiuni prevăzute în codul de justiție militară sau de legi speciale,

sunt luate în considerație, pentru recidivă, dacă acele infracțiuni sunt prevăzute și de acest cod.

ART. 116. — Nu se socotește în stare de recidivă acela care, fiind condamnat printr'o hotărîre definitivă, pentru un delict, a săvârșit în urmă o crimă.

De asemenea nu se socotește recidivist minorul care nu a împlinit 19 ani și majorul care a săvârșit o nouă infracțiune, după ce fusese condamnat pentru o altă infracțiune comisă în epoca adolescenței.

ART. 117. — Dispozițiunile din această secțiune, cu privire la majorarea pedepselor, în caz de recidivă, nu se aplică:

1. dacă în momentul săvârșirii unei noi crime sau unui delict, au trecut 10 ani, în caz de pedeapsă criminală, sau 5 ani, în caz de pedeapsă corecțională, dela executarea pedepsei sau dela grațiere;

2. dacă pedeapsa anterioară pronunțată prin hotărîrea de condamnare s'a prescris;

3. dacă crimele sau delictele pentru care infractorul a fost condamnat mai înainte, printr'o hotărîre definitivă au fost amestiate sau dacă acele crime ori delictel nu mai sunt pedepsite de lege;

4. dacă, în momentul săvârșirii infracțiunii, condamnatul era reabilitat sau beneficiase de orice altă dispozițiune a legii care consideră condamnarea anterioară ca inexistentă.

ART. 118. — Acela care, fiind condamnat definitiv pentru o contravențiune intențională, a mai săvârșit, în curs de 12 luni dela pronunțarea acelei hotărîri, chiar dacă nu executase pedeapsa, o nouă contravenție, identică, în circumscripția aceleiași judecătorii, se pedepsește cu maximum închisorii polițienești prevăzut de lege, pentru cea din urmă contravențiune, la care se poate adăuga un plus, fără a se putea depăși maximum general al pedepsei polițienești.

Dacă legea prevede pentru cea de a doua contravențiune numai pedeapsa amenzii, se aplică indoitul maximumului amenizii prescrise de lege pentru cea contravențiune.

ART. 119. — Dacă cel condamnat, printr'o hotărîre definitivă, pentru crimă sau delict, săvârșește o nouă infracțiune, în timpul executării pedepsei, sau în stare de evadare, se pedepsește după cum urmează:

1. dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea cea de a doua este mai grea decât cea dintâi, se aplică pedeapsa pentru aceasta din urmă, la care se poate adăuga un plus până la 10 ani în caz de crimă, până la 5 ani în caz de crimă și delict și până la 3 ani în caz de delictel, fără a putea depăși însă maximum general.

Dacă pedeapsa pentru cea de a doua infracțiune este pe viață, se aplică această pedeapsă;

2. dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru cea de a doua infracțiune este mai ușoară decât cea dintâi infractorul va fi supus la executarea celei dintâi pedepse, la care se poate adăuga un plus egal cu cel prevăzut la punctul 1 și după distincțiunile acolo arătate.

Dacă pedeapsa aplicată de instanță pentru cea dintâi infracțiune este pe viață, el va executa această pedeapsă, însă cu prelungirea separațiunii celulare până la 3 ani.

CAPITOLUL IV

*Participarea mai multor persoane la săvârșirea
aceleiași infracțiuni*

SECȚIUNEA I

Instigatorii și complicii

ART. 120. — Este instigator acela care, cu intențiune determină pe altul, la comiterea unei crime sau delict.

Instigatorul se pedepsește ca și autorul.

Instigarea directă la crimă sau la un delict pedepsit de lege cu pedeapsă privativă de libertate mai mare de 2 ani, dar neurnată de executare din partea celui instigat, se pedepsește cu o pedeapsă care se stabilește conform normelor din art. 99.

ART. 121. — Complice este acela care, cu intențiune:

1. înlesnește, ușurează sau ajută comiterea unei crime sau unui delict;

2. se înțelege cu autorii și complicii lor, înainte sau în cursul executării infracțiunii, ca să ascundă lucrurile ce provin din infracțiune, sau ca să asigure beneficiul realizat, ori ca să dea acestora găzduire, loc de scăpare sau întâlnire, pentru a nu fi descoperiți sau a scăpa de urmărire;

3. determină pe altul la vreunul din actele prevăzute în alin. 1 și 2, dacă acele acte au fost săvârșite.

ART. 122. — Circumstanțele personale ale vreunui dintre participanți care atrag înlăturarea, micșorarea sau agravarea pedepselor, nu se resfrâng asupra celorlalți participanți.

Circumstanțele reale se resfrâng asupra celorlalți numai dacă au fost cunoscute sau prevăzute de ei.

ART. 123. — Complicele se pedepsește cu pedeapsă inferioară cu un grad grad aceleia prevăzute de lege pentru autor.

Când pedeapsa autorului este închisoarea corecțională, pedeapsa complicei este minimum general al închisorii corecționale.

Dacă autorul săvârșește o infracțiune mai gravă decât aceea la care a fost determinat, instigatorul este pedepsit pentru infracțiunea la care a instigat.

Aceeași regulă se aplică și complicilor,

Instigatorul sau complicele este apărât de pedeapsă, dacă înainte de a se fi început executarea infracțiunii, împiedică de bună voie consumarea faptului, ori împiedică pe ceilalți participanți să se folosească de mijloacele procurate, personal, în vederea preparării sau executării infracțiunii.

ART. 124. — În infracțiunile neintenționate, dacă efectele delictuoase se datorează cooperării mai multor persoane, la actele materiale, fiecare din ele este pedepsită ca autor al acelei infracțiuni.

SECȚIUNEA II

Participarea infractorilor majori și minori la săvârșirea aceleiași infracțiuni

ART. 125. — Participarea infractorilor majori și minori la săvârșirea aceleiași infracțiuni, constituie o cauză de agravare pentru cei dintâi, sporindu-se minimum și maximum pedepsei prevăzute de lege pentru faptul ce li se impută, cu 1/4 din durata ei, fără a se putea depăși însă maximum general.

TITLUL VII

Cauzele care apără de răspundere penală sau o micșorează

CAPITOLUL I

Intenția

ART. 126. — Crima se săvârșește cu intenție. Delictul se săvârșește cu intenție, iar fără intenție numai în cazurile anume prevăzute de lege.

Contravenția se săvârșește fără intenție, iar cu intenție numai în cazurile anume prevăzute de lege.

CAPITOLUL II

Cauzele care apără de răspundere sau o micșorează

SECȚIUNEA I

Dispozițiuni generale

ART. 127. — Nimeni nu poate fi apărât de răspundere pentru o infracțiune și nici nu i-se poate micșora răspunderea decât în cazurile și circumstanțele în care legea prevede aceasta în mod special.

SECȚIUNEA II

Alienația mintală și alte cauze de inconștiență

ART. 128. — Nu răspunde de infracțiune acela care în momentul săvârșirii ei, se găsea în stare de inconștiență, din cauză de alienație mintală sau din alte cauze.

SECȚIUNEA III

B e ț i a

ART. 129. — Acela care a săvârșit o infracțiune în stare de beție completă, provocată prin alcool sau alte substanțe toxice ori stupefiante, este apărât de răspundere dacă această stare se datorește unor împrejurări accidentale, cu totul neprevăzute de autorul infracțiunii și absolut independente de voința sa, iar dacă starea

de beției în condițiunile de mai sus, nu era completă, se aplică pedeapsa prevăzută de lege pentru faptul săvârșit, redusă după normele prevăzute la art. 97 și 98.

Infrațiunea săvârșită în stare de beție voluntară, produsă în mod întâmplător, se pedepsește cu pedeapsa fixată de lege pentru infrațiunea săvârșită, al cărui maximum se reduce la jumătate, iar dacă pedeapsa este muncă silnică pe viață, pedeapsa este munca silnică dela 10 la 20 ani.

Dispoziția alineatului precedent nu se aplică dacă se dovedește că infractorul și-a provocat dinadins această stare, fie în scopul de a o invoca spre a i se micșora pedeapsa, fie pentru a executa mai ușor infracțiunea. În aceste cazuri infrațiunea este considerată comisă cu premeditare.

SECȚIUNEA IV

Constrângerea morală

ART. 130. — Nu răspunde de infracțiune acela care a săvârșit faptul, sub influența unei constrângeri morale, produsă prin o amenințare, care constituia un pericol direct pentru viața, integritatea corporală, sănătatea și libertatea, fie a propriei sale persoane, fie a unei rude sau a unei persoane de care este legat printr'o temeinică afecțiune și dacă pericolul nu putea fi înlăturat prin alte mijloace.

SECȚIUNEA V

Starea de necesitate

ART. 131. — Nu se socotește infracțiune faptul pe care cineva îl săvârșește, pentru a scăpa dela un pericol grav, iminent și fortuit, viața sau integritatea sa corporală sau a unei rude, ori a unei persoane de care este legat printr'o temeinică afecțiune, dacă pericolul nu putea fi înlăturat altfel.

De asemenea nu se socotește infracțiune, degradarea sau distrugerea averii altuia, săvârșită în condițiile de mai sus, pentru salvarea averii proprii, dacă bunul salvat este de o valoare vădit mai mare ca bunul sacrificat.

Nu se consideră în stare de necesitate acela care avea obligația legală de a înfrunta pericolul.

SECȚIUNEA VI

Legitima apărare

ART. 132. — Nu se socotește infracțiune faptul celui care comite un act necesar pentru a apăra viața, integritatea corporală, sănătatea, libertatea, onoarea sau averea, fie ale sale, fie ale altora, în contra unui atac material direct, imediat și injust.

Se consideră ca legitimă apărare și cazul când agentul, sub imperiul turburării, temerii sau teroarii, a trecut peste marginile apărării.

SECȚIUNEA VII

Constrângerea fizică

ART. 133. — Nu răspunde de infracțiune acela care a comis-o fiind supus unei constrângeri fizice, căreia nu i-a putut rezista.

SECȚIUNEA VIII

Cazul fortuit

ART. 134. — Nu se socotește infracțiune faptul la săvârșirea căruia autorul a fost constrâns prin caz fortuit.

SECȚIUNEA IX

Eroarea de drept și de fapt

ART. 135. — Nimeni nu se poate apăra de răspundere, invocând necunoașterea sau cunoașterea greșită a legii penale.

ART. 136. — Imprejurările de fapt care corespund vreunui element constituitiv al infracțiunii sau vreunei circumstanțe legale agravante, nu atrag și nici nu agravează răspunderea pentru o infracțiune calificată de lege crimă sau delict, dacă nu au fost cunoscute de autor în momentul săvârșirii faptului.

Dispozițiunile de mai sus se aplică și infracțiunilor neintenționate, când necunoașterea acelor împrejurări este datorită culpei infractorului.

SECȚIUNEA X

Ordinul legii și comanda autorității legitime

ART. 137. — Nu se socotește infracțiune: faptul impus sau autorizat de lege, dacă este executat în condițiile ei, precum și faptul care a fost săvârșit de organul competent, în virtutea unui ordin de serviciu, dacă acel ordin este dat, în formele legale, de autoritatea competentă și dacă nu are caracter vădit ilegal.

Când executarea unui ordin de serviciu constituie o infracțiune, șeful sau superiorul care a dat ordinul se pedepsește ca autor al acelei infracțiuni, împreună cu acela care a executat ordinul.

Acela care a executat ordinul este scutit de pedeapsă, în caz când nu a avut posibilitatea să aprecieze legalitatea ordinului.

SECȚIUNEA XI

Minoritatea

ART. 138. — *Minor* este acela care nu a împlinit vârsta de 19 ani.

Copil este minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani.

Adolescent este minorul între 14 și 19 ani neimpliniți

ART. 139. — Copilul nu este responsabil pentru faptele penale comise de el.

De asemenea nu este responsabil adolescentul pentru infracțiunea săvârșită, afară de cazul când se dovedește că în momentul săvârșirii a lucrat cu discernământ.

Cu toate acestea instanța este datoare să constate faptul și modul cum a fost săvârșit, luând informații:

1. asupra stării fizice și morale și a antecedentelor copilului sau adolescentului;

2. asupra condițiilor în care a fost crescut și în care a trăit;

3. asupra situației morale și materiale a familiei.

Când există o îndoială asupra stării fizice sau mintale a copilului sau adolescentului se procedează la o expertiză medicală.

ART. 140. — Pe baza informațiilor dobândite, potrivit dispozițiilor articolului precedent, instanța

poate lua față de copil sau față de adolescent lipsit de discernământ, una din următoarele măsuri corective și educative:

1. îl poate încredința familiei, căreia îi atrage atențiunea că pe viitor să-l aibă în deosebită supraveghere; iar dacă este la școală, încunoștiințează și autoritatea școlară ca să-l dojenească sau să ia măsurile disciplinare prevăzute de regulamentul școlar;

2. în lipsa familiei sau când aceasta nu prezintă garanții suficiente de moralitate îl poate încredința unei rude mai apropiate, care ar primi sarcina supravegherii copilului;

3. în lipsa acesteia îl poate încredința unei persoane onorabile, unei societăți de patronaj sau unei instituții publice sau private, autorizată de Stat pentru acest scop și numai dacă atari persoane sau instituții ar accepta asemenea însărcinări;

4. când niciuna din aceste măsuri nu s'ar putea aplica, instanța poate decide ca educația copilului sau adolescentului să fie încredințată institutului de educație corectivă.

Până la darea hotărârii, dacă instanța socotește necesar, poate dispune trimiterea provizorie a copilului sau adolescentului la o societate de asistență sau de patronaj.

În cazul când copilul sau adolescentul a fost încredințat familiei, unei persoane sau unei instituții de binefacere, el poate fi pus și sub regimul libertății supravegheate.

ART. 141. — În caz de săvârșirea unei noi infracțiuni, instanța nu poate lua, față de copil sau adolescent, decât una din măsurile prevăzute în articolul precedent, la punctele 3 și 4.

ART. 142. — Măsurile prevăzute în art. 140 încetează când copilul sau adolescentul a împlinit vârsta de 21 ani.

ART. 143. — Copiii și adolescenții, găsiți în condițiile arătate în art. 140, alin. 1, dacă sunt anormali, întârziți sau bolnavi, pot fi trimiși, după avizul unui medic specialist, într'un ospiciu, azil sau sanatoriu, unde vor primi îngrijirile medicale, potrivit stării lor fizice sau mintale, până la complecta însănătoșire.

ART. 144. — Dacă instanța constată că adolescentul, în momentul săvârșirii infracțiunii, a lucrat cu discernământ,

mânt, poate aplica împotriva lui următoarele măsuri de siguranță sau pedepse:

Măsuri de siguranță.

1. libertate supravegheată;
2. educație corectivă.

Pedepse:

1. mustrare;
2. închisoare corecțională sau detențiune simplă.

Nicio pedeapsă privativă de drepturi nu poate fi pronunțată în contra adolescentului.

Pedepsa precuară se poate aplica numai în cazul când adolescentul este mai mare de 15 ani și are avere sau profesie.

ART. 145.— Mustrarea prevăzută de articolul precedent consistă în dojenirea pe care instanța o face adolescentului în ședință publică, punându-i în vedere că dacă va mai săvârși vreo infracțiune va fi pedepsit mai aspru.

Dacă la termenul fixat, condamnatul nu se prezintă, fără o legitimă justificare, sau dacă se prezintă și nu ascultă mustrarea cu respectul cuvenit, instanța poate schimba sancțiunea, aplicând închisoarea corecțională, sau detențiunea simplă.

Mustrarea nu se aplică:

1. dacă adolescentul a săvârșit o infracțiune pedepsită de lege cu închisoare corecțională sau detențiune simplă mai mare de un an;

2. dacă mai înainte a săvârșit o infracțiune pentru care i s'a aplicat vreuna din măsurile prevăzute de articolul 140.

În cazurile de mai sus instanța aplică închisoarea corecțională sau detențiunea simplă.

ART. 146.— Libertatea supravegheată este lăsarca adolescentului în libertate, timp de un an, veghiat de aproape.

Darea hotărârii se amână până la expirarea acestui termen de încercare.

Această măsură de siguranță nu se poate pronunța contra adolescentului care a suferit o pedeapsă privativă de libertate mai mare de o lună.

Când instanța pronunță libertatea supravegheată, ea încredințează supravegherea adolescentului reprezentantului său legal, sau îl încredințează unui azil de

copii al Statului, ori altei instituții publice, creiată în acest scop, sau unei societăți de patronaj pentru minori, ori chiar unei persoane de încredere, care voește să primească o asemenea sarcină.

Acela căruia i s'a încredințat supravegherea, trebuie să o exercite continuu asupra purtării adolescentului, iar la expirarea termenului de încercare, trebuie să raporteze instanței respective, fără întârziere, cum s'a purtat adolescentul.

ART. 147.— Când adolescentul s'a purtat bine în tot timpul de încercare, acțiunea deschisă în contra lui se declară stinsă prin hotărâre judecătorească.

Dacă însă în timpul de încercare, adolescentul se sustrage dela supravegherea ce se exercită asupra lui sau duce o viață imorală ori desordonată, sau săvârșește alte infracțiuni, persoana sau instituția însărcinată cu supravegherea lui trebuie să încunoștiințeze instanța respectivă. Aceasta dacă constată existența vreunui din cazurile de mai sus, revoacă libertatea supravegheată și dispune așezarea adolescentului într'un institut de educație corectivă sau îl condamnă la închisoare corecțională sau detențiune simplă.

ART. 148.— Educația corectivă se pronunță ori de câte ori instanța, ținând seamă de antecedente, de mediul în care trăiește adolescentul și de natura infracțiunii săvârșite, constată că el se găsește într'o stare de decădere morală.

Această măsură se pronunță pe timp nedeterminat, însă nu poate dura decât până la împlinirea vârstei de 21 ani.

Executarea educației corective se face într'un institut anume destinat pentru aceasta.

Prin această măsură de siguranță se urmărește refacerea morală a adolescentului, deprinderea lui cu o viață onestă și învățarea unei meserii.

ART. 149.— Dacă a trecut cel puțin un an dela așezarea adolescentului în institutul de educație corectivă și dacă se constată că s'a îndreptat, comisunea de supraveghere, instituită pe lângă acel institut, poate hotărî punerea adolescentului în libertatea de încercare, pe termen de 2 ani, conform art. 146, alin. 3.

Dacă în timpul de încercare purtarea adolescentului este ireproșabilă, libertatea rămâne definitivă. În caz

contrar instanța poate dispune așezarea liberatului în institutul de educație corectivă, dacă acesta nu a implinit vârsta de 21 ani.

ART. 150.— Pedepsa închisorii corecționale sau a detențiunii simple ce se poate aplica adolescentului este:

1. dela 3 la 15 ani, dacă infracțiunea săvârșită este pedepsită de lege cu pedeapsă criminală;

2. jumătate din pedeapsa respectivă, dacă infracțiunea este pedepsită de lege cu închisoare corecțională sau detențiune simplă. În acest caz maximum pedepsei nu poate fi mai mare de 3 ani.

Când adolescentul este mai mic de 16 ani nu poate fi pedepsit, în caz de crimă, cu o pedeapsă mai mare de 10 ani.

Pedepsele de mai sus se pot pronunța numai când din circumstanțele faptului și moralitatea adolescentului instanța și-a făcut convingerea că aplicarea altor măsuri ar fi neindestulătoare.

În toate cazurile pedeapsa închisorii corecționale sau detențiunea simplă, pronunțată contra adolescentului, este executată în institutul de corecție anume destinat pentru aceasta.

ART. 151. — În cazul articolului precedent, instanța poate ordona, prin aceeași hotărâre, ca adolescentul, după executarea a două treimi din pedeapsă, să poată fi liberat și supus supravegherii, până în momentul când pedeapsa privativă de libertate ar fi trebuit să înceteze prin executare completă.

Liberarea condiționată poate fi acordată, de către instanța competentă, numai adolescenților care au dat dovezi de îndreptare.

Cel liberat condiționat este supus unor reguli speciale, în ce privește felul său de viață și de purtare în timpul liberării. Dacă în acest timp adolescentul nu s'a conformat acestor reguli, sau a săvârșit o nouă infracțiune, instanța revoacă măsura liberării, trimițându-l din nou în institutul de corecție, unde va executa restul de pedeapsă.

În caz de bună purtare în timpul libertății condiționate, pedeapsa se consideră executată.

ART. 152.— Instanța poate de asemenea ordona, odată cu pronunțarea închisorii corecționale sau detențiunii simple, ca, după executarea pedepsei, adolescentul să fie așezat într'un institut de educație corectivă.

ART. 153.— În cazul liberării de încercare (art. 149) cât și în cazul liberării condiționate (art. 151), administratorul, cu concursul societăților pentru protecția minorilor, ia măsurile necesare pentru plasarea liberatului.

Se iau de asemenea măsuri și pentru plasarea celor liberați definitiv.

Dar educația corectivă se face în azilele de copii ale Statului sau în institute particulare, atribuțiile autorității de supraveghere sunt executate de autoritatea desemnată pentru aceasta de Ministerul Justiției.

SECȚIUNEA XII

Surdo-mutismul

ART. 154.— Surdo-mutul nu răspunde de infracțiunea comisă, dacă se constată că în momentul săvârșirii nu a avut discernământ, în caz contrar, i se aplică pedeapsa închisorii corecționale, în limitele prevăzute de lege pentru adolescenți.

SECȚIUNEA XIII

Provocarea

ART. 155. — Scuza provocării există:

1. când crima sau delictul au fost provocate prin lovire sau violență, asupra persoanei infractorului, sau asupra altei persoane;

2. când crima sau delictul au fost provocate prin injurii orale grave, adresate de victimă autorului, în împrejurări de natură să determine acestuia o puternică turburare sau emoție;

3. când omorul, vătămarea sănătății sau integrității corporale, ori lovirea, au fost săvârșite de unul dintre soți asupra celuilalt sau asupra complicelui, în momentul surprinderii lor în adulter.

Scuza nu e admisibilă când provocarea provine:

1. din partea părinților sau a altei persoane căreia autorul îi datora respect și recunoștință ca și părinților;

2. din partea unui alienat, cunoscut ca atare, unui copil sau unei persoane, care prin infirmitatea sa inspiră milă sau nevoie de ocrotire;

3. În caz de omor, săvârșit de soț, asupra soției sale, sau de către aceasta asupra soțului său.

ART. 156. — Când provocarea este dovedită, pedeapsa se micșorează în modul următor:

1. dacă legea prevede, pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa muncii silnice sau detențiunii grele, se aplică închisoare sau detențiune simplă dela 3 la 5 ani, iar în cazul celorlalte pedepse criminale se aplică închisoarea corecțională sau detențiune simplă dela un an la 3 an.

2. dacă maximum pedepsei prevăzut de lege, pentru delictul săvârșit, este cel puțin 5 ani închisoare corecțională sau detențiune simplă, se aplică închisoarea corecțională sau detențiunea simplă dela 6 luni la un an;

3. pentru orice alt delict, al cărui maximum prevăzut de lege este sub 5 ani închisoare corecțională sau detențiune simplă, se aplică închisoarea corecțională sau detențiune simplă dela 2 la 4 luni, iar dacă pedeapsa este sub 4 luni, se aplică amenda, până la 5.000 lei, și când pedeapsa este numai amendă, se reduce la minimum general al acestei pedepse.

SECȚIUNEA XIV

Circumstanțele atenuante

ART. 157. — Când instanța constată în favoarea infractorului circumstanțe atenuante, pedeapsa prevăzută de lege se reduce în modul următor:

1. în materie criminală, chiar în caz de contumacie:

a) dacă pedeapsa prevăzută de lege este muncă silnică pe viață se aplică munca silnică pe timp mărginit sau se pot aplica temnița grea:

b) dacă pedeapsa este aceea a muncii silnice pe timp mărginit, se aplică temnița grea sau se poate aplica închisoarea corecțională, care însă nu poate fi redusă la mai puțin de trei ani:

c) dacă pedeapsa este aceea a temniții grele, se aplică închisoarea corecțională, a cărei durată nu poate fi redusă sub un an.

Dacă legea prevede maximum unei pedepse, se aplică minimum ei sau se poate aplica pedeapsa ce urmează cu un grad mai jos, fără a scobori sub limitele prevăzute în alineatele de mai sus;

2. în materie corecțională, chiar în lipsa infractorului:

a) pedeapsa se scoboară sub minimum prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită, fără însă a se putea

depăși minimum general, iar când legea nu prevede un minimum special, pedeapsa se scoboară la minimum general prevăzut de lege pentru închisoarea corecțională, sau se poate substitui închisorii corecționale, chiar amenda, fără să se poată scobori sub minimum ei general.

Maximum amenzii substituite închisorii, prin recunoașterea circumstanțelor atenuante, nu poate trece de 5.000 lei, afară de cazul prevăzut de art. 52, alin. 3.

b) dacă maximum pedepsei prevăzut de lege este de 5 ani sau mai mare, pedeapsa nu poate fi scoborită sub un an închisoare corecțională, afară de cazul când minimum special al acelei pedepse ar fi mai mic de un an;

c) dacă legea prevede numai pedeapsa amenzii, ea scoboară sub minimum ei special, dar nu mai jos de minimum general al amenzii;

3. în caz de crime sau delictе politice, atenuarea se face după aceleași norme asupra pedepselor corespunzătoare;

4. circumstanțele atenuante se pot acorda și în materie de contravenție.

În acest caz, se substitue închisorii polițieneste amenda, al cărei maximum este de 1.000 lei, iar când pedeapsa este amenda, ea poate fi scoborâtă până la 50 lei.

ART. 158. — Când legea prevede o pedeapsă privativă de libertate și amendă, reducerile prevăzute mai sus se aplică la ambele pedepse, sau se poate înlătura una din ele și chiar efectua reduceri la cea aplicată.

ART. 159. — Când circumstanțele atenuante sunt recunoscute în favoarea unui infractor în stare de recidivă, el va beneficia numai de reducerea obligatorie a pedepsei, iar dacă infracțiunea este pedepsită de lege cu muncă silnică pe viață sau detențiune grea pe viață, pedeapsa nu poate fi redusă sub 15 ani muncă silnică sau detențiune grea.

TITLUL VIII

Concurs de circumstanțe agravante și atenuante

ART. 160. — În caz de concurs al mai multor circumstanțe de agravare și de atenuare a pedepselor, stabilirea pedepsei se face după normele și în ordinea indicată mai jos.

La pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, se aplică:

1. când există mai multe scuze legale, întâi cele relative la fapt, apoi cele relative la persoana infractorului;
2. agravarea ce rezultă din starea de recidivă;
3. circumstanțele atenuante recunoscute în favoarea infractorului.

TITLUL IX

Condițiunile privitoare la încriminarea infracțiunilor supuse plângerii prealabile

ART. 161.— Când legea condiționează încriminarea unei infracțiuni de plângerea prealabilă a părții vătămate, cercetarea și urmărirea nu pot avea loc fără această plângere.

Plângerea prealabilă, în acest caz, trebuie să fie introdusă în termen de 3 luni, socotit din ziua în care cel vătămat a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii și a știut cine este făptuitorul, dacă în acest interval de timp nu s'a împlinit prescripțiunea.

ART. 162.— Infracțiunea săvârșită în prejudiciul mai multor persoane este pedepsibilă, chiar dacă plângerea prealabilă emană numai dela una dintre ele, fie că celelalte persoane nu au făcut plângere, fie că și-au retras-o.

Plângerea prealabilă, făcută împotriva unuia dintre participanți la o infracțiune, are efect și asupra celorlalți.

TITLUL X

Stingerea încriminării, executării pedepsei și a incapacităților ce decurg din condamnare

CAPITOLUL I

Moartea

ART. 163.— Moartea învinutului stinge încriminarea faptei comise, iar moartea condamnatului stinge executarea pedepsei.

Dreptul de a confisca obiectele menționate în art. 80 nu încetează prin moartea învinutului chiar dacă încetarea din viață a avut loc înainte de condamnare.

CAPITOLUL II

Prescripția

SECȚIUNEA I

Stingerea încriminării prin prescripție

ART. 164.— Prescripția stinge încriminarea:

1. pentru crime pedepsite cu muncă silnică sau detențiune grea, prin 15 ani împliniți, iar pentru cele pedepsite cu temniță grea sau detențiune riguroasă, prin 10 ani;
2. pentru delictе pedepsite cu pedepse mai mari de 5 ani, prin 8 ani, iar pentru delictеle pedepsite până la 5 ani, prin 3 ani.

3. pentru contravențiuni, printr'un an.

În materie de presă încriminarea se prescrie pentru crimă prin 3 ani, iar pentru delictе printr'un an.

Toate termenele de mai sus, în cazul infracțiunilor comise de minori, se reduc la jumătate.

ART. 165.— Termenele de prescripție din articolul precedent încep să curgă din momentul în care s'a săvârșit infracțiunea, pentru infracțiunile continue, din momentul încetării actului delictos, iar pentru cele continue, dela comiterea ultimului act.

Pentru infracțiunile de presă termenul de prescripție se socotește din ziua răspândirii publicațiunii.

ART. 166.— Prescripția se întrerupe în următoarele cazuri:

1. când s'au făcut acte de urmărire sau de instrucție;
2. când s'au îndeplinit în mod valabil înaintea instanței de judecată orice acte de procedură care după lege trebuesc să fie comunicate infractorului;
3. când instanța de judecată a pronunțat o hotărîre chiar nedefinitivă.

După fiecare întrerupere un nou termen de prescripție începe să curgă.

Încriminarea este prescrisă, oricâte întreruperi ar fi intervenit, dacă întregul termen de prescripție a fost depășit cu încă jumătate; iar pentru prescripțiile de trei ani sau mai mici, dacă s'a atins îndoitul termenului.

Întreruperea prescripției produce efect și față de persoanele care au luat parte la infracțiune chiar dacă ac-

tele arătate la punctul 1, 2 și 3 din acest articol, n'au fost efectuate și față de ele.

ART. 167.— Prescripția incriminării e suspendată pe timpul cât o dispozițiune legală, sau un caz de forță majoră oprește începerea sau continuarea urmăririi, instrucției sau judecării.

Prescripția își reia și continuă cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

SECȚIUNEA II

Stingerea executării pedepsei prin prescripție

ART. 168.— Pedepsa muncii silnice și a detențiunii grele se prescrie prin 20 ani, pedeapsa temniței grele și a detențiunii riguroase, prin 15 ani.

Pedepsele corecționale, mai mari de 5 ani, se prescriu prin 10 ani, cele mai mici de 5 ani, prin 5 ani. Amenziile corecționale se prescriu prin 5 ani.

Pedepsele pentru contravențiuni se prescriu prin 2 ani.

Pentru minori termenele de mai sus se reduc la jumătate.

Termenele de mai sus încep a curge din ziua în care hotărîrea de conamnare a rămas definitivă.

ART. 169.— Prescripția pedepselor privative de libertate nu atrage prescripția pedepselor complimentare și nici a măsurilor de siguranță.

ART. 170.— Condamnatul a cărui pedeapsă criminală a fost prescrisă nu poate reveni în comuna în care locuște victima sau moștenitorii acesteia în linie dreaptă.

Tribunalul, la cererea Ministerului public, poate hotărî locul unde condamnatul nu trebuie să-și aibă domiciliul, având în vedere și o distanță socotită suficientă pentru ca interdicțiunea de mai sus să-și atingă scopul.

ART. 171.— Prescripția pedepsei se întrerupe numai prin executarea condamnațiunii.

În caz de evadare o nouă prescripție începe să curgă din ziua evadării.

CAPITOLUL III

Amnistia

ART. 172.— Amnistia stinge incriminarea, iar dacă a intervenit după conamnare, stinge și executarea pedepsei.

Obiectele confiscate conform art. 80, precum și amenzile measurate anterior amnistiei nu se mai restituie.

Amnistia nu are niciun efect asupra drepturilor părții vătămate și asupra măsurilor de siguranță.

Amnistia nu se poate acorda decât pentru infracțiunile politice.

CAPITOLUL IV

Grațierea

ART. 173.— Grațierea are de efect stingerea în total sau în parte a executării pedepsei, ori comutarea ei într'una mai ușoară, dar nu stinge pedepsele complimentare, nici măsurile de siguranță.

CAPITOLUL V

Impăcarea părților

ART. 174.— Impăcarea stinge incriminarea numai în delictele și contravențiile pentru care legea permite în mod expres aceasta.

Impăcarea e personală.

CAPITOLUL VI

Reabilitarea

ART. 175.— Orice condamnat la o pedeapsă criminală sau corecțională, poate obține reabilitarea judiciară.

Reabilitarea șterge, conamnarea, decăderile și interdicțiile și face să înceteze pentru viitor toate incapacitățile care rezultă din pedeapsă. Reabilitarea nu atrage însă reintegrarea în funcțiunea din care infractorul a fost scos în urma conamnării.

Se va socoti însă celui reabilitat termenul de pensiuie câștigat anterior conamnării, iar dacă este pensionar, el reîntră în drepturile sale, din momentul reabilitării.

Reabilitarea penală pentru delictul de bancrută frauduloasă nu atrage de drept și reabilitarea comercială.

ART. 176.— Reabilitarea poate fi acordată, după expirarea unui termen de 10 ani, pentru cei conamnați la pedepse criminale, de 5 ani, pentru cei conamnați la pedepse corecționale mai mari de 5 ani, de 3 ani, pentru pedepse mai mici de 5 ani, sau la amendă.

Termenele de mai sus se socotesc dela data de când acela care cere reabilitarea a executat pedeapsa.

Pentru cei condamnați la muncă silnică pe viață, care au obținut reduceri de pedepse, termenul se socotește din momentul de când a sârșit executarea pedepsei reduse.

Pentru cei condamnați la amendă, termenul curge din momentul achitării integrale a amenzii. In caz de transformare a amenzii în închisoare, termenul de reabilitare curge dela data împlinirii pedepsei.

In caz de grațiere totală, termenul curge dela data decretului.

In toate cazurile, termenele prevăzute mai sus se reduc la jumătate pentru infracțiunile politice, și la un sfert pentru acei care au beneficiat de libertatea condiționată.

ART. 177. — Reabilitarea nu poate fi admisă decât numai dacă sunt întrunite următoarele condițiuni:

1. dacă condamnatul nu a suferit o nouă condamnare criminală sau corecțională în intervalul prevăzut de articolul precedent;
2. dacă condamnatul a avut o purtare bună;
3. dacă are mijloace oneste de existență;
4. dacă a achitat în întregime cheltuelile de judecată și despăgubirile civile, la plata cărora a fost obligat, afară de cazul când partea vătămată a renunțat la acele despăgubiri.

ART. 178. — In caz de respingere a reabilitării, nu se mai poate face o nouă cerere, decât după un termen de 5 ani, pentru pedepse criminale și 2 ani pentru pedepse corecționale, socotiți dela data respingerii cererii. Noua cerere trebuie să conțină, pe lângă dovada condițiilor din prima cerere și aceea a bunei purtări în intervalul de timp ce s'a scurs după respingerea primei cereri.

Când respingerea s'a întemeiat pe lipsă de forme, cererea de reabilitare poate fi reînviată oricând.

ART. 179. — Reabilitarea poate fi revocată când după acordarea ei s'a descoperit că cel reabilitat mai suferise o altă condamnare pentru crime sau delicta.

ART. 180. — Dispozițiunile acestui capitol se aplică și condamnărilor pronunțate de instanțe speciale sau militare, precum și sentințelor pronunțate de tribunalele străine, când s'a recunoscut că aceste sentințe pot produce efecte în România.

TITLUL XI

Dispozițiuni generale referitoare la infracțiunile de presă

ART. 181. — Infracțiunea de presă este aceea care se realizează prin faptul imprimării și răspândirii publicațiunii.

Răspunzători de această infracțiune sunt:

1. pentru *publicațiunile neperiodice*: autorul articolului sau informațiunii, când este cunoscut; în lipsa lui, directorul publicațiunii și în lipsa acestuia redactorul ei;
2. pentru *publicațiunile neperiodice*: autorul scrierii când este cunoscut sau descoperit, în lipsa lui, editorul scrierii și în lipsa acestuia sau când nici el n'a putut fi descoperit, patronul tipografiei care a imprimat scrierea încriminată.

In toate cazurile, acei care se găsesc situați mai jos, în ordinea legală a responsabilității, sunt primiți a declara pe cei răspunzători în locul lor, numai până la închiderea debaterilor înaintea primei instanțe de fond.

ART. 182. — Pentru infracțiunea de presă, proprietarul publicațiunii este, în toate cazurile, obligat în mod solidar, cu cel condamnat, la plata despăgubirilor civile către partea vătămată.

TITLUL XII

Explicarea unor termeni legali

ART. 183. — In înțelesul acestei legi:

1. In calcularea timpului se socotește ziua 24 ore, săptămâna 7 zile, luna 30 zile și anul 365 zile;
2. timpul de războiu este epoca dela decretarea mobilizării până la data trecerii armatei pe picior de pace.
3. inamic, este puterea străină cu care România sau aliații săi se găsesc în stare de războiu, sau față de care au luat măsuri militare, în vederea unui războiu iminent;
4. funcționar public este acela care exercită, în mod voluntar sau obligator, permanent sau temporar, în serviciul Statului, județului, comunei sau instituțiilor publice dependente, ori care ar fi modul lor de administrare, o funcțiune sau o însărcinare, de orice natură, fie chiar electivă, retribuită sau nu și indiferent de chipul în care a fost investit.

Această calitate o au de asemenea preoții și militarii. Nu sunt considerați funcționari publici membrii corpurilor legiuitoare;

5. rude sunt ascendenții, soții și părinții lor, frații și surorile, copii adoptivi, afinii în linie dreaptă, cumnații și cumnatele.

Persoane legate prin temeinică afecțiune sunt acelea care, în baza legăturilor de familie, prietenie, dragoste sau recunoștință își poartă o considerație deosebită;

6. amenințarea constă, ori de câte ori legea nu prevede altfel, în săvârșirea de acte sau fapte de natură a inspira persoanei amenințate temerea unui pericol iminent pentru viața, integritatea corporală, sănătatea, libertatea, onoarea, sau avera ei, ori a umedă din persoanele arătate în art. 130;

7. arme sunt toate acele instrumente sau aparate, care, din momentul confecționării lor, sunt destinate a servi la atac sau apărare.

Sunt asimilate cu armele orice alte instrumente, aparate, lucruri, substanțe chimice, solide, lichide sau gazoase, cărora, prin întrebuințare, li s'a dat această destinație:

8. ceată sau bandă este adunarea sau întrunirea de cel puțin 3 persoane, întru cât legea nu dispune altfel;

9. loc public este locul deschis sau accesibil publicului, fie prin natura lui, în mod permanent și absolut, fie prin destinațiune, în mod temporar și relativ, fie în mod accidental, datorită unor anumite împrejurări;

10. în public se consideră săvârșit faptul care s'a petrecut:

a) în loc public prin natura lui, independent de prezența efectivă a publicului;

b) în loc public prin destinație, în momentul în care era deschis publicului;

c) în loc public accidental, în aceleași condiții ca în alineatul precedent, dacă a fost auzit sau văzut de cineva;

d) în loc privat, cu intențiunea de a fi auzit sau văzut de public și dacă a fost realmente văzut sau auzit;

e) într-o adunare sau reuniune la care asistă mai multe persoane, cu excepția reuniunilor de familie;

f) prin orice mijloace de comunicare, destinate a-l aduce la cunoștința publicului.

CARTEA II

Crime și delictе în special

TITLUL I

Crime și delictе contra Statului

CAPITOLUL I

Crime și delictе contra siguranței exterioare a Statului

SECȚIUNEA I

Trădarea

ART. 184. — Cetățeanul român care săvârșește vreo faptă, în scop de a supune teritoriul Statului sau o parte din el suveranității unui stat străin, sau de a suprima ori știrbi independența Statului, comite crima de trădare și se pedepsește cu muncă silnică pe viață.

Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și faptul săvârșit în scopul de a distruge unitatea Statului.

ART. 185. — Cetățeanul român care poartă arme contra patriei sale, sau se înrolează în armata unui stat aflat în războiu cu Statul român, comite crima de trădare și se pedepsește cu muncă silnică pe viață.

ART. 186. — Cetățeanul român care unelțește sau se pune în înțelegere cu guvernele străine sau cu agenții lor ori cu partide, asociațiuni sau grupări străine, cu caracter politic, spre a provoca războiu contra Statului român, spre a înlesni ori aduce ocupațiunea străină, comite crima de trădare și se pedepsește cu muncă silnică pe viață.

Dacă înțelegerea nu și-a ajuns scopul, pedeapsa este munca silnică dela 5 la 25 ani și degradarea civică dela 3 la 10 ani.

ART. 187. — Dacă relațiunile întreținute de cetățeanul român, cu supușii puterii străine, aveau de obiect unul din următoarele fapte, pedeapsa este temerița grea dela 5 la 10 ani și degradarea civică dela 3 la 5 ani:

1. îndeplinirea unor acte care să tindă a angaja Statul român la declararea sau menținerea neutralității, sau la declarațiunea de războiu;

2. acceptarea unor promisiuni, bani, daruri ori alte foloase în scop de a îndeplini acte contrarii interesului național în caz de războiu;

3. determinarea altor persoane de a comite faptul prevăzut la punctul 2;

În toate cazurile, pedeapsa este munca silnică, dela 5 la 10 ani, dacă se convenise ca scopurile mai sus să fie atinse printr'o propagandă de presă.

ART. 188. — Comite crimă de trădare și se pedepsește cu muncă silnică pe vieată cetățeanul român, care în timp de războiu:

1. predă inamicului sau reprezentanților lui, orașe, porturi, aeroporturi, hidroscale, baze navale, locuri întărite sau orice alte posturi de apărare, fără autorizația autorităților naționale competente;

2. predă instituțiuni sau servicii publice, basteimente, aeronave, stabilimente tehnice, instalațiuni care servesc armata, magazii, depozite de arme, muniții sau alte materiale de războiu, fără autorizația autorităților naționale competente;

3. procură inamicului soldați, oameni, arme, munițiuni sau orice materiale de războiu;

4. îndeamnă pe soldații armatei române să treacă la inamic;

5. servește inamicului de informator sau călăuză în dauna armatei române, ori ascunde pe spionii lui, participă la comploturi, în scopul de a constrânge pe comandantul unei localități asediate de a se preda sau capitula;

6. provoacă revolte sau panică în trupele de apărare ale țării, sau împiedică legătura unităților în fața inamicului;

7. face înrolări, în țară sau în străinătate, pentru o putere străină în războiu cu România;

8. distruge, incendiază sau pune în stare de neîntrebuințare, prin orice mijloace, materialele de războiu enumerate la punctele 1 și 2, precum și alimente ale armatei române, în dauna acesteia și în favoarea inamicului.

Orice alte fapte, în afară de cele enumerate mai sus, prin care se dă sprijin inamicului sau se favorizează activitatea lui, se pedepsesc cu muncă silnică de la 5 la 25 ani și degradare civică dela 3 la 10 ani.

ART. 189. — Pedepsele prevăzute în art. 186 și 188 se aplică și când actul încriminat este îndreptat contra unui aliat cu care România luptă în comun.

ART. 190. — Comite crima de trădare prin necredință și se pedepsește cu muncă silnică pe vieată:

1. funcționarul public, agentul sau prepusul guvernului, care procură sau transmite, în original sau în copie, ori dă în totul sau în parte, fie chiar incomplet sau inexact, unui guvern străin, agenților săi sau oricărei alte persoane, fără calitatea de a lua cunoștință de ele: planuri, schițe, desene, fotografiile, acte, scripte, ori documente diplomatice secrete, informațiuni sau notițe secrete, interesând apărarea teritoriului, siguranța statului, mobilizarea și concentrarea armatei și mobilizarea economică a teritoriului național, starea, cantitatea și calitatea materialului militar, de orice categorie, piețele întărite, forturile, stabilimentele tehnice, porturile, aeroporturile, bazele navale, hidroscalele, vasele de războiu, aeronavele, arme, munițiuni, explozibile sau elementele lor constitutive, mașini, mecanisme sau părți din ele, ori echipamente sau orice alte referințe asupra obiectelor sau lucrărilor, care, în interesul apărării naționale, nu trebuiesc divulgate și care fuseseră încredințate susnumitelor persoane, sau de care aveau cunoștință cu ocaziunea funcțiunii sau însărcinării lor;

2. cetățeanul român care comite faptul de mai sus, când unul din obiectele sau lucrările prevăzute la alineatul precedent i-au fost încredințate sub orice titlu, sau de care avea cunoștință, fie oficial, fie în virtutea situației, profesiei sau vreunei misiuni cu care fusese însărcinat;

3. cetățeanul român care aflându-se în unul din cele două cazuri ale alineatelor precedente, comunică sau divulgă, nu însuși actul sau documentul secret, ci numai informațiuni sau științe trase din ele.

Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și acela care comite același fapt, după încetarea funcțiunii sau misiunii cu care a fost însărcinat.

ART. 191. — Cetățeanul român care procură sau transmite în original sau în copie, în total sau în parte, vreunul din planurile, scriptele, documentele menționate în art. 190, inamicului sau agenților lui, ori unei puteri străine, sau agenților acesteia, sau care având cunoștință de ele, le comunică aceluia sau le publică, ori reproduce chiar parțial sau incomplet, comite crima de trădare și se pedepsește cu muncă silnică dela 5 la 25 ani și degradare civică dela 3 la 10 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică și în următoarele cazuri:

1. cetățeanului român, care își procură sau deține, fără calitate de a lua cunoștință de ele, planurile, scriptele sau documentele menționate în art. 190,

2. cetățeanului român, care ar reproduce în public, după alte publicațiuni, planurile, scriptele sau documentele din art. 190.

Dacă autorul publicațiunii sau reproducerii nu este cunoscut, pedeapsa se aplică conform dispozițiilor art. 181.

ART. 192. — Comite crima de trădare și se pedepsește cu muncă silnică dela 10 la 25 ani și degradare civică dela 3 la 10 ani:

1. cetățeanul român, care, fățiș, ori ascunzându-și identitatea sau naționalitatea, calitatea sau profesunea, cu scopul de a comite faptele prevăzute la art. 190, se introduce într-o localitate, zonă de pământ, de apă, sau de aer, unde e oprit accesul în interes militar, cetate, port, aeroport, hidroscoală, bază navală, post militar, tabără, cantonament, bivouac, cazarmă, stabiliment tehnic, vas de războiu, magazie de aprovizionare, birou unde se păstrează planuri, documente, scrisori sau alte acte ori hărți geografice, referitoare la apărarea națională, cum și în orice altfel de stabiliment militar cu dependințele lui;

2. cetățeanul român, care, prin mijloacele indicate în alineatul precedent, și în scopul de a comite faptele prevăzute la art. 190, ridică planuri sau face recunoașteri de căi ferate sau de orice alte mijloace de comunicație, ia informații sau fotografii ori execută desene, schițe, asupra oricărui lucru privitor la apărarea teritoriului sau la siguranța Statului.

ART. 193. — Tentativa crimelor din această secțiune se pedepsește cu pedeapsa crimei consumate.

SECȚIUNEA II

Spionajul

ART. 194. — Când vreuna din infracțiunile prevăzute de art. 184, 196, 187, 188, 189, 190, 191 și 192, este comisă de un străin, constituie crima de spionaj și se pedepsește cu muncă silnică dela 5 la 15 ani și degradare civică dela 3 la 10 ani.

Când străinul infractor ar fi din cei angajați în serviciul Statului român, pedeapsa este munca silnică dela 10 la 15 ani și degradarea civică dela 3 la 10 ani.

Tentativa crimei de spionaj se pedepsește ca și crima consumată.

În timp de războiu, dispozițiunile acestei secțiuni se aplică în măsura în care sunt de acord cu convențiunile internaționale referitoare la spionaj.

SECȚIUNEA III

Alte crime și defecțe contra siguranței exterioare a Statului

ART. 195. — Acela care distruge sau ascunde documente sau acte, care stabilesc drepturi ale statului român în raport cu un stat sau cu un guvern străin, comite crima de compromitere a intereselor de Stat și se pedepsește cu temniță grea dela 5 la 10 ani și degradare civică dela 3 la 5 ani.

Dacă autorul este chiar păstrătorul sau depozitarul acelor acte sau documente, pedeapsa este munca silnică pe timp mărginit dela 7 la 15 ani și degradarea civică dela 3 la 10 ani.

ART. 196. — Acela care, prin înrolări sau orice acte de ostilitate, neaprobat de guvern, săvârșite în

țară sau străinătate contra unui stat străin, expune Statul român la un pericol de războiu, comite crima de ostilitate contra Statului și se pedepsește cu temnița grea dela 5 la 10 ani și degradare civică dela 3 la cinci ani, iar dacă, din această cauză a și urmat războiul, pedeapsa este munca silnică pe viață și degradarea civică pe timp de 10 ani.

Dacă actele de ostilitate sunt de natură numai de a turbura relațiunile guvernului român cu un guvern străin, sau de a expune Statul ori pe cetățenii români, ori unde s'ar găsi ei, la represalii, pedeapsa este temnița grea dela 3 la 6 ani, iar dacă ruperea relațiunilor s'a produs, sau represaliile au avut loc, pedeapsa este temnița grea dela 5 la 10 ani și în ambele cazuri și degradarea civică dela 3 la 5 ani.

ART. 197. — Acela care, prin neglijență, prin neobservarea regulamentelor, instrucțiunilor, ordinelor și consemnelor, face posibilă sustragerea, luarea, distrugerea de planuri, scripte, documente, fotografii, schițe relative la cele specificate în art. 190, 191 și 192, ce i-au fost încredințate sau le avea în posesie, în virtutea funcțiunii, situațiunii sau profesiunii sale, sau a unei misiuni cu care a fost însărcinat, le pierde ori dă puțința unor persoane neautorizate să cercezeze documentele de mai sus sau să scoată copii de pe ele, comite delictul de neglijență contra siguranței Statului și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 3 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care, în aceleași condițiuni, divulgă informațiile, indiciile sau dovezile culese în cursul unor cercetări referitoare la infracțiuni de trădare și spionaj.

ART. 198. — Acela care, în timp de războiu, răspândește sau publică șvonuri sau informații false, exagerate sau tendențioase, relative la situația economică a țării, la existența vreunei nemulțumiri a populației în privința declarării războiului, a conducerii sau rezultatului lui, precum și acela care, prin aceleași mijloace, sau prin orice alte fapte de natură a provoca panică sau deprimare, ori a cauza scăderea cursului efectelor publice sau private, face posibilă slăbirea sau înfrângerea rezistenței morale a națiunii, față de inamic, comite delictul de defetism și se pe-

depește cu închisoare corecțională dela 5 la 10 ani, amendă dela 5.000 la 25.000 lei și interdicție corecțională dela 1 la 5 ani, dacă fapta nu ar constitui o infracțiune mai gravă.

Dacă faptele de mai sus sunt comise în urma înțelegerii cu inamicul, sau în scop de propagandă făcută printre militari, constituiesc crima de deletism și se pedepesc cu muncă silnică pe viață.

ART. 199. — Cetățeanul român sau străinul domiciliat în România, care, în timp de războiu, participă la subscrieri, vărsăminte sau împrumuturi în favoarea statului inamic, sau înlesnește aceste operațiuni, ori procură inamicului animale sau proviziuni, comite crima de necredință față de Stat și se pedepsește cu muncă silnică dela 5 la 10 ani și degradare civică dela 3 la 5 ani.

Pedeapsa de mai sus nu se aplică locuitorilor din teritoriile ocupate de inamic, pentru contribuțiunile impuse și ridicate de puterea ocupantă.

ART. 200. — Acela care nu execută în timp de războiu, în total sau în parte, obligațiile ce derivă dintr'un contract de furnituri, de locațiune de lucrări sau obiecte, încheiat cu autoritatea publică pentru trebuințele armatei sau populației, comite delictul de compromitere a aprovizionărilor și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 ani la 5 ani și interdicție corecțională dela un an la 3 ani.

Dacă neexecutarea contractului provine din neglijență și ocazională vreo pagubă, culpabilul se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an.

Pedepsele prevăzute în alineatele de mai sus și după distincțiunile de acolo, se aplică și cesionarilor, împuterniciților, furnisorilor sau intermediarilor, care, cunoscând scopul aprovizionării, cu rea credință sau prin neglijență fac să nu se îndeplinească obligațiile din contract.

ART. 201. — Acela care săvârșește vreo fraudă, în executarea contractelor sau obligațiilor relative la trebuințele armatei sau populației, comite delictul de fraudă în furnituri publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 5 la 10 ani și interdicție corecțională dela 1 la 5 ani.

Când frauda se comite în timp de războiu, faptul constituie crima de fraudă în furnituri publice și se pedepsește cu muncă silnică dela 5 la 15 ani și degradare civică dela 3 la 5 ani.

Cu aceleași pedepse și după distincțiunile de mai sus se pedepsește și acela care, fiind însărcinat de a supraveghea executarea contractelor sau obligațiilor de mai sus, lasă să se comită acte frauduloase.

Dacă faptul din alineatul precedent se comite prin neglijență, pedeapsa este închisoarea corecțională de la 6 luni la 2 ani.

ART. 202. — Tentativa crimelor și delictelor prevăzute în art. 195, 196 și 201, alin. 1 și 2 se pedepsește ca și crima ori delictul consumat.

SECȚIUNEA IV

Dispozițiuni comune

ART. 203. — Când infracțiunile prevăzute de art. 186, alin. 2, 187, 191, 192, 195, 196, 197, 198, 199, 200 și 201, sunt comise de un militar, minimum pedepsei privative de libertate, prevăzut pentru fiecare infracțiune în parte, este sporit cu jumătatea aceluși minimum, afară de cazul când legile militare ar prevedea o pedeapsă mai mare.

CAPITOLUL II

Crime și delictे contra siguranței interioare a Statului

SECȚIUNEA I

Atentate și comploturi contra persoanei Regelui, a familiei Regale și a formei constituționale a Statului

ART. 204. — Orice atentat contra vieții, integrității corporale sau libertății Regelui, constituie crimă de înaltă trădare și se pedepsește cu muncă silnică pe viață.

Atentatele de același fel contra Reginei, a Principelui moștenitor sau în contra celorlalți membri ai familiei regale, se pedepsesc cu muncă silnică dela 10 la 25 ani, afară de cazul când faptul ar constitui o

infracțiune pedepsită de lege cu o pedeapsă mai mare.

ART. 205. — Orice ofensă adusă în public persoanei Regelui, constituie delictul de ofensă a regalității și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 ani la 5 ani.

Dacă ofensa se aduce contra Reginei, a Principelui moștenitor sau în contra celorlalți membri ai familiei Regale, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 3 ani.

Prin „ceilalți membri ai familiei Regale”, se înțeleg ascendenții, descendenții, frații și surorile Regelui, precum și copiii fratelui lui, în ordine masculină.

ART. 206. — Acela care, în public, aduce impătului Regelui pentru actele guvernului său, de care numai miniștrii sunt responsabili, comite delictul de ofensă a autorității regale și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă de la 2.000 la 10.000 lei.

Publicarea, reproducerea sau răspândirea de știri false, cu privire la ordinea legală de succesiune la tron și a formei de guvernământ, se pedepsește cu aceleași pedepse.

Acțiunea penală pentru urmărirea infracțiunilor prevăzute în art. 205 și 206, nu poate fi pusă în mișcare decât în urma autorizației date de Ministerul Justiției.

ART. 207. — Acela care săvârșește acte violente, în scop de a schimba forma constituțională a Statului, ordinea legală de succesiune la tron, precum și acela care instigă pe locuitori de a se ridica în contra autorității Regelui, ori puterilor constituționale ale Statului, comite crima de surpare a ordinii constituționale, și se pedepsește cu detențiune grea dela 5 la 10 ani și degradare civică dela 3 la 5 ani.

ART. 208. — Acela care comite vreun act preparator pentru săvârșirea crimelor prevăzute de art. 204 și 207, se pedepsește, în cazul art. 204 cu închisoare corecțională dela 3 la 5 ani, iar în cazul art. 207, cu detențiune simplă dela 3 la 5 ani.

ART. 209. — Constitue delict de uneltire contra ordinii sociale și se pedepsește cu închisoare corec-

țională dela 3 la 7 ani, amendă dela 10.000 la 100.000 lei și interdicție corecțională dela 3 la 5 ani:

1. faptul de a face propagandă pentru instalarea, prin violență, a dictaturii unei clase sociale asupra alteia, ori pentru suprimarea, prin violență, a unei clase sociale sau, în general, pentru răsturnarea, în mod violent, a ordinii sociale existente în Stat;

2. faptul de a constitui sau organiza asociații secrete cu scopul arătat la punctul 1, fie că au ori nu caracter internațional;

3. faptul de a lucra, prin mijloace violente, pentru a produce teroare, teamă, ori dezordine publică, cu scop de a schimba ordinea economică sau socială din România;

4. faptul de a intra în legătură cu vreo persoană sau asociație de caracter internațional, din străinătate sau din țară, în scopul de a primi instrucțiuni sau ajutoare de orice fel pentru pregătirea unei revoluții sociale;

5. faptul de a ajuta, în orice mod, o asociațiune din străinătate sau din țară, care ar avea de scop să lupte, prin mijloacele de sub punctele 1 și 3, contra ordinii economice sau sociale din România;

6. faptul de a se afilia sau a deveni membru al vreuneia din asociațiile prevăzute în punctele 2 și 3 de mai sus.

Când pentru realizarea scopului arătat în alineatele precedente, s'au comis acte de violență contra persoanelor, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 5 la 10 ani, amenda dela 10.000 la 100.000 lei și interdicția corecțională dela 3 la 5 ani, dacă ele nu constituie o infracțiune mai gravă.

SECȚIUNEA II

Alte crime și delictе în contra siguranței interioare a Statului

ART. 210. — Acela care, în scopul de a provoca războiul civil în țară, înarmează pe locuitori sau îi instigă de a se înarma unii contra altora, ori de a săvârși tâlhării și omoruri, oriunde pe teritoriul țării, comite crima de răzvrătire, și se pedepsește cu de-

tențiune riguroasă dela 7 la 10 ani și cu degradare civică dela 3 la 5 ani.

Dacă în urma faptului de mai sus au fost atacate sau ocupate oficii publice, instituții sau lucrări militare, depozite de arme sau alte materiale de războiu, cai ferate ori uzine, pedeapsa este detențiunea grea dela 10 la 15 ani și degradarea civică dela 5 la 8 ani.

Dacă însă s'au săvârșit tâlhării, incendii, distrugerii ori s'au cauzat vătămări grave ale sănătății sau integrității corporale, pedeapsa este munca silnică dela 15 la 25 ani și degradarea civică dela 6 la 10 ani, întru cât faptele nu ar constitui infracțiuni mai grave.

În cazul când s'au comis omoruri, precum și atunci când faptele din alineatul precedent au fost săvârșite prin mașini infernale, explosibile sau alte mijloace similare, pedeapsa este munca silnică pe viață.

ART. 211. — Acela care, în scopul de a provoca insurecțiune contra puterii Statului, organizează sau face să se organizeze trupe armate, ori le procură sau le înlesnește procurare de arme sau munițiuni, comite crima de insurecțiune armată, și se pedepsește cu muncă silnică dela 15 la 25 ani și degradare civică dela 5 la 10 ani, iar dacă insurecțiunea s'a produs, pedeapsa este munca silnică pe viață.

ART. 212. — Comite crima de uzurpare militară și se pedepsește cu detențiune grea dela 5 ani la 10 ani și degradare civică dela 3 ani la 5 ani, acela care, în scopul de a produce dezordine în Stat sau a-i primejdi siguranța, săvârșește vreunul din faptele următoare :

1. ia comanda militară a unei trupe, localități, cetăți sau a unui post, bastiment de războiu sau loc înțarit;

2. continuă a exercita comanda ce i s'a revocat;

3. angajează sau înrolează, ori face să se angajeze sau să se înroleze soldați;

4. ține adunată oștirea în contra ordinelor ce i s'au dat, de a o libera sau a o trece la vatră.

ART. 213. — Acela care exercită, în mod ilegal, o funcție cu caracter politic, sau continuă a o exercita în mod ilegal, comite crima de uzurpare politică, și

se pedepsește cu detențiune grea dela 5 la 15 ani și cu degradare civilă dela 3 la 8 ani.

ART. 214. — Acela care, putând dispune de forța publică, ordonă mișcarea acestei forțe sau întrebuințarea ei în contra înrolării sau adunării de oameni, în vederea întocmirii oștirii legale, comite crima de împiedecare a organizării armatei, și se pedepsește cu detențiune grea dela 5 la 10 ani și degradare civică dela 3 la 5 ani.

Când ordinul a fost executat, pedeapsa este detențiunea grea dela 10 la 15 ani, și degradarea civică dela 5 la 10 ani.

ART. 215. — Acela care, prin cuvinte, scrieri, gesturi sau acte, aduce ofensă, în public, națiunii sau Statului Român, precum și acela care aduce jignire simțământului național prin injurii aduse eroilor consacrați ai neamului, comite delictul de ofensă a națiunii și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani, amendă dela 5.000 la 20.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 5 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care răspândește în străinătate știri neadevărate, tendențioase sau exagerate, care ating onoarea sau vatătă interesele națiunii sau Statului Român.

Dacă faptele se comit prin presă, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 6 ani, amenda dela 5.000 la 20.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 5 ani.

ART. 216. — Acela care, prin cuvinte, gesturi sau acte, exprimă dispreț sau batjocură pentru drapelul țării, pentru marca ori emblemele de care se servesc autoritățile civile sau militare, ca semne ale calităților lor, ori alte semne ale autorităților publice, comite delictul de ofensă a simbolului național și se pedepsește cu închisoarea corecțională dela 2 luni la un și cu amendă dela 2.000 la 10.000 lei.

ART. 217. — Funcționarii publici care, prin înțelegere prealabilă, în mod colectiv, refuză a îndeplini serviciul public sau suspendă funcționarea acestuia, periclitând interesele generale publice, comit delictul de coalțiune a funcționarilor contra siguranței Statului și se pedepsec cu închisoare corecțională dela

6 luni la 2 ani și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Dacă faptul de mai sus se comite în urma înțelegerii între autoritățile civile și militare, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 5 ani și interdicția corecțională dela unu la 5 ani.

Instigatorii se pedepsec, în cazul primului alineat, cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani, iar în cazul alin. 2, cu închisoare corecțională dela 3 la 6 ani.

ART. 218. — Acela care, prin orice mijloace, instiga direct pe militari sau asimilații lor de a nu se supune legilor sau de a-și călca jurământul, sau alte obligațiuni militare, ori instigă pe cei dela vatră să nu răspundă chemării, comite delict de instigare anti-militară și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani, amendă dela 2.000 la 15.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul când instigarea se adresează personalului civil al serviciilor militare indispensabile apărării naționale.

Când instigarea ar fi referitoare la comiterea de acte, în scopul de a micșora producțiunea necesară apărării naționale, sau de a împiedeca repararea sau transportarea materialului necesar unei asemenea apărări, ori la distrugerea acestui material, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 6 ani, amenda dela 5.000 la 15.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

În toate cazurile prevăzute de acest articol, dacă instigarea a fost urmată de efect, se aplică pedepsele de mai sus, însă minimumul închisorii corecționale va fi îndoit, afară de cazul când faptul ar constitui o infracțiune pedepsită mai grav.

CAPITOLUL III

Crime și delictе contra Șefilor statelor străine, a reprezentanților și a simbolului acestor state

ART. 219. — Acela care, pe teritoriul Statului român, comite, contra șefului unui stat străin, atentatul prevăzut de art. 204, se pedepsește cu temniță grea dela 10 la 15 ani, afară de cazul când s'ar cu-

veni o pedeapsă mai gravă, conform acestui cod, iar când atentatul a avut ca rezultat moartea șefului statului străin, cu muncă silnică pe viață.

ART. 220. — Acela care, pe teritoriul țării, aduce ofensă în contra persoanei șefului unui stat străin, se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 3 ani.

ART. 221. — Acela care săvârșește vreo infracțiune în contra integrității corporale, libertății sau onoarei unui agent diplomatic străin, acreditat pe lângă guvernul român, sau a unui membru al vreunei misiuni diplomatice străine, cunoscând calitatea acestora, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită, a cărui maximum se mărește cu o pătrime.

Injuria, calomnia și defăimarea nu pot fi urmărite decât dacă cel lezat și-a exprimat această dorință.

ART. 222. — Acela care smulge, distruge, deteriorează, în public, în scop de dispreț sau batjocură, drapelul sau orice emblemă a unui stat, atunci când au fost arborate sau întrebuințate, conform dreptului intern român, se pedepsește cu închisoare corecțională dela o lună la un an.

ART. 223. — Acțiunea penală pentru delictele prevăzute de art. 220 și 222 nu poate fi pusă în mișcare decât în caz de reciprocitate, cu autorizarea Ministerului Justiției, și numai dacă guvernul străin și-a exprimat dorința.

Dacă condițiile de reciprocitate lipsesc, atunci se aplică dispozițiunile prevăzute în Titlurile XIII și XIV.

CAPITOLUL IV

Delictul contra siguranței statelor străine, dreptului păcii și bunelor relațiuni internaționale

ART. 224. — Acela care, pe teritoriul Statului român pregătește contra siguranței interioare sau exterioare a unui stat, care nu se găsește în războiu cu România, vreuna din infracțiunile prevăzute în Titlul I din Cartea II a acestui cod comite delictul contra siguranței statului străin, și se pedepsește cu detențiune simplă dela 6 luni la 3 ani.

ART. 225. — Comite delictul contra bunelor relațiuni internaționale și se pedepsește cu detențiune simplă dela 2 luni la un an și amendă dela 2.000 la 20.000 lei :

1. acela care, răspândind, prin orice mijloace, știri false, ori documente denaturate sau falsificate, pune în pericol relațiile amicale internaționale ale României cu un alt stat;

Urmărirea nu se poate face decât după cererea Ministerului Justiției.

2. acela care, în scopul de a forța Statul Român să întreprindă un războiu de agresiune, excită opinia publică în acest sens, prin o propagandă, directă, făcută prin orice mijloace precum și acela care, prin aceeași mijloace, în cursul negocierilor diplomatice pentru soluționarea unui diferend internațional, sau când acest diferend se găsește pendinte în fața forurilor internaționale competente, deslănțue, o agitație populară, pentru a exercita o presiune asupra guvernului în favoarea războiului, împiedecând astfel libertatea de acțiune a acestuia.

Infracțiunea prevăzută mai sus nu se pedepsește, dacă a fost determinată prin vreo acțiune provocatoare externă.

ART. 226. — În cazurile art. 224 și 225, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare decât dacă reciprocitatea e asigurată și pentru Statul Român, prin legile statului străin, contra căruia s'a organizat atentatul sau este îndreptată propaganda.

CAPITOLUL V

Dispozițiuni comune

ART. 227. — Când două sau mai multe persoane, de comun acord, au luat hotărîrea de a săvârși vreuna din crimele prevăzute de art. 184, 185, 186, 188, 201, 207, 210 și 211, comit complot.

Complotul, ce are de scop săvârșirea vreuneia din infracțiunile prevăzute în art. 184, 185, 186, 188, 204 și 211, se pedepsește cu temniță grea dela 3 la 5 ani, și degradare civică dela 2 la 3 ani, dacă nu a fost urmat de un act preparator, iar în caz contrar cu

temniță grea dela 5 la 10 ani și degradare civică dela 3 la 5 ani.

Complotul pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute în art. 207 și 210 se pedepsește cu detențiune riguroasă dela 3 la 5 ani, și degradare civică dela 2 la 3 ani, dacă nu a fost urmat de un act preparator, iar în caz contrar cu detențiune riguroasă dela 5 la 10 ani și degradare civică dela 3 la 5 ani.

ART. 228. — Acela care, având cunoștință despre un complot sau despre pregătirea uneia din crimele prevăzute la art. 204 și 207, omite să denunțe aceasta, când era încă timp de a se împiedeca consumarea faptului, comite delictul de omisiune a denunțării complotului și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 2 ani.

Infractorul nu se pedepsește când se constată că este rudă sau legat prin o temeinică afecțiune de vreunul din acei care urmau a fi denunțați, sau dacă denunțarea ar fi expus la un pericol ireparabil pe denunțator sau pe vreuna din persoanele prevăzute la art. 130, precum și atunci când din împrejurări ar rezulta că denunțarea nu mai era necesară.

ART. 229. — Când vreuna din infracțiunile prevăzute în prezentul titlu se comite de o ceată, instigatorii și conducătorii acesteia se pedepsesc cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, al cărei minimum și maximum se sporesc cu $\frac{1}{4}$, fără a se putea depăși maximum general al pedepsei.

ART. 230. — Instigarea neurnată de efect la vreuna din crimele din acest titlu, se pedepsește cu o pedeapsă de un grad mai jos decât aceea prevăzută pentru crima la care a instigat.

Complicii, tănuitorii și cei cari vor fi favorizat pe infractorii la infracțiunile din acest titlu se pedepsesc ca și autorii.

ART. 231. — În cazurile art. 227 nu se pedepsesc aceia care, făcând parte dintr'un complot, îl denunță autorităților, mai înainte de a fi fost descoperit și de a se fi început săvârșirea faptei proiectate.

De asemenea nu se pedepsesc aceia care, după începerea executării vreuneia din infracțiunile cuprinse în acest titlu, le denunță autorității, mai înainte de

a fi descoperite și în timp util, astfel ca să fie împiedecată consumarea lor.

Acei participanți care, după ce urmărirea a fost începută sau infractorii descoperiți, vor înlesni arestarea acestora, se pedepsesc în caz de crimă cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani, iar în caz de delict cu o pedeapsă cuprinsă între minimum special al pedepsei și jumătatea acestui minimum.

TITLUL II

Delicte în contra exercițiului drepturilor politice și cetățenești

ART. 232. — Acela care, prin violență sau amenințare, împiedecă pe un cetățean să-și exercite drepturile sale politice sau cetățenești, comite delictul de împiedecare a drepturilor politice sau cetățenești, și se pedepsește cu detențiune simplă dela 3 luni la un an și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 233. — Dacă faptul prevăzut în articolul 232 s'a săvârșit în urma unei înțelegeri prealabile, spre a fi executat, fie în toată țara, fie într'un județ, într'o plasă sau comună, pedeapsa este detențiunea simplă dela unu la 2 ani și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 234. — Dacă vreunul din faptele prevăzute în art. 232 și 233 se săvârșește de un funcționar public, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 3 ani și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 235. — Acela care, prin orice mijloace, împiedecă exercițiul liber al dreptului electoral sau care falsifică în mod esențial lucrările sau actele de preparare ori executare ale operațiunii electorale sau de constatare a rezultatului acesteia, comite delictul de fraudă electorală și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni.

Dacă faptul este comis de o persoană însărcinată de a conduce, supraveghea sau asista la operațiunea electorală, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

Acțiunea penală, dacă nu a fost pusă în mișcare de partea vătămată sau Ministerul public, poate fi pusă în mișcare și susținută de un număr de 20 alegători

TITLUL III

Crime și delictе contra administrației publice

CAPITOLUL I

Delictе săvârșite de funcționarii publici

SECȚIUNEA I

Delapidarea

ART. 236. — Funcționarul public care și însușește sau deturneză bani sau alte lucruri mobile, ce îi sunt date, în virtutea funcțiunii sale, spre administrare sau păstrare, comite delictul de delapidare și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 4 la 6 ani, amendă dela 5.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela 2 la 5 ani.

În toate cazurile judecătorul poate pronunța prin hotărîrea de condamnare și pierderea drepturilor la pensiuine.

ART. 237. — Delictul de delapidare se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 la 10 ani, amendă dela 5.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela 2 la 5 ani, dacă pentru săvârșirea delapidării sau pentru acoperirea ei, ori pentru împiedicarea descoperirii ei, sau pentru păstrarea profitului ce derivă din ea, culpabilul a săvârșit vreun fals, vreo distrugere de acte sau orice delict, care nu se pedepsește mai grav decât delapidarea.

SECȚIUNEA II

Nedreptele luări

ART. 238. — Funcționarul public care, prin orice mijloace silește o persoană să dea bani sau alt profit, la care nu este obligată, după lege, comite delictul de nedreaptă luare și se pedepsește cu închisoare

corecțională dela unu la 5 ani, amendă dela 5.000 la 15.000 lei și interdicție corecțională dela 6 luni la 2 ani.

ART. 239. — Funcționarul public care, în exercitiul funcțiunii sale, profitând de eroarea altuia, primește sau reține dela acesta, pentru sine sau pentru altul, bani sau orice alt folos, comite delictul de profit prin eroare și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani, amendă dela 3.000 la 6.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 240. — Funcționarul public care, după ce a îndeplinit un act în virtutea funcțiunii sale, și la care era obligat în temeiul acesteia, primește dela cineva, el însuși direct sau prin altă persoană, cu simțimântul său, bani sau alt folos, comite delictul de remunerație injustă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an, amendă dela 2.000 la 3.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 241. — Funcționarul public care, în virtutea funcțiunii sale, având supravegherea sau controlul direct al unei întreprinderi sau instituții private, primește sub orice formă vreo însărcinare dela o asemenea întreprindere sau instituție, mai înainte de a se fi îndeplinit trei ani dela data pensionării lui, sau de când a părăsit funcția prin demisie, destituire sau revocare, comite delictul de folos nedrept și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani și amendă dela 5.000 la 15.000 lei.

Conducătorii unor asemenea întreprinderi se socotesc complici la comiterea faptului de mai sus.

SECȚIUNEA III

Neglijența în funcțiuni

ART. 242. — Funcționarul public care, prin neglijență, neprevvedere sau ușurință în supravegherea sau paza banilor, valorilor, actelor sau oricăror lucruri ce i-au fost încredințate, în virtutea funcțiunii sale, va fi pricinuit sustragerea sau distrugerea lor, comite delictul de neglijență în funcțiune și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

SECȚIUNEA IV

Refuzul de serviciu datorit legalmente

ART. 243. — Funcționarul public care, pe nedrept, refuză, omite sau întârzie îndeplinirea unui act, la care este obligat în virtutea funcțiunii sau serviciului său, comite delictul de refuz de serviciu datorit legalmente și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 244. — Funcționarul public care, în afară de cazul prevăzut de art. 217, părăsește funcțiunea, serviciul sau lucrarea, în scop de a prejudicia interesele funcțiunii sau serviciului, comite delictul de părăsire individuală a funcțiunii publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 luni.

SECȚIUNEA V

Abuzul de putere

ART. 245. — Funcționarul public care, uzurpând o atribuțiune, sau abuzând de puterea sa legală, sau depășind limitele competenței sale, ori nesocotind sau violând formalitățile prescrite de lege, ori abătându-se în orice alt mod dela îndatoririle inerente funcțiunii sale, săvârșește un act pe care legea nu-l consideră infracțiune, în scopul de a procura cuiva, pe nedrept, vreun folos sau de a-i cauza o păgubire de orice fel, comite delictul de abuz de putere și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică și atunci când faptul se săvârșește în scopul de a constrânge pe nedrept o persoană, să facă, să omită sau să sufere ceva.

Tentativa se pedepsește.

ART. 246. — Funcționarul public care, fără just motiv, face uz de forța armată, întru cât acest fapt nu ar constitui o infracțiune mai gravă, sau în urma lui nu s'ar fi produs vreo infracțiune mai gravă, comite delictul de abuz de autoritate și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și interdicție corecțională dela 1 la 3 ani.

ART. 247. — Funcționarul public care, aparținând unei anumite puteri în stat, face, pe nedrept, acte ce

intră în atribuțiile altei puteri, sau prin orice mijloace împiedecă, zădărnicește sau îngreunează exercițiul funcțiunilor acesteia, comite delictul de exces de putere și se pedepsește cu închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 248. — Funcționarul public care, în exercițiul funcțiunii sale, adresează vreunei persoane injurii sau întrebunțează față de ea violență, întru cât faptul nu constituie o infracțiune mai gravă, comite delictul de purtare abuzivă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni.

SECȚIUNEA VI

Dispozițiuni comune

ART. 249. — În afară de cazurile în care legea stabilește pedepse speciale pentru crimele ori delictele săvârșite de funcționari publici, aceia care au participat la crime sau delict pe care, în virtutea funcțiunii lor erau datori a le preveni, împiedeca, descoperi sau urmări, se pedepsesc conform prevederilor legii pentru acele infracțiuni, putându-se adăuga la pedeapsă un spor până la 5 ani în caz de crimă și până la 3 ani în caz de delict, fără a se putea depăși maximum general al pedepsei.

CAPITOLUL II

Delicte săvârșite de funcționari sau particulari

SECȚIUNEA I

Darea și luarea de mită

ART. 250. — Acela care dă, oferă sau promite unui funcționar public, fie direct, fie indirect, bani sau orice alt profit, ce după lege nu i se cuvine, pentru a-l determina să îndeplinească, să nu îndeplinească, sau să întârzie îndeplinirea unui act privitor la funcțiunea sa, ori să facă un act contrar îndatoririlor funcțiunii sale, comite delictul de mituire și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 3 ani și amendă dela 5.000 la 10.000 lei.

Dacă faptul se săvârșește față de o persoană care deține un mandat electiv ori față de un judecător, jurat sau funcționar public însărcinat cu predarea, recepția sau supravegherea unor furnituri sau lucrări publice, ori cu stabilirea sau încasarea impozitelor, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 5 ani și amendă dela 5.000 la 15.000 lei.

Dacă propunerea de mituire n'a fost acceptată, mituitorul se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni.

Nu se socotește mituire faptul comis în condițiile art. 238

Nu se pedepsește pentru mituire persoana care a dat mită, dacă i-a fost pretinsă și dacă prin refuzul ei ar fi suferit o pagubă inevitabilă și importantă în raport cu situația sa materială.

ART. 251. — Funcționarul public care, în scopul arătat în articolul precedent, pretinde sau primește, fie direct, fie indirect, bani sau orice alt folos ce nu i se cuvine, ori acceptă o astfel de promisiune sau nu o respinge, comite delictul de luare de mită și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani, amendă dela 5.000 la 15.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 5 ani.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 5 ani, amendă dela 5.000 la 15.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 5 ani, dacă faptul se comite de către o persoană care deține un mandat electiv, de un judecător, jurat sau funcționar public însărcinat cu predarea, recepția sau supravegherea unor furnituri sau lucrări publice, ori stabilirea sau încasarea impozitelor.

Delictul luării de mită se pedepsește, în cazul prevăzut în alin. 1, cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani, amendă dela 5.000 la 15.000 lei și interdicție corecțională dela 2 la 5 ani, iar în cazul prevăzut în alin. 2, cu închisoare corecțională dela 3 la 8 ani, amendă dela 5.000 la 15.000 lei și interdicție corecțională dela 3 la 6 ani, dacă cel mituit a săvârșit, din această cauză, un act nedrept sau ilegal.

În toate cazurile de dare și luare de mită, banii sau darurile ori valoarea lor se iau în folosul fondului amenzilor.

SECȚIUNEA II

Traficul de influență

ART. 252. — Acela care, prevalându-se de trecerea sau influența reală sau presupusă ce ar avea pe lângă un funcționar public, primește direct sau indirect sau face să i se promită lui sau altuia vreun dar, folos sau remunerație pentru intervenția sa pe lângă acel funcționar, ca să facă sau să nu facă vreun act ce intră în cadrul atribuțiilor sale, comite delictul de trafic de influență și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani, amendă dela 2.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

Dacă culpabilul primește direct sau indirect, sau face să se dea sau să se promită, lui sau altuia, vreun dar, folos sau remunerație, sub pretext că trebuie să cumpere favoarea vreunui funcționar public, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 3 ani, amendă dela 2.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

Lucrurile primite sau valoarea lor se iau în folosul fondului amenzilor.

SECȚIUNEA III

Ultrajul

ART. 253. — Acela care, prin cuvinte, gesturi sau acte, aduce atingere onoarei sau prestigiului unui funcționar public, în timpul exercițiului funcțiunii sau pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, în prezența acestuia ori prin mijloace de comunicare directă, comite delictul de ultraj contra funcționarului public și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

Dacă ultrajul se comite în ședință publică, contra unui judecător, reprezentant al Ministerului public, sau jurat, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 254. — Acela care săvârșește faptul prevăzut în art. 253, contra unei adunări legiuitoare, unei comisii sau unui membru al acestei adunări, ori

contra unui corp administrativ sau judiciar, ori contra unei autorități, în prezența acestora și în exercițiul funcțiunii lor, comite delictul de ultraj contra autorității publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 255. — Dacă faptul prevăzut de art. 253 și 254 este săvârșit prin acte de violență sau amenințări grave, constituie delictul de ultraj cu violență și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și interdicție corecțională dela unu la 2 ani, iar dacă s'au cauzat vătămări grave ale sănătății sau integrității corporale, cu închisoare corecțională dela unu la 4 ani și interdicție corecțională dela unu la 4 ani.

Dacă s'au cauzat infirmități sau moartea, se aplică pedepsele prevăzute pentru acele infracțiuni, sporite cu $\frac{1}{4}$, fără a se putea depăși maximum general al pedepsei.

În cazul când faptele arătate mai sus se săvârșesc cu ocazia unei adunări publice sau unei manifestațiuni ori procesiuni pe străzi, pedeapsa este aceea prevăzută de lege pentru aceste fapte, după distincțiunile din alineatele precedente, sporită cu $\frac{1}{4}$, fără a se putea însă depăși maximum general al pedepsei.

SECȚIUNEA IV

Alte infracțiuni comise de funcționari sau particulari

ART. 256. — Funcționarul public care, după ce a fost suspendat, destituit, înlocuit sau pus în retragere, continuă să exercite funcțiunea, comite delictul de exercițiu abuziv de funcțiune și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Sunt pasibili de aceeași pedeapsă preoții caterisiți și călugării plecați sau excluși din mănăstiri precum și membrii clerului hirotoniți de episcopi, ce nu au jurisdicție pe teritoriul Țării și nerecunoscuți de episcopii locului, dacă îndeplinesc funcțiuni bisericesti sau continuă a purta hainele bisericesti sau călugărești.

ART. 257. — Acela care-și asumă o putere sau funcțiune publică pe care nu o are, sau atribuțiunile inerente unei astfel de puteri sau funcțiuni și îndeplinește acte ce intră în exercițiul acestora, comite delictul de uzurpare de funcțiune și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

CAPITOLUL III

Crime și delictे comise de particulari

SECȚIUNEA I

Rebeliunea

ART. 258. — Acela care săvârșește acte de violență sau întrebunțează amenințări grave față de o Adunare Legiuitoare, de o comisiune a acesteia, sau de un reprezentant al lor, în scopul de a împiedeca, în orice mod, exercițiul liber al mandatului sau funcțiunii lor, sau de a-i constrânge ca să ia sau să nu ia o hotărâre sau dispozițiune, comite crima de rebeliune contra Adunării Legiuitoare și se pedepsește cu detențiune riguroasă dela 3 la 5 ani și degradare civică dela unu la 3 ani.

ART. 259. — Dacă faptul prevăzut în articolul precedent se săvârșește față de guvern, de un corp administrativ sau judiciar, sau de o autoritate publică, constituie delictul de rebeliune contra autorității și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 260. — Când faptele prevăzute în art. 258 și 259 se săvârșesc de o cetăț. pedeapsa pentru membrii cetei este aceea prevăzută în aceste articole, iar pentru instigatori și conducători în cazul art. 258 detențiunea riguroasă dela 4 la 6 ani și degradatiunea civică dela unu la 3 ani, iar în cazul art. 259 închisoarea corecțională dela 3 la 6 ani și interdicția corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 261. — Când faptul prevăzut de art. 258, se săvârșește în contra unui funcționar public, în exercițiul funcțiunii, întru cât nu este o infracțiune mai gravă, constituie delictul de rebeliune contra func-

țiunii publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani.

ART. 262. — Dacă prin faptele prevăzute în această secțiune s’au cauzat infirmități, pedeapsa se sporește cu un plus până la 2 ani, iar dacă s’a cauzat moartea, cu un plus până la 4 ani, fără a se putea depăși însă maximum general al pedepsei.

SECȚIUNEA II

Ruperea de sigilii și sustragerea de sub sechestr

ART. 263. — Acela care înlătură sau distruge sigiliile legal aplicate, comite delictul de rupere de sigilii și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an și amendă dela 2.000 la 4.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și custodelui, atunci când ruperea sigiliilor s’a săvârșit din culpa sa.

Dacă faptul este săvârșit chiar de însuși custodele, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani, amenda dela 2.000 la 4.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 264. — Acela care sustrage, în totul sau în parte, bunuri legal sechestrate, comite delictul de sustragere a bunurilor sechestrate și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la un an și amendă dela 2.000 la 4.000 lei.

ART. 265. — Acela care sustrage, în totul sau în parte, bunuri legal sechestrate cu aplicare de sigilii, comite delictul de sustragere de sub sigilii și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Dacă acest fapt s’a săvârșit prin vreunul din modurile arătate în art. 263, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 2 ani și amenda dela 2.000 la 6.000 lei.

Dacă faptele prevăzute în alineatele precedente le săvârșește custodele sechestrului, sau proprietarul căruia i-au fost lăsate în păstrare bunurile sechestrate, ori, cu știrea acestora, o altă persoană, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 3 ani și amenda dela 2.000 la 8.000 lei.

SECȚIUNEA III

Alte infracțiuni comise de particulari

ART. 266. — Acela care, prin orice mijloace, împiedică sau turbură libera concurență în licitațiile care se fac de autoritățile publice sau înlătură pe concurenți dela acestea, comite delictul de împiedecare a concurenței în licitații publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an și amendă dela 2.000 la 10.000 lei.

Dacă acest fapt este săvârșit de mai multe persoane înțelese în acest scop, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani și amenda dela 2.000 la 10.000 lei.

Pedeapsa din alin. 1 se aplică și ofertantului sau concurentului care cere sau primește, direct sau indirect, bani, promisiuni sau orice alt profit și apoi, datorită acestei cauze, se abține de a participa la vânzare sau licitație, ori își retrage oferta.

ART. 267. — Acela care intră sau iese din țară, prin alte locuri decât cele destinate trecerii călătorilor, sau chiar prin acestea, dar în ascuns, comite delictul de trecere frauduloasă a frontierei și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care a înlesnit trecerea frontierei în condițiunile de mai sus.

ART. 268. — Expulzatul care, fără autorizație, reîntră în țară, comite delictul de trecere neautorizată a frontierei și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 2 ani.

După executarea pedepsei infractorul va fi din nou expulzat.

TITLUL IV

Delicte contra administrațiunii justiției

CAPITOLUL I

Delicte contra activității judiciare

SECȚIUNEA I

Denunțarea calomnioasă

ART. 269. — Acela care printr’o plângere scrisă adresată unei autorități acuză pe altul de săvârșirea

unei crime sau delict, știind că denunțarea sa este mincinoasă, ori cu știință inventează sau produce contra lui probe mincinoase, comite delictul de denunțare calomnioasă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

Dacă denunțarea se referă la o contravenție sau la infracțiune disciplinară, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

Când cel acuzat pe nedrept a fost condamnat, din această cauză, se aplică pedeapsa pentru mărturie mincinoasă.

ART. 270. — Acțiunea penală, pentru delictul din art. 269, se pune în mișcare numai la plângerea prealabilă a părții vătămate, iar în cazul când acuzarea a fost constatată mincinoasă prin hotărâre judecătorească definitivă, acțiunea penală în contra denunțatorului se pune în mișcare din oficiu.

ART. 271. — Acela care, având cunoștință despre fapte sau probe, prin care s'ar dovedi inocența unei persoane aflate în arest preventiv sau condamnate pe nedrept și nu le comunică acestuia sau autorității în drept, deși ar putea-o face, fără vreun prejudiciu pentru sine, pentru rudele sale sau pentru altă persoană nevinovată, comite delictul de nedenunțare culpabilă, și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

SECȚIUNEA II

Deținerea și arestarea ilegală

ART. 272. — Funcționarul care, în vreunul din modurile prevăzute în art. 245, arestează, deține ori reține pe cineva, sau ordonă să se facă acestea, comite delictul de arestare ilegală și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 273. — Funcționarul public care, având atribuția de a supraveghea executarea pedepselor privative de libertate sau a arestării preventive, abuzează de acest drept și reține pe condamnat sau arestat,

după expirarea termenului legal, precum și funcționarul public care arestează, deține sau reține pe cineva, sau ordonă să se facă acestea, în alte localuri, decât cele determinate prin lege sau regulament, comite delictul de executare ilegală a arestării și se pedepsește cu închisoarea corecțională dela unu la 3 ani și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 274. — Delictele prevăzute în art. 272 și 273 se pedepsesc cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani și interdicție corecțională dela 2 la 5 ani, dacă :

1. din faptul săvârșit a rezultat o vătămare a sănătății sa integrității corporale pentru victimă, sau dacă a fost supusă la violență sau tortură, când aceasta nu constituie o infracțiune mai gravă;

2. arestarea a ținut mai mult de o lună.

ART. 275. — Funcționarul public care, luând cunoștință, în orice mod, despre vreo arestare, reținere sau deținere ilegală, nu face cercetările necesare și nu ia dispozițiuni legale în termen de 48 ore, deși aceasta era o datorie inerentă funcțiunii sale, comite delict de tolerarea arestării ilegale și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 276. — Funcționarii penitenciarelor sau institutelor destinate executării pedepselor sau măsurilor de siguranță, care primesc și internează o persoană în penitenciar sau institut, fără mandat sau ordin legal al autorității competente, comit delictul de internare ilegală și se pedepsesc cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an.

SECȚIUNEA III

Mărturia mincinoasă și jurământul fals

ART. 277. — Acela care, în materie criminală sau corecțională, depunând ca martor sub jurământ înaintea unei instanțe sau referindu-se la un jurământ anterior prestat, face afirmațiuni mincinoase, sau nu spune tot ce știe privitor la împrejurări esențiale pentru judecată, asupra cărora este întrebat, în mod special, comite delictul de mărturie mincinoasă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și interdicție corecțională dela unu la 4 ani.

Dacă din acest fapt rezultă o condamnare la o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 5 ani, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 5 ani și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani, iar dacă rezultă o condamnare la o pedeapsă mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 10 ani și interdicția corecțională dela 3 la 6 ani.

ART. 278. — Dacă faptul prevăzut în alin. 1 al art. 277, se săvârșește în materie disciplinară sau de contravenție, ori într'un proces civil, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 luni la un an și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 279. — Dispozițiunile prevăzute în art. 277 și 278 se aplică și expertului, traducătorului și interpretului. Informatorului i se aplică aceeași pedeapsă redusă la jumătate.

ART. 280. — Acela care, prin orice mijloace, încearcă să determine pe un martor, informator, expert, traducător sau interpret, la săvârșirea faptelor prevăzute de art. 277 și 278, comite delictul de corupere de martor și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 6 luni.

ART. 281. — Pentru infracțiunile prevăzute în art. 277, 278 și 279 nu se pedepsește :

1. acela care, dacă ar fi făcut afirmațiuni adevărate sau ar fi spus tot adevărul, s'ar fi acuzat de o infracțiune pe sine, sau ar fi acuzat pe o persoană din cele prevăzute în art. 130, sau și-ar fi cauzat lui sau acelei persoane un grav prejudiciu în ce privește onoarea sau libertatea;

2. acela care, din cauza calități personale sau profesionale, avea dreptul să refuze a fi ascultat ca martor su ca expert, ori ca traducător sau interpret, dar instanța de judecată nu l-a avertizat asupra acestui drept al său;

3. acela care își retrage mărturia sau declarația mincinoasă, mai înainte de a se fi deschis acțiunea penală contra sa și mai înainte de a se fi produs prin faptul său vreun prejudiciu pentru cineva.

ART. 282. — Acela care, în calitate de parte într'un proces, face sub jurământ, declarație mincinoasă, în condițiunile art. 277, comite delictul de jurământ fals și se pedepsește cu închisoare corecțio-

nală dela 6 luni la 2 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela 6 luni la 2 ani.

Dacă partea retractează declarația făcută sau jurământul, înainte de pronunțarea hotărîrii, nu se pedepsește.

SECȚIUNEA IV

Tănuirea de bunuri

ART. 283. — Acela care, în scop de a obține, pentru sine sau pentru altul, un folos material, primește sau dobândește sub orice titlu, sau ascunde un lucru, ori contribue, în orice mod, la înstrăinarea sau ascunderea acestuia, știind că provine dintr'o crimă sau delict, comite delictul de tănuire de bunuri și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la 3 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

SECȚIUNEA V

Favorizarea infractorilor

ART. 284. — Comite delicte de favorizare a infractorului :

1. acela care, fără să fi avut o înțelegere prealabilă cu autorul sau complicele, înainte de comiterea infracțiunii, dă ajutor sau protecție acestora, pentru a eluda sau zădărnici cercetările sau alte acte de procedură ale autorităților, ori pentru a se sustrage dela acestea, sau dela executarea pedepsei;

2. acela care, în condițiunile alineatului precedent dă ajutor autorului sau complicei, ca să-și asigure folosul sau produsul infracțiunii;

3. acela care ascunde cadavrul unei persoane, victimă a unei crime sau a unui delict.

Delictul de favorizare a infractorului se pedepsește cu închisoarea corecțională dela 3 luni la 2 ani și cu amenda dela 2.000 la 10.000 lei, când infractorul favorizat a comis o crimă, cu închisoare corecțională dela o lună la un an, când acesta a comis un delict și cu amendă până la 5.000 lei, când infracțiunea favorizată este o contravențiune. Pedeapsa nu poate depăși în niciun caz pe aceea a complicei.

ART. 285. — Dacă faptele prevăzute în art. 284 se săvârșesc în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 luni la 2 ani, amenda dela 2.000 la 5.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 286. — Funcționarul public care nu denunță sau întârzie să denunțe autorităților judiciare sau altei autorități, pe care avea obligația de a le informa, infracțiunea despre care a luat cunoștință în exercițiul funcțiunii sau în virtutea acesteia, comite delictul de favorizare a infractorului prin omisiunea denunțării și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an.

Pedeapsa este dela 6 luni la un an dacă faptul se săvârșește de un funcționar al poliției judiciare.

SECȚIUNEA VI

Dispozițiuni comune secțiunilor IV și V din prezentul capitol

ART. 287. — Delictele prevăzute în art. 283 și 284 punctele 1 și 2, nu se pedepsesc dacă sunt comise de un ascendent, descendent, soț sau soție, chiar divorțați, frate sau soră.

ART. 288. — Pentru delictele prevăzute la art. 284, pe lângă pedepsele prevăzute în acele articole, se aplică interdicția corecțională dela unu la 2 ani, dacă delictul de favorizare a fost săvârșit față de autorul sau complicele unui delict, pentru care legea prevedea și interdicția corecțională.

SECȚIUNEA VII

Alte delictes in contra activității judiciare

ART. 289. — Funcționarul public care întrebuințează sau dispune să se întrebuințeze violențe, torturi sau orice mijloace ilegale de constrângere contra unui infractor ori contra unui martor sau expert, în scopul de a smulge mărturisiri sau declarații, comite delictul de cercetări abuzive și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și inter-

dicție corecțională dela unu la 3 ani, dacă nu constituie o infracțiune mai gravă.

ART. 290. — Funcționarul public care, fiind însărcinat cu urmărirea infracțiunilor sau executarea pedepselor, omite îndeplinirea acestei îndatoriri, precum și acel funcționar public care săvârșește fapte sau ia dispozițiuni în scopul de a sustrage pe o persoană dela o pedeapsă legală, sau face să se execute o pedeapsă mai mică decât cea legală, comite delictul contra represiunii și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 2 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 291. — Procurorul care deschide sau ordonă să se deschidă acțiune penală, sau judecătorul de instrucție care dispune arestare preventivă, ori judecătorul care pronunță o condamnare în contra unei persoane, știind că aceasta este nevinovată, comite delictul de represiune nedreaptă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și interdicție corecțională dela 2 la 5 ani.

ART. 292. — Acela care, în orice mod, sustrage, distruge sau face neîntrebuințabil un act, un înscris sau memoriu, fie al său, fie al altuia, depus la instanța unde procesul era pendinte, în vederea judecării, comite delictul de sustragere a actelor din instanță și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

ART. 293. — Comite delict de divulgare a actelor de procedură secretă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei :

1. acela care, contrar dispozițiilor din codul de procedură penală, dă publicității, în orice mod, integral sau parțial, acte de acuzare sau alte acte de procedură în materie criminală sau corecțională, înainte ca instrucția să se fi terminat, și înainte ca aceste acte să fi fost citite în ședința publică a instanței de judecată, precum și acte de cercetare sau instrucție ale unei afaceri clasate;

2. acela care publică o dare de seamă asupra debaterilor unui proces, în care instanța a interzis publicarea sau le-a declarat secrete;

3. acela care publică numele judecătorilor, cu indicarea voturilor individuale care se atribuiesc acestora, în verdicte sau în hotărâri, sau face aprecieri tendențioase asupra soluțiunii probabile a unei judecăți în curs, ori asupra faptelor și antecedentelor persoanelor din proces;

4. acela care publică dări de seamă asupra ședinței în care se debate un fapt penal săvârșit de un minor, sau care reproduce portretul unui minor urmărit, sau orice altă ilustrație privitoare la aceasta, sau referitoare la actele sale penale;

5. acela care publică dări de seamă într'un proces de defăimare, în care proba verității faptelor imputate nu este permisă.

Dispozițiunile dela punctele 2 și 3 partea doua, și dela punctele 4 și 5, nu se aplică studiilor, comentariilor și notelor cu caracter științific; în niciun caz însă nu se poate face mențiuni de numele părților din proces.

ART. 294. — Comite delictul de intimidare a justiției și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni și interdicție corecțională dela unu la 2 ani, acela care participă la demonstrațiuni ori manifestațiuni, în preajma sau în pretoriul instanțelor judecătorești, cu ocazia cercetării sau judecării unui proces, în scopul de a intimida sau înrâuri în orice fel judecata.

CAPITOLUL II

Delicte contra autorității hotărârilor judecătorești

SECȚIUNEA I

Evadarea arestaților

ART. 295. — Acela care ajută sau înlesnește evadarea unei persoane arestate sau reținute în mod legal, din penitenciarul sau institutul în care este internată comite delictul de înlesnirea evadării și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an.

Iar dacă pentru a înlesni evadarea, a procurat arestatului arme, chei sau alte instrumente, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani.

ART. 296. — Gardianul, supraveghetorul sau organul executor al unei autorități care săvârșește faptul prevăzut în art. 295, în favoarea unei persoane de sub paza sa, sau care, în mod ilegal, permite sau înlesnește unei astfel de persoane ieșirea pentru oricât de puțin timp, din penitenciar sau institut, în cursul executării deținerii, se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

Când funcționarii arătați în alin. 1 săvârșesc faptul prevăzut la alin. 2 al art. 295, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 5 ani și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

Dacă evadarea sau ieșirea se datorește neglijenței acestor funcționari, pedeapsa este închisoarea corecțională dela una la 6 luni.

ART. 297. — Persoanele internate în mod legal, în penitenciare sau alte institute, dacă evadează, prin atrupamente sau întovărășiri, ori uzând de violență sau amenințări, comit delictul de evadare și se pedepesc cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an, intru cât nu s'ar fi comis infracțiuni pedepsite de lege cu pedeapsă mai mare.

ART. 298. — Tentativa infracțiunilor prevăzute de art. 296 și 297 se pedepsește.

SECȚIUNEA II

Nerespectarea hotărârilor judecătorești

ART. 299. — Acela care, prin amenințare sau violență, alungă sau scoate din posesiunea unui imobil pe acela care se găsește în această posesiune, în baza unei hotărâri judecătorești definitive sau executorii, obținută prin proces contra lui, comite delictul de împotrivire la hotărâre judecătorească și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și cu amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care, prin amenințare sau violență, se împotrivesc la executarea unei hotărâri judecătorești.

ART. 300. — Condamnatul contra căruia s'a pronunțat interdicția unor anumite localități, interdicția

de a intra în anume localuri, interdicția de a exercita o profesiune sau meserie, ori închiderea localului, și care nu respectă executarea lor, comite delictul de sustragere dela măsurile de siguranță și se pedepsește cu închisoarea corecțională dela una la 3 luni, menținându-se și interdicțiunea.

Aceeași pedeapsă se aplică și directorului sau administratorului care nu ar respecta măsura disolvării sau suspendării pronunțate contra unei persoane juridice.

CAPITOLUL III

Duelul

ART. 301. — Acela care provoacă pe altul la duel, fie că provocarea este acceptată ori nu, comite delictul de provocare la duel și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni și amendă dela 2.000 la 10.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care acceptă provocarea, chiar și în cazul când duelul nu a avut loc.

ART. 302. — Ieșirea pe teren, chiar dacă duelul a fost zădărnicit de împrejurări independente de voința părților, se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 4 luni.

ART. 303. — Dacă duelul a avut loc, însă nu a rezultat vreo rănire, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 6 luni.

ART. 304. — Dacă din duel a rezultat vreo consecință din cele arătate în art. 471, 472, 473, 474 și 475, se aplică pedeapsa prevăzută în aceste articole, redusă la jumătate, fără a se putea scobori sub minimum prevăzut de art. 303.

Dacă cel cuplabil pentru faptul din alineatul precedent a fost cauza injustă și determinantă a duelului, pedeapsa nu poate fi mai mică de 6 luni închisoare corecțională.

ART. 305. — În cazul art. 304, dacă autorul a fost cauza injustă și determinantă a duelului sau a călcat regulile duelului sau acelea stabilite de părți, pedeapsa nu poate fi mai mică de 6 luni închisoare corecțională.

ART. 306. — Martorul care asistă la duel se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni.

Dacă martorul a contribuit la călcarea regulilor duelului, sau a înlesnit aceasta, și s'a produs vreo consecință din cele arătate în art. 471, 472, 473, 474 și 475, se pedepsește ca complice, fără ca pedeapsa să poată fi mai mică de 3 luni închisoare corecțională.

Nu se pedepsește martorul care a împiedecat lupta.

ART. 307. — Acela care îndeamnă pe altul la duel, sau îi face imputări, ori îl expune la batjocură, pentru că nu a provocat sau nu a acceptat o provocare la duel, se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 4 luni și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

TITLUL V

Delicte contra cultului și respectului datorit morților

CAPITOLUL I

Delictele contra cultului

ART. 308. — Acela care, în orice mod, împiedică sau turbură exercițiul cultului unei religii recunoscute de Stat, comite delictul de turburare a exercițiului cultului și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care împiedică pe o persoană să exercite propriu său cult, dacă acesta nu contravine ordinii publice și bunelor moravuri, sau care o constrânge să exercite alt cult.

ART. 309. — Acela care primește și înscrie între credincioșii săi vreo persoană aparținând altui cult, fără a se fi asigurat mai înainte că a îndeplinit formalitățile necesare de trecere dela cultul cărui a aparținut, comite delictul de convertire ilegală și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni.

În caz că infractorii ar fi chiar conducătorii unui cult sau a unei asociațiuni religioase, instanța poate aplica măsura de siguranță a disolvării cultului sau asociațiunii religioase.

ART. 310. — Acela care, în public, prin orice mijloace, își exprimă disprețul față de un cult recunoscut

de Stat, sau față de obiectele consacrate sau destinate acestui cult, comite delictul de ultraj, contra cultului și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni.

ART. 311. — Acela care, în public, săvârșește faptul prevăzut în art. 310, față de ministrul unui cult, recunoscut de Stat, care se găsește în exercițiul funcțiunii sale, comite delictul de ultraj contra ministrului unui cult și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 312. — Acela care săvârșește faptul prevăzut în art. 255, contra ministrului unui cult recunoscut de Stat care se găsește în exercițiul funcțiunii sale, comite delictul de ultraj cu violență contra ministrului unui cult și se pedepsește potrivit aceluia articol.

CAPITOLUL II

Delictele contra respectului datorit morților

ART. 313. — Acela care, prin orice mijloace, profanează un mormânt, urnă sau monument funerar, comite delictul de profanare de mormânt și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care, prin violență sau amenințare, turbură un cortegiu sau serviciu funebru, ori împiedică îngroparea sau incinerarea unui mort.

ART. 314. — Acela care, prin orice mijloace, săvârșește un act de profanare asupra unui cadavru, comite delictul de profanare a cadavrului și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani.

TITLUL VI

Crime și delictes în contra liniștei publice

CAPITOLUL I

Asocierea pentru comiterea de crime și delictes

ART. 315. — Simplul fapt al asocierii, în scopul de a prepara sau de a executa crime sau delictes contra vieții, integrității corporale sau libertății persoanelor,

ori contra bunurilor, oricare ar fi durata asociației și numărul membrilor ei, precum și orice înțelegere stabilită în același scop, constituie delictul de asociațiune contra liniștei publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 ani și amendă dela 5.000 la 50.000 lei.

Dacă asociații sau acei care stabiliseră înțelegerea, aveau calitatea de funcționari publici sau erau plătiți sub orice formă de așezăminte puse sub controlul Statului, precum și în cazul când formarea asociației sau stabilirea înțelegerii s'a făcut într'un local consacrat cultului, învățământului sau educației, ori în localul unei instituții de Stat, județ, comună sau altei instituții pusă sub controlul vreuneia din aceste autorități, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 8 ani și amenda dela 10.000 la 100.000 lei.

ART. 316. — Pedepsele prevăzute în art. 315 se aplică și acelor care se afiliază la asociația formată în scopul specificat în articolul precedent sau la o înțelegere stabilită în același scop.

ART. 317. — Instigarea la infracțiunile de mai sus, se pedepsește potrivit art. 315, după distincțiile din acel articol, fie că a fost sau nu urmată de efect.

ART. 318. — Pedepsele prevăzute la art. 315 se aplică și acelor care dau instrucții pentru fabricarea, mănuierea sau întrebuințarea mașinilor, armelor, instrumentelor sau oricărui alt mijloc, în scopul de a folosi unei asociațiuni pentru executarea unei crime sau delict din acelea arătate în art. 315.

ART. 319. — Se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani și amendă dela 10.000 la 100.000 lei acela care ajută pe autorii infracțiunilor din art. 315, procurându-le instrumente, mijloace de corespondență sau de propagandă, ori locuință sau loc pentru dosirea materialelor destinate executării crimelor sau delictelor prevăzute de art. 315.

CAPITOLUL II

Crime și delictes de incursiune pe teritoriul țării

ART. 320. — Simplul fapt de a face parte dintr'o ceată sau bandă, oricare ar fi numărul membrilor ei venită de peste hotare, în scopul de a comite crime în

contra persoanelor sau bunurilor, constituie delictul de incursiune pe teritoriul țării și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 5 la 10 ani.

Dacă însă s'a încercat sau s'a săvârșit tâlhărie sau omor, pedeapsa este munca silnică pe viață.

Aceste dispozițiuni se aplică și cetățenilor români sau străini aflați pe teritoriul național, dacă intră într'o asemenea ceată sau bandă.

ART. 321. — Acela care dă adăpost indivizilor care fac parte din acele cete sau bande, ori le dă loc de ascundere, întâlnire sau scăpare, comite delictul de favorizare a incursiunii și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani și interdicție corecțională dela unu la 3 ani, iar dacă favorizarea s'a făcut în mod obișnuit, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 7 ani și interdicția corecțională dela 3 la 5 ani.

ART. 322. — Se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an, acela care având cunoștință despre aceste cete sau bande, despre locurile unde se ascund sau se întâlnesc, nu înștiințează la timp autoritățile pentru prinderea lor.

Dispozițiunile art. 287 se aplică și în cazurile prevăzute de acest articol.

CAPITOLUL III

Afățări, instigări și alte delikte contra liniștei publice

ART. 323. — Acela care expune sau poartă în public, embleme, insigne, uniforme, steaguri sau pancarte, cand prin acestea se manifestă afilierea la o asociație sau înțelegere pedepsită de lege, sau se aduce aprobarea, în mod neîndoios, a unui fapt pedepsit de lege sau dacă, aceasta constituie o afățare, îndemnare sau încurajare la rebeliune sau la dezordine, comite delictul de afățare contra liniștei publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la 2 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care vinde sau răspândește, în orice chip, în public, steaguri sau alte insigne de natură a propaga rebeliunea sau a turbura liniștea publică.

ART. 324. — Acela care poartă în public, fie chiar acoperite, uniforme, embleme, insigne sau steaguri neaprobrate de autoritatea publică sau de lege, se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni.

În cazul alineatului precedent, când uniformele, emblemele, insignele sau steagurile sunt ale unui stat străin ori ale unei instituțiuni sau asociațiuni străine, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 6 luni și amenda dela 1.000 la 2.000 lei.

ART. 325. — Constituie delictul de răspândire de publicațiuni interzise și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 2 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei faptul de a reproduce, vinde sau distribui scrieri, desene ori imprimare declarate ilicite, printr'o hotărîre judecătorească definitivă.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care introduce, reproduce, vinde ori distribuie scrieri, desene ori imprimare străine a căror introducere în țară a fost interzisă de autoritatea în drept.

ART. 326. — Acela care, fără încuviințarea autorităților competente, se organizează militărește, comit delikte contra liniștei publice și se pedepsesc cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 327. — Acela care prin orice mijloace, instigă direct publicul la nesupunere către legi sau către autoritățile constituite ori la ură contra unei clase sociale, naționalități sau confesiuni, comite delictul de instigare publică și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

De asemenea constituie delictul de instigare publică și simplul fapt de a îndemna publicul, prin orice mijloace și în mod direct, la săvârșirea vreunei crime sau delict, și se pedepsește, în caz de îndemn la crimă, cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani; iar în caz de îndemn la delict, cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani. Când îndemnul se referă la infracțiuni politice, pedeapsa este detențiunea simplă pe aceeași durată.

Pedeapsa închisorii corecționale dela 3 luni la un an se aplică și aceluia care ar propaga doctrine reli-

gioase contrarii legilor de organizare a Statului sau instituțiilor sale sau care, prin practicile lor rituale, sunt contrarii ordinii publice sau bunelor moravuri.

Când propaganda arătată în alineatul precedent s'ar face prin presă, broșuri, cărți și când atare publicațiuni ar conține o defăimare în contra cultelor recunoscute de Stat, pedeapsa închisorii este dela 6 luni la 2 ani.

ART. 328. — Acela care, în public, prin orice mijloace, laudă fapte calificate crime sau delict, sau pe autorii, instigatorii ori complicii lor, comite delictul de apologie a infracțiunilor și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care deschide subscripție publică, pentru a se plăti cheltuelile, despăgubirile sau amenziile celor condamnați ori pentru a le da ajutor.

ART. 329. — Publicarea sau reproducerea de știri false, de documente, închipuite, falsificate sau pe nedrept atribuite altora, când asemenea vești sunt de natură să turbure liniștea publică, constituie delictul de răspândire de știri false și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni și amendă dela 2.000 la 10.000 lei.

ART. 330. — Când cete sau adunări, fie că aparțin ori nu vreunei asociații, săvârșesc acte de violență contra persoanelor sau bunurilor, în scopul de a manifesta, prin aceasta ură sau ostilitate contra unei clase sociale, naționalități sau confesiuni, comit delictul de violență contra armoniei sociale și se pedepsește instigatorii și conducătorii cu închisoare corecțională dela unu la 2 ani și amendă dela 2.000 la 10.000 lei, iar ceilalți participanți cu închisoare corecțională dela 6 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei, întru cât nu s'au făcut vinovați de infracțiuni mai grave.

ART. 331. — Când se întrunesc adunări sau cete, care turbură liniștea publică, dacă cei ce participă nu se risipesc după trei somațiuni ce li se fac de către autoritățile competente și sunt prinși pe loc, comit

delictul de înfruntare a autorității și se pedepsește cu detențiune simplă dela o lună la un an, iar instigatorii și conducătorii cu detențiune simplă dela 6 luni la 2 ani.

Participanții care poartă arme se pedepsește cu detențiune simplă dela unu la 2 ani.

Dacă, cu ocazia unei adunări care turbură liniștea publică, sub impulsul mulțimii agitate, s'au comis crime sau delict, autorii, instigatorii și complicii cunoscuți, se pedepsește potrivit dispozițiilor referitoare la acele infracțiuni.

Aceia care, făcând parte din mulțimea agitată, au fost prinși la locul sau în imediata apropiere a locului unde s'a săvârșit infracțiunea, se pedepsește în caz de crimă, cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an, iar în caz de delict, cu închisoare corecțională dela una la 3 luni, afară de cazul când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă ar fi mai mică.

ART. 332. — Dacă o ceată săvârșește violențe în contra persoanelor sau bunurilor, în stradă, piață sau orice alt loc deschis, pedeapsa pentru fiecare individ este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani și amenda dela 2.000 la 5.000 lei, întru cât nu s'au comis infracțiuni pedepsite de lege cu pedepse mai mari.

ART. 333. — Comit delictul de răsvrătire colectivă contra liniștei muncitorești și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei aceia care, întruniți în ceată:

1. se îngrămădesc în fața fabricilor, atelhereilor sau în fața localurilor unde lucrează muncitori, ori în fața locuinței patronului sau a șefului de atelier, sau în fața locului unde se află aceștia, spre a împiedeca începerea sau continuarea lucrului sau spre a hotări pe lucrători să părăsească lucrul;

2. săvârșesc acte de violență împotriva unui lucrător sau patron, în scopul sporirii sau reducerii salariului;

3. se închid sau se baricadează în clădirile publice sau în clădirile întreprinderilor industriale ori comerciale, publice sau private, și refuză de a părăsi acele localuri, după somația autorității competente.

ART. 334. — Tatăl sau mama minorului, precum și orice persoană însărcinată cu supravegherea și educația lui, comit delict contra liniștei publice și se pedepsesc cu amendă dela 2.000 la 5.000 lei, dacă din cauza acțiunii, atitudinii, sau toleranței lor, minorul se găsește luând parte la manifestații ce pot turbura liniștea publică.

În caz de recidivă, pedeapsa se îndoeste.

ART. 335. — Acela care, în mod clandestin, fabrică, strânge, transportă sau păstrează arme, muniții de orice fel, mașini infernale, explozibile omori-toare sau incendiatoare, în scop de a le întrebuința el însuși sau a le da făcătorilor de rele pentru săvârșire de crime sau delict, comite delictul de înlesnire a infracțiunilor contra liniștei publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani și amendă dela 2.000 la 10.000 lei, întru cât nu s'au comis infracțiuni lovite de lege cu pedepse mai mari.

ART. 336. — Când infracțiunile prevăzute în acest capitol sunt săvârșite de către un funcționar public, se aplică pedepsele prevăzute de lege pentru aceste infracțiuni, sporindu-se cu un plus până la 2 ani.

CAPITOLUL IV

Dispozițiuni comune capitolelor I, II și III din prezentul titlu

ART. 337. — Acela care având cunoștința despre vreuna din infracțiunile prevăzute de art. 315, 316, 317, 318, 319, 326 și 335, omite să o denunțe mai înainte de a fi fost descoperită sau de a se fi început executarea ei, se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an.

Nu se pedepsesc persoanele arătate în art. 287, nici aceia care, mai înainte de orice urmărire, vor fi în-cunoștiințat autoritățile competente despre infracțiune, sau care, chiar după ce culpabilii au fost descoperiți sau după ce s'a început urmărirea, au înlesnit arestarea acestora.

CAPITOLUL V

Vagabondaj și cerșetorie

SECȚIUNEA I

Vagabondajul

ART. 338. — Acela care nu are domiciliu stabil, nici mijloace de trai, și care nu exercită în mod obiș-nuit o profesiune sau meserie, deși ar avea puțința sau mijlocul, comite delictul de vagabondaj.

De asemenea comite delictul de vagabondaj și per-soana capabilă de muncă, cu domiciliu stabil, care, deși lipsită de mijloace normale de trai, refuză a se angaja, timp de 15 zile, dela oferta de muncă, potri-vită cu aptitudinile sale, ce i s'a făcut, fie de către organele Statului, județului sau comunei, fie de către societățile de asistență, remunerată cu cel puțin două treimi din prețul zilei.

ART. 339. — Vagabondajul se pedepsește cu în-chisoare corecțională dela una la 6 luni.

Instanța poate pronunța măsura de siguranță din art. 75 în condițiile acolo prevăzute.

SECȚIUNEA II

Vagabondajul special

ART. 340. — Comite delictul de vagabondaj și acela care, fie că are sau nu domiciliu stabil, își câș-tigă mijloacele de trai, în mod obișnuit, practicând sau înlesnind, pe drumuri publice sau pe locuri des-chise, jocuri de noroc neingăduite de lege și se pe-depsește cu închisoarea corecțională dela 3 luni la un an.

Acela care a eliberat declarație falsă de muncă sau serviciu infractorilor din alin. precedent, se pedep-sește cu închisoare corecțională dela 3 la 6 luni.

SECȚIUNEA III

Cerșetoria

ART. 341. — Orice persoană care, deși dispune de mijloace de trai sau are puțința să-și procure în-

treținerea prin muncă, cere pomană în public, comite delictul de cerșetorie și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni.

ART. 342. — Orice cerșetor, care a făcut uz de amenințare, sau a intrat într'o casă sau în dependențele acesteia, fără permisiunea proprietarului sau acelor care o locuiesc, precum și acela care a simulat răni, boale, slutări, orice alte infirmități, spre a inspira mila publică, sau cerșește cu copii mici, în comunele unde sunt aziluri publice de copii, se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an.

Aceeași pedeapsă se aplică și acelor care cerșesc în grup.

Nu se consideră ca cerșind în grup, soțul cu soția, părinții cu copii, orbul sau ologul cu conducătorul lor.

ART. 343. — Cerșetorul care insultă pe acela care a refuzat să-i dea pomană, se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni.

SECȚIUNEA IV

Dispozițiuni comune vagabonzilor și cerșetoriilor

ART. 344. — Nimeni nu poate fi declarat culpabil de vagabondaj sau cerșetorie, dacă nu are vârsta de cel puțin 14 ani împliniți.

Vagabonzii și cerșetorii care au fost condamnați, conform art. 339 și 341, își execută pedeapsa într'o colonie penitenciară, anume destinată în acest scop, unde sunt supuși la muncă.

Ei sunt întrebuințați, fie în colonie, fie în afară, la lucrări, agricole, industriale sau de utilitate publică.

Condamnații internați în condițiile de mai sus pot beneficia de dispozițiunile relative la liberarea condiționată.

ART. 345. — Vagabondul sau cerșetorul care este prins deghizat sau travestit, ori purtând arme, deși nu le-a întrebuințat, sau acela asupra căruia se găsește pașaport, bilet de drum sau de identitate, false, sau pe numele altor persoane, precum și acela care

poartă asupra sa unelte sau instrumente pentru săvârșire de infracțiuni, se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani.

SECȚIUNEA V

Vagabonzii și cerșetorii minori

ART. 346. — Comite delictul de vagabondaj adolescentul (art. 138, alin. 3), care, fără cauză legitimă, a părăsit domiciliul părinților sau tutorului, sau locul unde era plasat de cei în drept și a fost găsit, fie rătăcind fără profesiune sau meserie, fie trăind din desfrâu sau alte fapte imorale.

Adolescentul care, aflându-se în condițiunile de mai sus, a fost găsit cerșind, se face culpabil de cerșetorie. Pedeapsa este, în cazul alin. 1, aceea din art. 339, iar în cazul alin. 2, aceea din art. 341.

ART. 347. — Copilul care este găsit vagabondând sau cerșind poate fi supus măsurilor prevăzute de art. 140.

Când faptul de vagabondaj sau cerșetorie s'a comis de copil din îndemnul părinților sau tutorului, aceștia se pedepsesc cu închisoare corecțională dela 6 luni la un an, și cu decădere din puterea părintească sau tutelă.

ART. 348. — Acela care, în scopul de a împărtași folos de pe urma cerșitului, indeamnă la aceasta pe un minor (art. 138, alin. 1), precum și acela care procură unui cerșetor un minor, spre a se servi de el la cerșit, comite delictul de exploatare a cerșetoriei și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 2.000 la 10.000 lei, iar dacă culpabilul este părintele sau tutorul, se aplică și decăderea prevăzută în articolul precedent.

CAPITOLUL VI

Delicte contra liniștei publice comise de către ministrul unui cult

ART. 349. — Orice preot, călugăr sau predicator al unui cult, care, în adunările credincioșilor sau cu ocazia slujbei sale religioase, rostește o cuvântare

prin care amenință pe credincioși cu pedepse spirituale, dacă se vor supune autorităților sau legilor, ori le acordă sau promite beneficii spirituale, dacă nu se vor supune, sau care leagă prin jurământ, luat individual sau colectiv, pe enoriași să urmeze anume credințe politice, comite delictul de abuz de putere spirituală și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani, când instigarea n'a fost urmată de efect, iar dacă a dat naștere la nesupunere, se pedepsește cu închisoare corecțională de la unu la 2 ani.

Când această nesupunere a condus la o rebeliune, ce ar da loc la aplicarea de pedepse mai aspre, în contra unuia sau mai multora dintre culpabili, ministrul cultului se pedepsește cu aceleași pedepse.

ART. 350. — Pedepsa prevăzută de art. 349 se aplică ministrului cultului și în cazul când delictul de mai sus s'a comis prin scris, sub formă de instrucții pastorale, sau prin răspândire de publicațiuni.

ART. 351. — Orice ministru al unui cult care, prin mijloacele arătate în articolele precedente, face propagandă pentru a provoca ura unei naționalități sau confesiuni religioase recunoscute de Stat în contra alteia, comite delictul de învrăjpire confesională și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 3.000 la 10.000 lei.

TITLUL VII

Crime și delictе care produc pericol public

CAPITOLUL I

Crime și delictе care produc pericol public prin întrebuintare de explozibile și prin distrugere

ART. 352. — Acela care, în scopul de a provoca un pericol public, aruncă bombe sau întrebuintează materii explozibile, gaze sau lichide corosive, asfixiante ori inflamabile, comite delictul de provocare de pericol public și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 la 7 ani, amendă dela 5.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela 2 la 5 ani.

Comite acest delict și se pedepsește cu aceeași pedeapsă și acela care dărâmă, distruge, în tot sau în parte, edificii, clădiri sau orice alte construcții, în scopul de a provoca un pericol public.

Când faptul a fost săvârșit asupra unui edificiu public sau destinat uzului public, monument, statuie publică, cimitir, uzină, vas plutitor sau aeronavă, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 5 la 10 ani, amenda dela 10.000 la 20.000 lei și interdicția corecțională dela 3 la 5 ani.

Faptul constituie crima de provocare a pericolului public și se pedepsește:

1. cu muncă silnică pe viață dacă s'a cauzat moartea unei persoane;

2. cutemniță grea dela 5 la 10 ani, amendă dela 10.000 la 15.000 lei și degradare civică dela 3 la 5 ani, dacă s'a cauzat o vătămare gravă sănătății sau integrității corporale a cuiva.

CAPITOLUL II

Incendiul

ART. 353. — Comite delictul de incendiu și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 ani, amendă dela 5.000 la 10.000 lei și la interdicție corecțională dela unu la 3 ani, acela care dă foc unei case, clădiri, uzine, fabrici, mori, păduri, grădini publice, unui edificiu, aeroport, magazin, pod, parc, stoc sau depozit de mărfuri, unor produse ale pământului, culesse sau neculesse, materiale lemnoase tăiate sau netăiate, aflate în grămezi sau depozite, sau oricăror alte lucruri.

Dacă din incendiere rezultă un pericol public, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 10 ani, amenda dela 5.000 la 15.000 lei și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani.

Dispozițiunile de mai sus sunt aplicabile și în caz când obiectele incendiate sunt proprietatea celui ce a dat foc, dacă incendiul expune la un pericol public.

ART. 354. — Pedepsa este închisoarea corecțională dela 3 la 8 ani, amenda dela 10.000 la 15.000 lei și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani:

1. dacă se dă foc unei case sau clădiri care servește de locuință;

2. dacă se dă foc unui muzeu, edificiu public sau destinat uzului public, unei biserici, arhive publice, unor întreprinderi ori fabrici sau depozite de materii inflamabile ori explosibile.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 5 la 10 ani, amenda dela 10.000 la 15.000 lei și interdicția corecțională dela 3 la 5 ani, când s'a dat foc uneia din clădirile prevăzute în alineatele precedente, în timpul când se găsea în ele una sau mai multe persoane

ART. 355. — Incendiul constituie crimă și se pedepsește cu muncă silnică dela 10 la 15 ani, și degradare civică dela 5 la 10 ani:

1. dacă din cauza focului a murit o persoană, care, în timpul punerii focului, se afla în localul incendiat, sau în acela asupra căruia incendiul s'a întins, în cazul că acel care a dat foc putea să prevadă că în local se află cineva;

2. dacă aceeași persoană a săvârșit, în același timp, ori în scurte intervale, mai multe incendii, sau dacă incendiul este comis în asociație cu mai multe persoane.

ART. 356. — Pedeapsa este muncă silnică dela 15 la 25 ani și degradarea civică dela 5 la 10 ani, dacă incendiatorul știa că în localul incendiat se afla persoana care a murit din cauza incendiului, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

ART. 357. — Acela care, din imprudență sau neglijență, aprinde vreunul din lucrurile menționate de art. 353 și 354, ce aparțin altora, comite delictul de incendiu neintenționat și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă până la 5.000 lei, iar dacă prin aceasta s'a cauzat vătămarea sănătății sau integrității corporale ori moartea unei persoane, pedeapsa este în caz de vătămare a sănătății sau integrității corporale, închisoarea corecțională dela 6 luni la 3 ani și amenda până la 10.000 lei, iar în caz de moarte, închisoarea corecțională dela unu la 5 ani și amenda până la 15.000 lei.

ART. 358. — Tentativa delictelor din acest capi-

tol, cu excepția celor prevăzute în articolul precedent, se pedepsește.

Când faptul ar consta numai în prepararea incendiului, prin așezarea substanțelor inflamabile sau de natură a produce sau a comunica incendiul, fie la locul în care focul trebuia să izbucnească, fie în jurul lucrului destinat a fi incendiat, pedeapsa este închisoarea corecțională dela o lună la 6 luni și amenda dela 5.000 la 10.000 lei.

CAPITOLUL III

Crime și delictे contra siguranței transporturilor și a mijloacelor de convorbire

ART. 359. — Acela care strică sau distruge, în totul sau în parte, o linie ferată sau obiectele ori instrumentele ce îi aparțin și servesc la funcționarea ei, și prin aceasta expune unui pericol persoanele sau mărfurile aflate în trenuri sau pe linia ferată, ori în apropierea acestora, comite delictul de pericol de catastrofă de cale ferată și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 la 5 ani, amendă dela 3.000 la 7.000 lei și interdicție corecțională de unu la 3 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care, prin o semnalizare falsă, expune unui pericol persoanele sau mărfurile arătate în articolul precedent.

Tentativa se pedepsește.

ART. 360. — Faptul arătat în art. 359, dacă produce o catastrofă de cale ferată prin deraierea, răsturnarea sau prăbușirea unui tren, ori ciocnirea între două trenuri, constituie crima de catastrofă de cale ferată și se pedepsește cu temniță grea dela 6 la 10 ani și degradare civică dela 3 la 6 ani.

ART. 361. — Dacă în urma faptelor arătate în art. 359 și 360 a rezultat vătămarea sănătății sau integrității corporale a cuiva, în sensul art. 470 și 471, ori o distrugere de mărfuri, pedeapsa este aceea prevăzută în articolele de mai sus, cu un plus până la 2 ani, iar dacă s'a cauzat vreuna din consecințele prevăzute în art. 472, 473 și 474, pedeapsa se sporește cu un plus până la 3 ani, fără a se putea însă depăși maximum general al pedepsei respective.

Când însă s'a produs moartea unei sau mai multor persoane, pedeapsa este în cazul art. 359, munca silnică dela 10 la 25 ani și degradarea civică dela 3 la 6 ani, iar în cazul art. 360, munca silnică pe viață.

ART. 362. — Funcționarul dela căile ferate sau orice persoană angajată în serviciul acestei instituții, care nu își îndeplinește îndatoririle sale de serviciu, sau lucrează contra îndatoririlor sale și prin aceasta expune la pericol persoanele sau mărfurile arătate în art. 359, se pedepsește cu închisoare corecțională dela 5 la 8 ani, amendă dela 7.000 la 12.000 lei și interdicție corecțională dela 3 la 5 ani, iar în cazul art. 360, pedeapsa este temnița grea dela 7 la 12 ani și degradarea civică dela 4 la 8 ani.

Aceste pedepse se sporesc cu un plus până la 3 ani în cazul art. 361, alin. 1.

ART. 363. — Acela care fără intenție săvârșește vreunul din faptele arătate în art. 359, 360, 361 și 362, se pedepsește: în cazul art. 359, cu închisoare corecțională dela unu la 2 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei; în cazul art. 360, cu închisoare corecțională dela 3 la 5 ani și amendă dela 5.000 la 10.000 lei; în cazul art. 361, cu închisoare corecțională dela 5 la 8 ani și amendă dela 7.000 la 12.000 lei.

Dacă culpabilul este persoana arătată în art. 362 pedeapsa este aceea prevăzută în alineatul de mai sus sporită cu un plus până la 2 ani.

ART. 364. — Dispozițiunile art. 359, 360, 361 și 363, se aplică și când faptele se săvârșesc asupra unei șosele, pod, apeduct ori alte lucrări publice sau construcții, care servesc transporturilor pe uscat, pe apă sau aer, precum și asupra mijloacelor care servesc la acest scop, fie ale Statului, fie particulare.

Aceleași dispozițiuni se aplică și în caz de împetmolire a unui vas.

ART. 365. — Acela care strică sau distruge în totul sau în parte vreo instalație de telegraf, telefon sau radio, fie a Statului, fie particulară, dacă aceasta expune la un pericol public, comite delictul de pericol public prin stricarea mijloacelor de comunicații și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu

la 5 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Este culpabil de acest delict și acela care pune în circulațiune semnale sau apeluri false de pericol ori împiedică funcționarea instalațiilor arătate mai sus, dacă aceasta expune la un pericol public.

Tentativa se pedepsește.

ART. 366. — Dacă faptele prevăzute în art. 365 produc o calamitate sau o catastrofă publică, constituiesc delictul de catastrofă publică prin stricarea mijloacelor de comunicație, iar pedeapsa este înclusoarea corecțională dela 5 la 10 ani, amenda dela 7.000 la 12.000 lei și interdicția corecțională dela 3 la 5 ani, iar dacă s'a produs vreuna din consecințele prevăzute de art. 472, 473, 474 și 475, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 7 la 10 ani, amenda dela 10.000 la 15.000 lei și interdicția corecțională dela 3 la 5 ani.

ART. 367. — Dacă faptele prevăzute în art. 365 și 366 sunt săvârșite fără intențiune, pedeapsa este în cazul art. 365, închisoarea corecțională dela 3 la 6 luni și amenda dela 2.000 la 5.000 lei, iar în cazul art. 366 închisoarea corecțională dela unu la 3 ani și amenda dela 3.000 la 7.000 lei.

ART. 368. — Dacă faptele prevăzute în art. 365, 366 și 367 sunt săvârșite de un funcționar sau persoană aparținând serviciului de telegraf, telefon sau radio, pedeapsa este aceea prevăzută în sus arătatelor articole, după distincțiile acolo făcute, sporită cu un plus până la 2 ani, fără a se putea depăși maximum general.

CAPITOLUL IV

Alte delictе care produc pericol public

ART. 369. — Acela care strică sau distruge în totul sau în parte vreo instalație de energie electrică sau de gaz, fie a statului, fie particulară, destinate iluminatului, încălzitului sau industriei, dacă aceasta expune la un pericol public, comite delictul de pericol public prin stricarea instalațiilor de energii și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani,

amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Dispozițiunile art. 366, 367 și 368 se aplică și în cazul faptelor prevăzute în prezentul articol.

Tentativa se pedepsește.

ART. 370. — Acela care strică, deschide sau distruge, în totul sau în parte, un dig, zăgaz, scoc, canal, sau alte lucrări destinate apărării în contra apelor, avalanșelor, revărsărilor sau alunecărilor de teren, dacă aceasta expune la un pericol de inundație, surprare sau la orice alt pericol, comite delictul de pericol public de inundație sau surprare și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani, amendă dela 2.000 la 50.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Dispozițiunile art. 366, 367 și 368 se aplică și în cazul faptelor prevăzute în prezentul articol.

Tentativa se pedepsește.

ART. 371. — Acela care, cu ocazia unui incendiu ori naufragiu, unei inundații, catastrofe de transport sau oricărei alte calamități sau catastrofe publice, sustrage, ascunde sau face inutilizabil materialul, aparatele sau mijloacele destinate pentru apărare, asistență sau salvare, ori împiedică sau zădărnicește aceste operațiuni, comite delictul de împiedicare a salvării în caz de catastrofă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani, amendă dela 2.000 la 7.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

Tentativa se pedepsește.

ART. 372. — Acela care otrăvește un puț, izvor, apeduct, o fântână, conductă sau rezervor care conține apă potabilă, comite delictul de otrăvirea apelor și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 5 la 10 ani, amendă dela 7.000 la 15.000 lei și interdicție corecțională dela 3 la 5 ani.

Se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 2 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei acela care otrăvește apa nepotabilă pentru oameni, dar care servește de băut animalelor.

Dacă faptele de mai sus au avut ca rezultat moartea vreunei persoane, se aplică pedeapsa prevăzută

pentru omor, iar dacă s'a cauzat moartea vreunui animal, se aplică închisoarea corecțională dela unu la 3 ani și amenda dela 2.000 la 5.000 lei.

Tentativa se pedepsește.

CAPITOLUL V

Dispozițiuni comune capitolelor I, II, III și IV

ART. 373. — Când vreuna din infracțiunile prevăzute în capitolele precedente s'a săvârșit în scopul indicat în art. 209, se aplică maximum pedepsei prevăzute pentru acea infracțiune.

TITLUL VIII

Delicte contra sănătății publice

CAPITOLUL I

Propagarea de epidemii și oricare alte boale contagioase

ART. 374. — Acela care deține, pregătește sau răspândește culturi sau produse microbiene în scopul de a provoca boale la oameni sau animale, comite delictul de cauzare de epidemie și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 5 la 10 ani, amendă dela 7.000 la 15.000 lei și interdicție corecțională dela 2 la 6 ani.

Dacă în urma acestui fapt s'a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este munca silnică pe vieață.

ART. 375. — Acela care calcă măsurile prescrise de autorități, pentru prevenirea sau localizarea boalelor contagioase, comite delictul de propagare a boalelor contagioase și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Dacă în urma acestui fapt s'a îmbolnăvit vreo persoană, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani și amenda dela 2.000 la 7.000 lei; iar dacă s'a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 5 ani și amenda dela 3.000 la 10.000 lei.

ART. 376. — Acela care știind că este bolnav de o boală venerică, ascunzând această stare, transmite boala altei persoane, prin raport sexual, sau pe orice altă cale, comite delictul de contagiune venerică și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

Acțiunea penală se poate pune în mișcare numai la plângerea părții vătămate.

ART. 377. — Acela care, știind că este bolnav de o boală venerică, în fază de contaminare, ascunde această boală, și căsătorindu-se, o transmite celuilalt soț, se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Acțiunea penală se poate pune în mișcare numai la plângerea părții vătămate.

ART. 378. — Acela care calcă măsurile prescrise de autorități, pentru prevenirea sau localizarea unei boli contagioase pentru animale sau plante, sau a cricăror paraziti, ori dușmani vegetali sau animali ai sămănăturilor, plantațiilor, viilor ori pădurilor, comite delictul de cauzare de boli contagioase pentru animale sau plante și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la trei luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Dacă în urma acestui fapt s'a îmbolnăvit vreun animal, sau s'a contaminat sămănătura, plantația, pădurea sau via altuia, pedeapsa este închisoare corecțională dela 3 la 6 luni și amendă dela 2.000 la 7.000 lei.

CAPITOLUL II

Alterarea și falsificarea de substanțe alimentare și medicamentoase. Traficul de substanțe stupefiante

ART. 379. — Acela care amestecă sau pune să se amestece substanțe vătămătoare sănătății, în alimente sau băuturi destinate consumației publice, sau le falsifică în orice alt mod, făcându-le periculoase sănătății, precum și acela care păstrează în prăvălie sau în orice alt loc de vânzare sau depozit asemenea alimente sau băuturi falsificate sau alterate, comite delictul de falsificare sau alterare a substanțelor ali-

mentare și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Dacă acest fapt se săvârșește asupra altor lucruri sau substanțe destinate comerțului și produce un pericol pentru sănătate, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 luni la un an, amenda dela 2.000 la 3.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 2 ani.

Pentru medicamente, adăugirea de substanțe străine se pedepsește după prevederile alin. 1.

ART. 380. — Acela care pune în consumație alimente, băuturi, substanțe sau lucruri din acele arătate în art. 379, comite delictul de vânzări de substanțe falsificate sau alterate și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani, amendă dela 2.000 la 6.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 381. — Acela care, făcând comerț, cu substanțe medicamentoase sau droguri, cu sau fără autorizație, le vinde, calitativ sau cantitativ, în neconformitate cu ordonanța medicală, sau altfel de cum au fost declarate sau convenite, dacă prin aceasta ar putea produce un pericol pentru sănătate, comite delictul de vânzare de medicamente primejdioase pentru sănătate și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

ART. 382. — Acela care, fără autorizație, importă, prepară sau deține substanțe stupefiante, în scop de a le vinde în mod clandestin sau fraudulos, precum și acela care vinde în mod clandestin sau fraudulos astfel de substanțe, comite delictul de comerț clandestin de stupefiante și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Acela care, fără autorizație sau fără prescripție medicală, deține substanțe stupefiante, ori le oferă gratuit altora, se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Pedeapsa prevăzută în alin. 1 se aplică și aceluia care întrebuințează sau lasă să se întrebuințeze un

local, pentru întâlnirea mai multor persoane care se dedau la consumare de stupefiante.

Medicul care prescrie unei persoane substanțe stupefiante fără nevoie temeinică, precum și farmacistul care le vinde, fără prescripție medicală, sau le vinde cu prescripție medicală falsă, se pedepsește potrivit alin. 1 al acestui articol.

CAPITOLUL III

Dispozițiuni comune capitolului I și II

ART. 383. — Dacă faptele prevăzute la art. 379, 380, 381 și 382, cauzează o gravă vătămare sănătății sau integrității corporale a cuiva, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 5 ani, amendă dela 5.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani, iar dacă au cauzat moartea, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 5 la 10 ani, amendă dela 7.000 la 15.000 lei și interdicția corecțională dela 3 la 5 ani.

ART. 384. — Dacă faptele prevăzute în art. 374, 375, 379, 380, 381 și 382 alin. 4, se comit fără intenție, pedeapsa este închisoarea corecțională dela o lună la trei luni, iar dacă s'a produs vreo infirmitate din cele prevăzute la art. 472 și 473, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 luni la un an, iar în caz de moarte se aplică pedeapsa din art. 467.

TITLUL IX

Crime și delictе contra intereselor publice

CAPITOLUL I

Falsificarea de monedă, titluri de credit public, mărci, timbre, hârtii timbrate, sigilii sau semne de autentificare, certificare ori recunoaștere

SECȚIUNEA I

Falsificarea de monedă

ART. 385. — Comite delictul de falsificare de monedă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 5 la 10 ani, amendă dela 5.000 la 20.000 lei și interdicție corecțională dela 3 la 5 ani, acela care:

1. contraface moneta;
2. alterează pe cea adevărată, dându-i aparența unei valori mai mari;
3. alterează moneta scoasă din circulație, dându-i aparența celei aflate în circulație;
4. micșorează conținutul ei metalic.

ART. 386. — Acela care, fără a participa la falsificare, introduce pe teritoriul statului monedă falsificată, cunoscută de el ca atare, comite delictul de introducere în țară a monetei falsificate și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 la 5 ani, amendă dela 2.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

Dacă culpabilul săvârșește acest fapt în înțelegere cu autorul, complicele sau un intermediar al acestora, pedeapsa este aceea prevăzută în art. 385.

ART. 387. — Acela care, în scopul de a pune în circulație, primește, dobândește, sau deține monedă falsificată, cunoscută de el ca atare, comite delictul de dobândire a monetei falsificate și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 la 5 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

Dacă culpabilul primește monedă falsificată, dela autorul sau complicele falsificării, ori dela intermediarul lor, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 4 la 7 ani, amendă dela 3.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani.

ART. 388. — Acela care pune în circulație monedă falsificată, cunoscută de el ca atare, comite delictul de punere în circulație a monetei falsificate și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 4 la 7 ani, amendă dela 3.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela 2 la 5 ani.

Dacă culpabilul săvârșește acest fapt în înțelegere cu autorul sau complicele falsificării, ori intermediarul acestora, pedeapsa este aceea din art. 385.

Dacă punerea în circulație se face de către autorul falsificării, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 7 la 10 ani, amendă dela 5.000 la 20.000 lei și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani, iar dacă se face de complice, pedeapsa este închisoarea corecțio-

nală dela 5 la 10 ani, amenda dela 5.000 la 20.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 389. — Acela care primește o monedă falsificată, crezând că este adevărată, și apoi, luând cunoștință că este falsă, o pune în circulație, comite delictul de întrebuințare de monedă falsificată și se pedepsește cu amendă al cărei maximum este de cinci ori valoarea monetei repuse în circulație.

ART. 390. — Prin monedă se înțelege, moneta metalică sau de hârtie, națională sau străină și biletul de bancă național sau străin, având curs legal sau comercial pe teritoriul statului sau în străinătate.

SECȚIUNEA II

Falsificarea de titluri de credit public, mărci, timbre și hârtii timbrate

ART. 391. — Sunt asimilate monedelor, în ce privește aplicarea legii penale, titlurile naționale sau străine emise de stat, județ sau comună și de instituțiile de credit controlate de stat.

ART. 392. — Dispozițiunile art. 385, 386, 387, 388 și 389 se aplică și când faptele prescise în aceste articole se săvârșesc asupra mărcilor poștale, timbrelor poștale, sau fiscale și hârtiilor timbrate, naționale sau străine, precum și asupra timbrelor sau mărcilor emise în baza unei legi speciale, de persoanele juridice de drept privat, care au menirea de a satisface un interes obștesc.

SECȚIUNEA III

Falsificarea de sigilii sau de semne de autentificare, certifiere sau recunoaștere

ART. 393. — Acela care falsifică sigiliul Statului, sau întrebuințează un asemenea sigiliu falsificat, comite delictul de falsificare de sigiliu al Statului și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 la 5 ani, amendă dela 5.000 la 20.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 394. — Acela care falsifică sigiliu unei autorități sau unui oficiu public, ori întrebuințează un

asemenea sigiliu falsificat, comite delictul de falsificare de sigiliu public și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unul la 3 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 395. — Acela care falsifică sigiliul, timbrul sau marca unei instituții private sau unui stabiliment particular, ori, le întrebuințează, comite delictul de falsificare de sigiliu particular și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 2 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 396. — Acela care falsifică instrumentul destinat pentru verificarea și certificarea publică a obiectelor de metal prețios, a aparatelor de măsurat și cântărit, de taxat mărfurile sau produsele supuse verificării sau certificării publice, comite delictul de falsificare a instrumentului de marcă publică și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani, amendă dela 2.000 la 3.000 lei și interdicție corecțională dela unul la 2 ani.

ART. 397. — Acela care falsifică amprenta sau semnul unui sigiliu, ori ale unui instrument de marcă, prin alte mijloace decât întrebuințarea sau aplicarea unui sigiliu sau instrument de marcă falsificat, comite delictul de falsificare de amprentă a sigiliului sau instrumentului de marcă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani, amendă dela 1.000 la 3.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 398. — Acela care, în mod ilicit, întrebuințează sigiliul adevărat, sau instrumentul de marcă adevărat în profitul său, ori în dauna altuia, comite delictul de întrebuințare abuzivă a sigiliului sau a instrumentului de marcă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la un an, amendă dela 2.000 la 3.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

SECȚIUNEA IV

Dispozițiuni comune

ART. 399. — Acela care fabrică ori deține instrumente sau materiale anume destinate la falsificarea

sau alterarea de monede, efecte, sigilii, instrumente arătate în art. 385, 391, 393, 394, 395, 396 și 397, în scopul de a servi la falsificare, se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 400. — Dispozițiunile art. 231, se aplică și infracțiunilor prevăzute în acest capitol.

CAPITOLUL II

Falsul în acte

SECȚIUNEA I

Falsul în acte publice și private

ART. 401. — Acela care falsifică un act public, fie contrafăcând scrierea sau subscrierea, fie alterând un act adevărat, în orice mod, comite delictul de fals în acte publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 5 ani, amendă dela 2.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani, dacă faptul se săvârșește:

1. de către un funcționar public în exercițiul funcțiunii sale;
2. în scop de a dobândi pentru sine sau pentru altul un folos material sau de a cauza cuiva o pagubă materială.

ART. 402. — Funcționarul public care, în exercițiul funcțiunii sale, alcătuind sau primind un act atestă în mod fals, că un fapt s'a îndeplinit de către el sau în prezența sa, ori atestă, ca făcute înaintea sa, declarațiuni care nu s'au făcut, ori omite sau alterează declarațiuni ce s'au făcut înaintea sa, ori atestă, în mod fals, fapte despre care actul era destinat să facă probă, comite delictul de fals în acte publice și se pedepsește potrivit art. 401, alin. 2.

ART. 403. — Funcționarul public care, în exercițiul funcțiunii sale atestă, în mod fals, în certificate sau autorizații administrative, un fapt despre care actul era destinat să facă probă, precum și acela care eliberează o copie legalizată falsă de pe un act public

sau privat, sau certifică un act drept copie de pe un act inexistente, comite delictul de eliberare de acte false și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Pedeapsa este cea prevăzută în art. 401, alin. 2, când faptul s'a săvârșit în scopul arătat la punctul 2 al aceluia alineat.

ART. 404. — Acela care înaintea unui funcționar public face declarațiuni neadevărate pentru întocmirea unui act public, privitor la starea civilă sau stabilirea identității unei persoane, ori privitor la vreun raport juridic dintre alte persoane, comite delictul de fals în declarațiuni și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 405. — Acela care, afară de cazul prevăzut de art. 404, cu ocazia unui interogator asupra identității, situațiunii sau altor calități ale persoanei sale sau ale altuia, face declarațiuni neadevărate, înaintea unui funcționar public, aflate în exercițiul funcțiunii sale, comite delictul de fals în declarațiuni și se pedepsește potrivit art. 404.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care face declarațiuni neadevărate, în scopul de a induce în eroare autoritatea publică asupra identității stării sale civile sau altor calități ale persoanei sale ori ale altuia, chiar dacă faptul s'a petrecut înaintea unui particular ce are îndatorirea de a înregistra identitatea persoanelor.

ART. 406. — Acela care, falsifică un act privat, în modurile prevăzute de art. 401 și îl întrebuițează, îi încredințează altuia spre a fi întrebuițat, pentru a dovedi existența, încetarea sau modificarea unui drept sau unei obligații, comite delictul de fals în acte private și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 5 ani, amendă dela 2.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani, dacă faptul se referă la următoarele acte:

1. registru de comerț impus de lege, cambie, cek sau orice titlu de credit, la ordin sau la purtător, livret de depuneri la bancă sau la Casa de economie ori recipisa unei case de consignațiuni;

2. warrant, scrisoare de trăsură sau orice titlu ce este în circulație publică, cu excepția monedei;

3. testamente neautentice.

ART. 407. — Acela care umple sau completează o hârtie, pe care se află semnătura unei persoane, fie fără consimțământul acesteia fie în mod diferit de cum s'a convenit și o întrebuințează sau o încredințează altuia spre a fi întrebuințată, în scopul arătat în art. 406, comite delictul de fals prin abuz de semnătură în alb, și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani, amendă dela 2.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Când faptul este comis în condițiile prevăzute în art. 401, alin. 2, punctele 1 și 2, se aplică pedeapsa prevăzută în acel alineat.

ART. 408. — Sunt asimilate cu actele publice sau private: biletele, tichetele sau orice alte imprimare, producătoare de efecte juridice, după cum emană de la o autoritate sau serviciu public, ori dela particulari sau întreprinderi particulare.

SECȚIUNEA II

Falsul în pașapoarte, foi de drum, certificate, traduceri și registre de călători

ART. 409. — Când vreunul din delictele prevăzute în art. 401, 402, 403, 404, 405, 412 și 414 se referă la vreun bilet, pașaport sau carnet de identitate, carnet de serviciu, certificate de bună purtare, de avere sau de paupertate, pedeapsa este închisoarea corecțională dela una la 6 luni și amenda dela 1.000 la 2.000 lei.

ART. 410. — Medicul care eliberează un certificat neadevărat, asupra sănătății unei persoane, spre a servi la o autoritate sau societate de asigurare, comite delictul de liberare de certificat fals și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an și amendă dela 5.000 la 10.000 lei.

ART. 411. — Funcționarul public sau orice altă persoană, care, primind dela o autoritate însărcinarea de translator sau interpret, denaturează în traducere conținutul actului sau denaturează în esența ei declarația părții, în așa fel, încât s'ar putea cauza pagubă sau un folos nedrept unei persoane, comite delictul de falsă traducere și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

SECȚIUNEA III

Întrebuințarea de fals

ART. 412. — Acela care, fără să participe la falsificare, întrebuințează un act fals, comite delictul de întrebuințare de act fals și se pedepsește cu pedeapsa prevăzută în articole precedente pentru delictul săvârșit prin falsificarea acelui act.

Întrebuințarea unui act fals privat constituie delictul prevăzut în alin. 1, numai în cazul când s'a făcut uz de acel act, în scopul arătat în art. 406.

ART. 413. — Acela care, în scopul de a induce în eroare o autoritate sau o societate de asigurare, în privința sănătății sale sau a altei persoane, utilizează un certificat medical fals, comite delictul de întrebuințare de certificat medical fals și se pedepsește cu închisoare corecțională dela o lună la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

CAPITOLUL III

Falsul prin substituie de persoane și prin uzurpare de titluri sau onoruri

ART. 414. — Acela care, induce sau menține în eroare o autoritate publică sau pe un particular, substituindu-se pe nedrept unei alte persoane sau atribuindu-și lui sau altuia un nume fals sau o stare civilă falsă, comite delict de substituie de persoane și se pedepsește cu închisoare corecțională dela un an la 3 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Se aplică aceeași pedeapsă și persoanei care a convenit să fie substituită.

ART. 415 — Acela care, fără drept poartă în public uniformă, decorațiuni sau semne distinctive ale unei autorități sau ale unui serviciu public, ori ale unei profesii care are autorizație specială pentru aceasta, precum și acela care își atribuie sau întrebuințează în public o denumire sau un grad academic ori titlu sau calități, pe care nu le are, comite delictul de uzurpare de titluri sau onoruri și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

CAPITOLUL IV

Dispozițiuni comune

ART. 416. — Tentativa delictelor prevăzute în prezentul titlu se pedepsește.

TITLUL X

Delicte contra creditului Statului sau creditului particular

ART. 417. — Comite delictul de sdruncinare a creditului și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei, acela care, prin răspândire în public de știri sau fapte neadevărate, exagerate sau tendențioase, ori prin diferite manopere, provoacă retragerea de depozite din instituțiile de credit și economie, ori în scop de speculă provoacă scăderea titlurilor sau valorilor admise la bursă sau negociate în comerț, ori scăderea sau urcarea prețurilor lucrurilor sau mărfurilor de primă sau generală necesitate, ori abținerea dela cumpărarea sau subscrierea de titluri sau valori.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 5 ani, amendă dela 2.000 la 20.000 lei și interdicția corecțională dela 2 la 3 ani:

1. dacă faptul a provocat o depreciere a monedei naționale sau a titlurilor de stat;

2. dacă faptul este comis pentru a favoriza interese străine;

Tentativa se pedepsește.

Acțiunea penală pentru urmărirea infracțiunilor de mai sus, nu se poate pune în mișcare, decât cu autorizarea Ministerului Justiției.

ART. 418. — Acela care, în scopul de a sdruncina sau micșora creditul financiar al unei întreprinderi comerciale sau industriale, răspândește în public știri sau fapte neadevărate, exagerate sau tendențioase, privind activitatea, afacerile, creditul, mărfurile sau produsele sale, comite delictul de compromiterea creditului particular și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la 6 luni și amendă dela 5.000 la 20.000 lei.

TITLUL XI

Infracțiuni contra pudoarei și a bunelor moravuri

CAPITOLUL I

Infracțiuni contra pudoarei

ART. 419. — Comite delictul de viol și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani și interdicție corecțională dela 3 la 5 ani:

1. bărbatul care, prin violență sau amenințare, constrânge o persoană de orice sex, să aibă cu el raport sexual;

2. bărbatul care, profitând de starea de inconștiență a unei persoane de orice sex, sau de neputința acesteia de a-și exprima voința, ori de a se apăra, are cu ea raport sexual, în afară de căsătorie, indiferent dacă el sau altcineva a produs această stare.

În ambele cazuri dacă victima este mai mică de 14 ani sau dacă a rămas gravidă ori i s'a transmis vreo boală venerică, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 5 la 10 ani și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani.

ART. 420 — Acela care, prin violență sau amenințare, ori profitând de starea arătată la punctul 2 al articolului precedent, săvârșește vreun act de inversiune sexuală asupra unei persoane, comite delictul de violență contra pudoarei și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani și interdicție

corecțională dela unu la 3 ani,, întru cât nu ar constitui o infracțiune mai gravă.

ART. 421. — Bărbatul care are raport sexual cu o fată mai mică de 14 ani, comite delictul de atentat la pudoare fără violență și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani.

Dacă victima a rămas gravidă sau dacă infractorul i-a transmis o boală venerică, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 5 ani și interdicția corecțională dela unu la 5 ani.

ART. 422. — Pedeapsa pentru delictul prevăzut la art. 419, alin. 1, este închisoarea corecțională dela 4 la 8 ani și interdicția corecțională dela 3 la 5 ani, iar pentru delictele prevăzute în art. 420 și 421, închisoarea corecțională dela 3 la 7 ani și interdicția corecțională dela unu la 3 ani, când faptul s'a săvârșit:

1. de un ascendent sau descendent;
2. de un tutor, curator, învățător, educator, supraveghetor sau îngrijitor, medic curant, stăpân ori duhovnic;
3. de mai multe persoane asupra aceleiași victime sau cu ajutorul uneia sau mai multor persoane.

ART. 423. — Acela care, substituindu-se unei alte persoane, profită de eroarea în care se găsește o femeie și are cu ea raport sexual, comite delictul de atentat fraudulos la pudoare și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an.

ART. 424. — Acela care, prin promisiuni formale de căsătorie, determină o persoană de sex feminin mai mică de 18 ani, de a avea cu el raport sexual, comite delictul de seducțiune și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 425. — Funcționarul public care are raport sexual sau de inversiune sexuală cu o persoană arestată sau deținută, aflată, în virtutea funcțiunii, sub paza sa, sau i-a fost încredințată în executarea unei măsuri a autorității competente, comite delictul de atentat la pudoare prin abuz de putere și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și interdicția corecțională dela unu la 2 ani, întru cât faptul nu ar constitui o infracțiune mai gravă.

ART. 426. — Dacă din faptul prevăzut de art. 419

și 420 rezultă moartea victimei, pedeapsa este munca silnică pe viață.

ART. 427. — Delictele de viol, violență contra pudorii și atentatul la pudoare fără violență nu se pedepsesc, dacă mai înainte ca hotărârea penală să fi rămas definitivă a intervenit căsătorie între autor și victimă.

ART. 428. — Tentativa infracțiunilor prevăzute în art. 419, 420 și 425, se pedepsește.

CAPITOLUL II

Infracțiuni contra bunelor moravuri

ART. 429. — Acela care, în public, se dedă la acte, gesturi sau orice manifestări verbale, cu caracter obscen, comite delictul de ultraj la bunele moravuri și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni și amendă dela 5.000 la 20.000 lei.

Când delictul este săvârșit față de un minor de orice sex, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 5.000 la 20.000 lei.

ART. 430. — Comite delictul de trafic de publicațiuni obscene și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 5.000 la 20.000 lei:

1. acela care, în scop de comerț, expune, procură, pune în circulație, importă, exportă sau transportă: scrieri, desene, gravuri, fotografii, filme, plăci gramfonice, cărți, imprimate de orice fel, embleme sau orice alte obiecte cu caracter obscen;

2. acela care face comerț, chiar clandestin, cu obiectele arătate mai sus, ori le distribuie sau le expune în public.

Dacă vânzarea, distribuirea sau expunerea se face unei persoane de orice sex, mai mică de 19 ani impliniți, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 5.000 la 20.000 lei.

ART. 431. — Actele de inversiune sexuală săvârșite între bărbați sau între femei, dacă provoacă scandal public, constituiesc delictul de inversiune sexuală și se pedepsesc cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani.

Dacă actul s'a săvârși asupra unei persoane mai mici de 19 ani, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 432. — Actele sexuale între oameni și animale, dacă provoacă scandal public, constituiesc delictul de bestialitate și se pedepsesc cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an.

ART. 433. — Acela care, cu scop de exploatare a desfrâului, ațâță la prostituție o persoană de orice sex, sau o excită la corupție, comite delictul de corupție sexuală și se pedepsește cu închisoare corecțională de la 2 la 5 ani și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

Acela care, în scopul arătat de alineatul precedent, ajută, asistă sau favorizează în orice mod prostituția unei persoane, comite delictul de favorizare a prostituției și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la un an și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Când faptele din cele două alineate precedente sunt săvârșite, de un ascendent, fie în linie directă, sau prin alianță, de tatăl sau mama adoptivă, de unul din soți, de tutor sau orice altă persoană, căreia victima îi este încredințată spre îngrijire, educație, instrucție, supraveghere sau pază, pedeapsa este, în cazul dela alin. 1, închisoare corecțională dela 3 la 7 ani și interdicția corecțională dela unu la 5 ani, iar în cazul alin. 2, închisoarea corecțională dela 2 la 3 ani și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 434. — Când faptele prevăzute în art. 433 sunt săvârșite asupra unui minor sau când sunt comise prin violență, amenințare, abuz de putere sau de autoritate, fraudă, întrebuințare de băuturi alcoolice sau stupefiante, se pedepsesc potrivit susmenționatului text, sporindu-se pedepsele cu 1/4.

ART. 435. — Acela care primește să fie întreținut, chiar numai în parte, de către o femeie, din câștigurile provenite din prostituarea ei, precum și acela care, în mod obișnuit și în scop de folos personal, acordă protecția sau ajutorul său unei femei pentru exercitarea prostituției, comite delictul de exploatare a prostituției și se pedepsește cu închisoare corecțio-

nală dela 3 luni la 2 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Dacă acela care dă ajutorul sau protecția sa, poartă arme, i-se sporesc pedepsele cu 1/4.

ART. 436. — Oricine procură cuiva, în mod obișnuit și în scopul de a realiza un folos material, o persoană pentru săvârșire de acte sexuale sau acte de inversiune sexuală, comite delictul de proxenetism și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 437. — Comite de asemenea delictul de proxenetism:

1. acela care determină o femeie, care nu este considerată în public ca prostituată, de a intra într-o casă în care s'ar practica prostituția, în scopul arătat de articolul precedent;

2. acela care reține o femeie, contra voinței ei, sub orice pretext, într-o casă în care s'ar practica prostituția.

Pedeapsa în cazurile prevăzute de acest articol este aceea prescrisă în art. 433, alin. 1.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 6 ani, amenda dela 2.000 la 5.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani, în ambele cazuri ale acestui articol, când femeia nu are vârsta de 21 ani impliniți.

ART. 438. — Proxenetismul se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 la 7 ani, amendă dela 3.000 la 6.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 3 ani, dacă este săvârșit:

1. prin violență, amenințare, fraudă sau întrebuințare de stupefiante;

2. de către o persoană din cele prevăzute în art. 433, alineatul ultim.

ART. 439. — Acela care trimite sau duce în străinătate o femeie, pentru exercitarea prostituției, comite delictul de trafic de femei și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 8 ani, amendă dela 5.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela 2 la 5 ani.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 10

ani, amenda dela 6.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela 3 la 5 ani, dacă faptul se săvârșește:

1. asupra unei femei, mai tânără de 21 ani împliniți sau care se găsește într'o stare din cele arătate la art. 419, punctul 2;

2. prin violență, amenințare, fraudă sau întrebuințare de stupefiante;

3. asupra unei femei căsătorite.

ART. 440. — Tentativa delictului prevăzut în art. 437 se pedepsește.

Se pedepsesc la fel cu tentativa și următoarele acte săvârșite în vederea delictului de trafic de femei:

1. faptul de a face propagandă pentru emigrarea persoanelor de sex feminin;

2. faptul traficantilor și prepușilor acestora de a căuta sau angaja femei sau fete;

3. remiterea de fonduri pentru a le permite ajungerea la destinație;

4. faptul însoțirii femeilor, în călătoria lor, pe tot parcursul sau o parte din el;

5. cumpărarea de haine, rufe, vestminte, în vederea plecării;

6. plata cheltuielilor de hotel sau subsistență în timpul drumului;

7. demersurile făcute în vederea obținerii de pașaport sau orice acte săvârșite în vederea înlesnirii plecării.

CAPITOLUL III

Dispozițiuni comune

ART. 441. — Acțiunea penală pentru infracțiunile prevăzute în art. 419, 420, 421, 422, 433 și 436, poate fi pusă în mișcare numai la plângerea prealabilă a victimei, iar dacă victima este mai mică de 21 ani împliniți, la plângerea prealabilă a unuia din părinți sau a tutorului. Dacă, infractorul este chiar părintele sau tutorul, fie la plângerea prealabilă a victimei, fie la aceea a unui ascendent sau colateral de prim rang.

În cazul art. 420 și 424 acțiunea penală poate fi pusă în mișcare numai la plângerea prealabilă a victimei.

Retragerea plângerii nu împiedică cursul acțiunii penale.

În cazul art. 425 și 426 acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu.

ART. 442. — Când infractorii sunt: tatăl, mama sau tutorul, ei sunt decăzuți din puterea părintească sau din tutelă.

TITLUL XII

Delicte contra familiei

CAPITOLUL I

Bigamia, incestul și adulterul

ART. 443. — Comite delictul de bigamie și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani, acela care, fiind căsătorit legitim, mai înainte de a se fi desfăcut în mod legal această căsătorie, încheie o nouă căsătorie valabilă.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia, care, nefiind căsătorit, încheie căsătorie valabilă cu o persoană pe care o știa căsătorită.

Acțiunea penală se stinge, chiar față de complice, când prima căsătorie e declarată nulă sau când cea de a doua căsătorie este anulată pentru alte cauze decât bigamia.

ART. 444. — Ofițerul stării civile, care, știind că o persoană este căsătorită, oficiază la o nouă căsătorie a aceleiași persoane, se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 3 ani, iar preotul care, cu știință, celebrează o asemenea căsătorie, se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la un an.

ART. 445. — Oricare dintre soți, ar avea relațiuni sexuale în afară de căsătorie, comite delictul de adulter și se pedepsește cu închisoare corecțională dela o lună la un an, iar dacă relațiunile culpabile continuă și după deschiderea acțiunii penale, pedeapsa este dela 6 luni la 2 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică și complicelui.

Acțiunea penală nu se poate pune în mișcare decât numai după plângerea prealabilă a soțului inocent.

Soțul inocent poate cere oricând în cursul procesului stingerea acțiunii penale, precum și după darea hotărârii definitive, stingerea pedepsei, dacă soții consimt a relua viața în comun.

În acest din urmă caz, complicele condamnat nu e apărât de pedeapsă.

Probele care pot fi aduse pentru dovedirea adulterului sunt numai flagrantul delict și acelea care rezultă din scrisori sau alte scrieri ce emană dela soțul urmărit.

Acțiunea penală se stinge și în caz de moartea soțului care a făcut plângerea și în caz de anulare a căsătoriei soțului culpabil.

Nicio urmărire nu se poate face dacă faptul s'a comis după îndemnul sau încurajarea celui alt soț, sau dacă viața conjugală era întreruptă în fapt și soții trăiau despărțiți.

ART. 446. — Conviețuirea în concubinaj a minorilor sub 16 ani pentru fete și 18 ani pentru băieți constituie delictul de degenerare a rasei.

Părinții sau reprezentanții lor legali care înlesnesc sau aprobă asemenea legături, se pedepesc cu închisoare corecțională dela o lună la un an și cu amendă dela 5.000 la 20.000 lei, iar copiii sau adolescenții culpabili de acest fapt, vor fi internați într'un institut de educație corectivă pe timp dela unu la 3 ani.

ART. 447. — Raportul sexual sau de inversiune sexuală între rude în linie directă, precum și între frate și soră, constituie delictul de incest și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani.

Minorul mai mic de 15 ani, sedus de un major, nu se pedepsește.

Acțiunea penală se poate pune în mișcare numai la plângerea prealabilă a unui ascendent sau colateral de prim grad.

Pedeapsa pronunțată contra tatălui și mamei, atrage și decăderea din puterea părintească.

CAPITOLUL II

Delicte contra stării civile, abandonul de familie și abuzul de drept de corecțiune

ART. 448. — Ofițerul stării civile care nu a înscris actele stării civile în registrele destinate pentru

aceasta, comite delictul de neregulată ținere a actelor de stare civilă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela o lună la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 449. — Ofițerul stării civile care celebrează căsătoria fără să se fi asigurat de vârsta legală a celor care se căsătoresc și de existența consimțământului tatălui, mamei sau altor persoane, care, în conformitate cu legea, trebuiau să-și dea asentimentul pentru valabilitatea căsătoriei, comite delictul de neregulată celebrare a căsătoriei și se pedepsește cu închisoare corecțională dela o lună la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 450. — Preotul, de orice cult recunoscut de stat, care celebrează o cununie mai înainte de îndeplinirea actelor și formelor cerute de legea civilă, comite delictul de neregulată celebrare a cununiei și se pedepsește cu închisoare corecțională dela o lună la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 451. — Acela care face să se înregistreze în actele de stare civilă o naștere inexistentă comite delictul de supozițiune a stării civile și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 452. — Acela care, prin orice mijloace, suprimă sau schimbă starea civilă a unui copil, comite delictul de suprimare a stării civile și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani.

ART. 453. — Acela care, asistând la nașterea unui copil nu face declarația prescrisă de codul civil, în termenul și ordinea prevăzută acolo, comite delictul de nedeclarare a nașterii și se pedepsește cu amendă dela 1.000 la 5.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia, care gășind un copil de curând născut, nu-l înfățișează autorităților polițienești locale, chiar când ar voi să se însărcineze cu creșterea lui.

ART. 454. — Acela care, cu rea voință, se îndepărtează dela domiciliul familiei, lăsând în părăsire pe aceia față de care, în virtutea puterii părintești, a tutelei legale, a autorității maritale sau calității de soț, avea obligația de asistență morală sau materială, lăsându-i prin aceasta expuși mizeriei fizice sau

morale, comite delictul de abandon familial și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceuia care, cu rea voință, se sustrage timp de 3 luni fără să achite obligațiile de întreținere stabilite printr'o hotărîre judecătorească, precum și părintelui care, în scopul arătat în alin. 1, își alungă copilul, care, din cauza vârstei sau stării sale, este incapabil de a se proteja sau îngriji el însuși.

ART. 455. — Acela care își exercită, prin astfel de mijloace și în așa fel dreptul de corecție sau disciplină asupra unei persoane mai mici de 15 ani, supusă autorității sale, sau încredințată lui pentru educație, instrucție, supraveghere, ori pentru învățarea unei meserii, sau aflată în serviciul său, încât îi expune unui pericol grav sănătatea sau dezvoltarea intelectuală, comite delictul de abuz de drept de corecție și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni.

Dacă victima a fost supusă la chinuri ori cruzimi, pedeapsa este închisoare corecțională dela una la 2 ani.

Lovirile (art. 470), aplicate în executarea dreptului de corecție nu se pedepsesc.

Orice altă vătămare a integrității corporale sau a sănătății se pedepsește după distincțiile din art. 471, 472, 473, 474 și 475.

CAPITOLUL III

Răpirea

ART. 456. — Acela care, prin amăgire, amenințare sau violență răpește, reține sau sechestrează o persoană mai mică de 15 ani, luând-o de sub puterea părintească, sau autoritatea tutelară sub care se află, sau a acelora cărora le-a fost încredințată, comite delictul de răpire de minori și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 la 5 ani.

Dacă faptul de mai sus a fost săvârșit cu voia victimei, însă fără știrea părinților sau tutorelui, pedeapsa este dela 6 luni la 2 ani.

Când faptul se comite pentru a întrebuița pe minor la desfrâu, cerșetorie sau la obținerea altui folos material, precum și în cazul când se cer sume de bani în schimbul eliberării, pedeapsa este, în cazul primului alineat, închisoarea corecțională dela 5 la 8 ani, iar în cazul alin. 2, dela unu la 3 ani.

ART. 457. — Dacă asupra copilului răpit, reținut sau sechestrat, s'au săvârșit loviri ori s'a cauzat vătămarea sănătății sau integrității corporale, ori dacă a intervenit vreuna din consecințele prevăzute de art. 493, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 5 la 12 ani, iar dacă s'au produs infirmități din cele prevăzute în art. 473, ori s'a săvârșit atentat la pudoare sau viol, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 7 la 12 ani și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani.

ART. 458. — Acela care, prin amenințare, violență sau sub pretext de căsătorie, răpește, reține sau sechestrează o persoană de sex feminin mai mare de 15 ani, comite delictul de răpire de femei și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 3 ani pentru acela care, cunoscând starea victimei, răpește, reține sau sechestrează o femeie atinsă de o boală mintală sau în stare de inconștiență, ori incapabilă de a se apăra, pentru a săvârși asupra ei acte contra pudorii.

Dispozițiunile art. 457 se aplică și cazurilor prevăzute de acest articol.

ART. 459. — Părintele care răpește, reține sau sechestrează copilul său minor, de sub puterea celui-lalt părinte, căruia îi era încredințat prin hotărîre judecătorească, comite delictul de răpire a copilului propriu și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni.

Aceeași pedeapsă se aplică și părintelui care, având prin hotărîre judecătorească sub îngrijirea sa copilul, cu obligațiunea de a-l încredința și celui-lalt părinte, în condițiunile anume stabilite, nu respectă această îndatorire.

ART. 460. — Acțiunea penală, în cazurile art. 456

alin. 1 și 2, 458 și 459, se poate pune în mișcare numai la plângerea prealabilă a părții vătămate sau a reprezentanților săi legali.

ART. 461. — Dacă răpitorul se căsătorește cu fata răpită, reținută sau sechestrată, nu se pedepsește, afară de cazul când căsătoria a fost anulată și în acest caz acțiunea penală poate fi pusă în mișcare numai după plângerea aceluia care au cerut nulitatea căsătoriei.

ART. 462. — Tentativa delictelor prevăzute în art. 456 se pedepsește.

T I T L U L XIII

Crime și delictе contra persoanelor

CAPITOLUL I

Crimele și delictеle în contra vieții și integrității corporale

SECȚIUNEA I

Omorul

ART. 463. — Acela care ucide un om, comite crima de omor și se pedepsește cu muncă silnică dela 10 la 25 ani și degradare civică dela 3 la 8 ani.

ART. 464. — Crima de omor se pedepsește cu muncă silnică pe viață, când este săvârșită în următoarele împrejurări:

1. cu premeditare (asasinat);
2. pentru a ascunde crima sau delictul săvârșit mai înainte sau pentru a se sustrage pe sine sau pe altul dela urmărire sau arestare;
3. prin întrebuițare de torturi;
4. asupra unui ascendent sau descendent legitim, adoptiv sau natural;
5. asupra fratelui sau surorii;
6. asupra soțului;
7. asupra mai multor persoane cu aceeași ocaziune.

ART. 465. — Mama care își ucide copilul natural înainte de a fi expirat termenul legal de declarare la oficiul stării civile, comite crima de pruncucidere și se pedepsește cu temniță grea dela 3 la 5 ani.

ART. 466. — Acela care, în scopul de a obține vreun profit, se oferă unei persoane de a săvârși omor asupra cuiva, se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an.

Oferta revocată mai înainte de a fi acceptată nu se pedepsește.

ART. 467. — Acela care, fără intenție, cauzează din orice culpă moartea unui om, comite delictul de omucidere prin imprudență și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și amendă de la 2.000 la 5.000 lei.

Dacă infractorul a cauzat moartea altuia prin nepriceperea profesiei sau meseriei sale, ori prin nesocotirea sau nerespectarea regulilor referitoare la exercițiul acesteia, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 5 ani și amenda dela 5.000 la 20.000 lei.

ART. 468. — Acela care ucide un om, în urma rugăminții stăruitoare și repetate a acestuia, comite crima de omor la rugăminte și se pedepsește cu temniță grea dela 3 la 8 ani.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care determină pe altul să se sinucidă, sau îi întărește hotărîrea de a se sinucide, ori îi înlesnește, în orice mod, executarea, dacă sinuciderea a avut loc.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 5 ani atunci când faptul a fost săvârșit, în condițiunile alineatelor precedente, sub impulsul unui sentiment de milă, pentru a curma chinurile fizice ale unei persoane care suferea de o boală incurabilă și a cărei moarte era inevitabilă din această cauză.

ART. 469. — Dacă două persoane au căzut de acord să tragă la sorți, care din ele urmează să se sinucidă și dacă sinucigașul a murit, cel rămas în viață se pedepsește pentru delictul de sinucidere prin sorți, cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani.

Tentativa se pedepsește.

SECȚIUNEA II

Lovirea și vătămarea integrității corporale sau a sănătății

ART. 470. — Acela care lovește o persoană, fără a-i cauza vreuna din vătămările arătate în art. 471 și

următoarele, comite delictul de lovire și se pedepsește cu închisoare corecțională dela o lună la 2 luni.

Când lovirea a produs echimoze, pedeapsa este închisoarea corecțională dela o lună la 3 luni.

ART. 471. — Acela care, în afară de cazurile de mai sus, vatămă în orice mod integritatea corporală sau sănătatea unei persoane, comite delictul de vătămare a integrității corporale sau a sănătății și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 472. — Când vătămarea integrității corporale sau a sănătății a reclamat îngrijire medicală de cel puțin 10 zile pentru vindecare, se comite delictul de vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 3.000 la 6.000 lei.

ART. 473. — Când vătămarea integrității corporale sau a sănătății a cauzat victimei o boală de lungă durată ori incurabilă, pierderea unui simț sau organ, ori a funcțiunii lor, pierderea sau alterarea capacității de procreare, o mutilare, slutire, deformare, desfigurare, avort, boală mintală sau orice infirmitate permanentă fizică sau psihică, constituie delictul de vătămare foarte gravă a integrității corporale sau a sănătății și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 la 6 luni și amendă dela 5.000 la 10.000 lei.

ART. 474. — Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 10 ani și amenda dela 5.000 la 10.000 lei, când autorul a avut anume intențiunea de a cauza victimei vreo stare din cele arătate în articolul precedent și aceasta s'a și produs.

ART. 475. — Când vreunul din faptele prevăzute în prezenta secțiune a cauzat moartea victimei, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 10 ani și amenda dela 6.000 la 12.000 lei.

ART. 476. — Dacă vreuna din infracțiunile prevăzute în art. 470, 471, 472, 473, 474 și 475, se comit asupra unui ascendent în linie directă, sau asupra unei persoane mai mici de 15 ani, pedeapsa este cea prevăzută pentru acea infracțiune, sporită cu un plus până la un an în cazurile art. 470, 471 și 472 și până la 2 ani în cazul art. 473, iar în cazul art. 474 și 475

ART. 477. — Când infracțiunile prevăzute în art. 470, 471, 472, 473, 474 și 475 sunt comise cu premeditare, pedepsele respective se sporesc cu un plus egal cu cel arătat în art. 476.

ART. 478. — Acela care, fără intenție, săvârșește din orice culpă vreuna din faptele prevăzute în art. 471, 472, 473 și 475, comite delictul de vătămare a integrității corporale sau sănătății prin imprudență și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni și amendă dela 1.000 la 2.000 lei în cazul art. 471 și 472, cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 2.000 la 3.000 lei în cazul art. 473 și cu pedeapsa din art. 467, în cazul art. 475.

ART. 479. — Dacă infractorul săvârșește faptele arătate în art. 472 și 473, în condițiile stabilite de art. 467, alin. 2, pedeapsa este cea prevăzută de art. 476, sporită cu un plus până la un an.

ART. 480. — Acela care se face impropriu serviciului militar, prin ciuntire, mutilare sau alte mijloace întrebunțate de el însuși sau de altul, cu consimțământul său, comite delictul de automutilare și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care pune pe o persoană, după cererea ei, în stare de a nu fi proprie serviciului militar.

ART. 481. — În cazurile infracțiunilor prevăzute în art. 470, 471 și 472, precum și în cazul când aceste infracțiuni au fost comise în condițiunile art. 476 și 478, acțiunea penală se pune în mișcare numai la plângerea părții vătămate.

Impăcarea părților în aceste cazuri stinge încriminarea.

SECȚIUNEA III

Avortul

ART. 482. — Acela care prin orice mijloace provoacă întreruperea cursului normal al sarcinei, comite delictul de avort și se pedepsește precum urmează:

1. când delictul e săvârșit fără consimțământul fe-

meii însărcinate, cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani.

Dacă s'a cauzat femeii însărcinate vreo vătămare a sănătății sau o infirmitate din cele arătate la art. 473, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 la 6 ani, iar dacă s'a pricinuit moartea acesteia, închisoarea corecțională dela 7 la 10 ani;

2. când delictul e săvârșit de însăși femeia însărcinată necăsătorită, sau când aceasta a consimțit ca altcineva să i-l provoace, cu închisoare corecțională de la 3 la 6 luni, iar dacă femeia este căsătorită, cu închisoare corecțională dela 6 luni la un an.

Aceeași pedeapsă și după distincțiile de mai sus se aplică și aceluia care săvârșește faptul cu consimțământul femeii. Dacă s'a cauzat femeii însărcinate vreo vătămare a sănătății sau o infirmitate din cele arătate la art. 473, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 3 ani, iar dacă s'a pricinuit moartea acesteia, pedeapsa este închisoarea corecțională de la 3 la 5 ani.

În cazurile prevăzute la punctul 2, dacă faptul s'a comis în scopul de a obține un folos material, pedeapsa se sporește după distincțiile de mai sus cu un plus până la 2 ani.

ART. 483. — Tentativa delictului prevăzut de art. 482, punctul I, se pedepsește.

ART. 484 — Nu se consideră avort întreruperea cursului normal al sarcinii făcută de un medic:

1. Când viața femeii este în pericol iminent sau când sarcina agravează o boală de care suferă femeia, punându-i viața în pericol, care nu putea fi înlăturat prin alte mijloace și este vădit că intervenția n'a fost făcută decât cu scopul de a salva viața femeii;

2. Când unul din părinți este atins de alienație mintală și este certitudine că copilul va purta grave tare mintale.

În caz de pericol iminent, medicul este obligat a aduce faptul în scris și confidențial la cunoștința parchetului în 48 de ore după intervenție.

În celelalte cazuri, medicul nu poate interveni decât cu autorizația parchetului, dată pe baza unui cer-

tificat medical al unui așezământ spitalicesc sau unui aviz emis în urma unui consult între medicul care va interveni și cel puțin un medic specialist în boala care determină intervențiunea.

Parchetul, în toate cazurile prevăzute de acest articol, este obligat a păstra caracterul confidențial al tuturor comunicărilor sau autorizărilor, până la intervenirea vreunei eventuale reclamațiuni.

ART. 485. — În cazurile delictelor prevăzute în această secțiune, medicilor, agenților sanitari, farmaciștilor, droghiștilor sau moașelor li se aplică și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

SECȚIUNEA IV

Alte delikte contra vieții și integrității corporale

ART. 486. — Acela care, având sub paza sa, sau îngrijirea sa o persoană care, din cauza vârstei sau a unei stări fizice sau mintale, este în neputință de a se proteja și îngriji ea însăși, o expune sau o părăsește, în așa fel sau loc, încât îi pune în pericol iminent viața, sănătatea sau integritatea corporală, comite delictul de abandonare a persoanelor neputincioase și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 5 luni la 2 ani.

Dacă faptul de mai sus este săvârșit asupra uneia din persoanele arătate în punctele 4, 5 și 6 ale art. 464, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 5 ani, iar dacă faptul este săvârșit de mamă asupra copilului natural, înainte de a fi expirat termenul de declarare la oficiul stării civile, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la un an.

È apărută de pedeapsă mama care după comiterea faptului de abandon al copilului său își reia de bună voie îndatoririle de mamă.

ART. 487. — Dacă persoana expusă sau părăsită a suferit o vătămare a integrității corporale sau a sănătății din cele prevăzute la art. 471, 472 și 473, pedeapsa este aceea prescrisă de art. 486, sporită cu un plus până la 3 ani, după distincțiile acolo arătate; iar dacă a rezultat moartea, este aceea prevăzută de art. 475.

În cazul art. 486, alin. 2, partea finală, dacă s'a cauzat o vătămare a integrității corporale sau a sănătății din cele arătate în art. 471, 472 și 473, pedeapsa se sporește cu un plus până la un an, iar dacă s'a cauzat moartea, cu un plus până la 2 ani.

ART. 488. — Acela care, prin violarea unei obligații legale sau contractuale, expune o persoană unui pericol de moarte iminent, comite delictul de primejduire a vieții și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an.

Pentru patronul, șeful sau conducătorul unei întreprinderi industriale sau comerciale care contravine pentru a treia oară în cursul a 2 ani, la dispozițiunile legale, care ocrotesc munca minorilor, sub 18 ani de ambele sexe sau a femeilor, ori calcă în aceleași condițiuni legile care reglementează repausul săptămânal și sărbătorilor legale, precum și măsurile de igienă și salubritate a muncitorilor, de orice categorie, pedeapsa este închisoarea corecțională dela una la 3 luni și amenda dela 5.000 la 20.000 lei.

ART. 489. — Acela care, gășind abandonată sau pierdută o persoană dintre cele arătate în art. 484, comite de a încuștiința îndată autoritatea, comite delictul de omisiune de ajutor și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni.

Aceeași pedeapsă se aplică și conducătorului de vehicul care după ce a provocat un accident, nu oprește.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care văzând o persoană rănită grav sau în primejdie de moarte, comite de a-i da ajutor, fără temere rațională de vreun pericol pentru persoana sa, ori pentru alte persoane, sau de a anunța imediat autoritatea.

SECȚIUNEA V

Delicte contra vieții, integrității corporale și sănătății, comise de mulțime și prin încăerări

ART. 490. — Dacă o crimă sau un delict contra persoanelor este săvârșit de o mulțime, se aplică dispozițiunile art. 331.

Când vătămarea cauzată integrității corporale sau sănătății, are loc cu ocazia unei încăerări între mai

multe persoane și când acțiunea fiecăreia nu poate fi determinată, toți participanții la încăerare se pedepesc în cazul art. 471, 472 și 473, cu închisoare corecțională dela una lună la 2 ani și amendă dela 1.000 la 3.000 lei, iar în cazul art. 475, cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

CAPITOLUL II

Delicte în contra libertății individuale

SECȚIUNEA I

Sclavia și sechestrarea de persoane

ART. 491. — Acela care pune sau ține o persoană în sclavie sau într'o situație analoagă, ori participă la acte de comerț sau de transport de sclavi, comite delictul de sclavie și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani și amendă dela 10.000 la 15.000 lei.

ART. 492. — Acela care, în mod ilegal reține, deține, sechestrează sau, în orice alt mod, privează de libertate o persoană, comite delictul de sechestrare de persoană și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 la 6 luni.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care, deși îndreptățit a reține o persoană, nu aduce de îndată la cunoștința autorității competente această reținere.

ART. 493. — Delictul prevăzut în articolul precedent se pedepsește cu închisoare corecțională dela 5 la 10 ani, când:

1. din faptul sechestrării victimei, sau tratamentului la care a fost supusă, în timpul sechestrării, a rezultat o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății acesteia, ori dacă s'a întrebuințat în contra ei violență sau tortură;

2. sechestrarea a ținut mai mult de o lună;

3. faptul s'a comis asupra unui ascendent sau descendent, legitim sau natural, soț, frate sau soră;

4. sechestrarea s'a executat de către o persoană care a simulat prin orice mijloc o calitate oficială sau a întrebuințat vreun ordin falsificat al autorității publice;

5. persoana sechestrată a fost transportată peste frontieră;

6. sechestrarea s'a comis prin întrebuițare de arme.

SECȚIUNEA II

Amenințarea și șantajul

ART. 494. — Acela care, într'un mod susceptibil de a alarma, amenință o persoană cu săvârșirea unei infracțiuni sau cauzarea unui prejudiciu, întru cât faptul nu ar constitui o infracțiune mai gravă, comite delictul de amenințare și se pedepsește, la plângerea părții vătămate, cu închisoare corecțională dela una la 6 luni.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 5 ani, în următoarele cazuri:

1. dacă amenințarea este însoțită de o cerere pentru depunerea unei sume de bani sau a oricărei alte valori în anumit loc sau timp;

2. dacă este însoțită de semne simbolice sau alte mijloace, spre a face să creadă că amenințarea vine din partea unei puternice asociații secrete, adevărată sau închipuită;

3. dacă se amenință cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, ori cu incendiul;

4. dacă infractorul a simulat prin orice mijloc o calitate oficială sau a întrebuițat un ordin falsificat al unei autorități publice;

5. dacă amenințarea s'a făcut de o persoană travestită sau mascată;

6. dacă amenințarea s'a făcut cu arme.

ART. 495. — Acela care, în scopul de a dobândi, în mod injust, pentru sine sau pentru altul, un folos material, constrânge o persoană prin violență sau amenințare, ca să facă, să nu facă sau să sufere ceva, întru cât faptul nu ar constitui o infracțiune mai gravă, comite delictul de șantaj și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 3 ani, dacă amenințarea consistă în aceea că se vor da publicității fapte, reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată sau o rudă a ei,

ori pentru o persoană de care este legată printr'o temeinică afecțiune.

Tentativa se pedepsește.

SECȚIUNEA III

Violarea de domiciliu

ART. 496. — Acela care, prin violență, amenințare, efracțiune, escaladare, întrebuițare de chei mincinoase, prin viclenie, ori în mod clandestin, pătrunde în locuința unei persoane, în localul său de afaceri, în dependințele acestora, sau într'un loc împrejmuit, în contra voinței aceluia care locuiește acolo, sau care are dreptul de a dispune de ele, întru cât faptul nu ar constitui o infracțiune mai gravă, comite delictul de violare de domiciliu, și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Tentativa se pedepsește.

ART. 497. — Violarea de domiciliu se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani, când infracțiunea s'a săvârșit în următoarele împrejurări:

1. de o ceată;

2. în timpul nopții;

3. infractorul era înarmat;

4. autorul a simulat prin orice mijloace o calitate oficială sau a întrebuițat un ordin falsificat al autorității publice.

ART. 498. — Săvârșește de asemenea delictul de violare de domiciliu și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei, acela care, găsindu-se în locurile arătate în art. 496, nu le părăsește, la invitația expresă a celui în drept, sau rămâne acolo prin viclenie sau în mod clandestin.

ART. 499. — Funcționarul public, care, depășind limitele competenței sale sau abuzând de puterea sa, ori fără respectarea formalităților impuse de lege, se introduce sau rămâne în locurile arătate în art. 496, în contra voinței aceluia care locuiește acolo sau are drept a dispune de ele, comite delictul de violare de domiciliu și se pedepsește cu închisoare dela 6 luni la 2 ani.

Dacă cu această ocazie se face și perchiziție domiciliară sau alt act arbitrar, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 3 ani și amenda dela 2.000 la 5.000 lei.

Tentativa se pedepsește.

ART. 500. — Acțiunea penală, în cazurile prevăzute de articolele din prezenta secțiune, se poate pune în mișcare numai la plângerea părții vătămate.

SECȚIUNEA IV

Violarea de secrete

ART. 501. — Acela care, fără drept, deschide o corespondență închisă sau orice înscris închis, care nu sunt adresate lui, în scopul de a lua cunoștință de conținut sau de a și-l însuși pe cale de reproducere, comite delictul de violare a secretului corespondenței și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care, luând cunoștință de anumite fapte, din conținutul unei corespondențe deschise, care nu i-a fost adresată sau incredințată, le divulgă, procurându-și un folos material, sau cauzând altuia un prejudiciu moral sau material.

Când divulgarea, în condițiile alin. 2, s'a făcut cu privire la corespondența închisă, arătată în alin. 1 al acestui articol, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 luni la un an și amenda dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 502. — Acela care, sustrage sau suprină vreuna din corespondențele arătate în art. 501, închise sau deschise, destinate altuia, comite delictul de sustragere a corespondenței și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una lună la un an, iar în cazul că divulgă conținutul, în condițiunile arătate în art. 501, alin. 2, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 3 ani și amenda dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 503. — Acela care, în mod fraudulos, obține sau interceptează o comunicare telegrafică, sau o convorbire telefonică, comite delictul de interceptare

frauduloasă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni.

Când infractorul divulgă comunicarea telegrafică sau convorbirea spre a-și procura un folos material, sau cauzează altuia un prejudiciu moral sau material, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani.

ART. 504. — Când delictele prevăzute în art. 501, 502 și 503, se comit de funcționarii publici, pedeapsa este aceea prevăzută în acele articole, după distincțiunile arătate acolo, sporită cu un plus până la 2 ani.

ART. 505. — Acela care, în virtutea situației funcțiunii, profesiunii sau meseriei sale, având cunoștință de un secret pe care este ținut a-l păstra, îl destăinuște sau divulgă, în afară de cazurile când legea autoriză o asemenea destăinuire, și dacă faptul poate aduce un prejudiciu moral sau material unei persoane sau unei familii, comite delictul de revelațiune a secretului profesional și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 506. — Comite delictul de divulgare a secretului industrial sau comercial și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei, acela care:

1. divulgă un secret licit de comerț sau de fabricație al unei întreprinderi, în care funcționează sau a funcționat, ori pe care în virtutea funcțiunii sale le-a aflat sau se folosește de acest secret în întreprinderea sa proprie sau a altuia, în scopul de a-și procura sie-și sau altuia vreun folos material, sau de a cauza vreo pagubă întreprinderii al cărei secret l-a divulgat sau folosit;

2. se folosește, în comerțul sau întreprinderea sa, ori a altuia, de un secret licit de comerț sau industrie, care i-a fost destăinuit în condițiile de mai sus, sau despre care a luat cunoștință în mod fraudulos, în scopul de a cauza vreo pagubă întreprinderii sau comerțului al cărei secret a fost destăinuit.

CAPITOLUL III

Delicte contra onoarei

SECȚIUNEA I

Calomnia și defăimarea

ART. 507. — Acela care în public prin orice mijloace afirmă cu privire la o persoană sau impută acesteia fapte determinate privitoare la viața sau activitatea ei publică, care, dacă ar fi adevărate, ar expune acea persoană la urmărire penală sau disciplinară, ori disprețului public, comite delictul de calomnie în contra vieții publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 508. — Acela care în public prin orice mijloace afirmă cu privire la o persoană sau impută acesteia fapte determinate privitoare la viața sa particulară, activitatea sa profesională, sau cinstea ei personală, care, dacă ar fi adevărate, ar expune acea persoană la urmărire penală sau disciplinară, ori disprețului public, comite delictul de calomnie în contra vieții private și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și amendă dela 2.000 la 8.000 lei.

ART. 509. — Pedepsa calomniei, în cazul art. 507, este închisoarea corecțională dela 6 luni la un an și amenda dela 2.000 la 5.000 lei, dacă delictul este comis:

1. în contra unui corp constituit în Stat sau contra unei administrații publice, ori în contra unei administrații sau întreprinderi, în care sunt angajate interese publice, în contra unui membru al acestora, sau în contra unui funcționar public;

2. prin presă, prin orice mijloace de difuzare, ori în adunări publice;

3. din motive josnice.

Iar în cazul art. 508, dacă faptele sunt săvârșite în condițiunile prevăzute în alin. 2 și 3, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 2 ani și amen-

ART. 510. — În cazul când se afirmă sau se răspândesc fapte, ori se fac imputări sau afirmațiuni pentru care legea nu admite proba verității, faptul constituie delictul de defăimare și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

ART. 511. — Acela care, prin orice mijloace, aduce ofensă memoriei unui defunct, comite delictul de defăimare a memoriei defunctului și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

Dacă prin acest fapt se aduce atingere și onoarei sau reputației unui descendent sau altei rude apropiate, ori unui moștenitor al defunctului, pedeapsa este cea prevăzută pentru delictul de injurie.

SECȚIUNEA II

Injuria

ART. 512. — Acela care, prin orice mijloace, aduce atingere onoarei sau reputației unei persoane sau o expune batjocurei, întru cât nu ar fi cazul prevăzut de art. 507, 508 și 510, comite delictul de injurie și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 2 luni.

Este injurie și în cazul când se impută sau se reproșează un defect, boală sau infirmitate, care chiar reale de ar fi, impun compătimire din considerațiuni de umanitate.

ART. 513. — Pedepsa injuriei este închisoarea corecțională dela 2 la 4 luni, dacă s'a comis în condițiunile arătate la art. 509 sau în prezența unui multor persoane, ori dacă a fost foarte brutală.

SECȚIUNEA III

Dispozițiuni comune

ART. 514. — În caz de calomnie sau injurie se poate face proba verității, imputării sau afirmației în următoarele cazuri:

1. dacă imputarea sau afirmația s'a făcut pentru protegerea sau conservarea unui interes public, sau unui interes particular important și temeinic.

Prin interes public, se înțelege:

a) asigurarea unei cât mai bune recrutări a elementelor chemate a îndeplini funcțiuni sau servicii publice;

b) respectarea legilor, regulamentelor și ordonanțelor;

c) prevenirea abuzurilor în administrațiile publice;

d) apărarea intereselor unei clase sociale, ale unei confesiuni recunoscute de stat sau ale unei profesii;

2. dacă imputarea sau afirmația face obiectul unei acțiuni penale sau disciplinare în curs;

3. dacă imputarea sau afirmația sunt constatate ca adevărate printr'o hotărîre judecătorească;

4. dacă cel calomniat sau injuriat cere expres să se facă proba verității;

5. dacă imputarea sau afirmația se referă la viața publică a unui funcționar sau particular.

ART. 515. — Proba verității este interzisă în orice caz și chiar în cazurile prevăzute în art. 514:

1. dacă partea ofensată este vreuna dintre persoanele arătate în art. 205;

2. dacă imputarea sau afirmația privește un fapt asupra căruia o instanță judecătorească sau disciplinară a pronunțat achitarea sau reabilitare.

ART. 516. — Proba verității este admisă numai cu condiția ca imputarea sau afirmația, cât și forma în care s'au făcut, să fi fost necesare în scop de a protegi sau a conserva un interes public, în următoarele cazuri:

1. dacă imputarea sau afirmația privește viața intimă a unei persoane sau familii, sau onoarea unei femei, întru cât nu ar fi vorba de o infracțiune urmărită din oficiu;

2. dacă imputarea sau afirmația se referă la o infracțiune ce se poate urmări numai la plângerea prealabilă a părții vătămate, care nu a făcut o asemenea plângere și inculpatul știa aceasta în timpul comiterii infracțiunii.

ART. 517. — Acela care a făcut proba verității imputării sau afirmației sale nu este culpabil de calomnie sau injurie.

ART. 518. — Acțiunea penală pentru calomnie,

defăimare și injurie se poate pune în mișcare numai la plângerea prealabilă a părții vătămate.

Dacă persoana față de care s'a săvârșit vreo infracțiune contra onoarei, a încetat din viață înainte de a pune în mișcare acțiunea penală, dreptul de a o pune în mișcare întrucât nu a expirat termenul de 3 luni prevăzut de art. 161, trece asupra soțului, descendenților, ascendenților, fraților, surorilor și în lipsa acestora asupra nepoților direcți, care pot face plângere în termenul de 6 luni dela moarte, fără a avea însă dreptul la despăgubiri bănești.

Pentru defăimarea memoriei defunctului, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a perscanelor arătate în alineatul precedent, de asemenea fără drept la despăgubiri bănești.

În caz de calomnie, defăimare sau injurie reciprocă, când acestea intră în prevederile aceluiași text al legii, infractorul este în drept a face și el plângere în contra reclamantului, până la închiderea debaterilor. înainte primei instanțe, chiar dacă ar fi expirat termenul de 3 luni prevăzut de art. 161.

Impăcarea părților stinge incriminarea.

ART. 519. — Nu se consideră calomnie, defăimare sau injurie, imputarea sau afirmația ce se face oral sau în scris de către părți sau reprezentanții lor, cu ocazia debaterilor care au loc înainte unei autorități ori înainte unei instanțe judecătorești sau disciplinare, dacă acea imputare sau afirmație era în legătură cu obiectul debaterilor și necesară cauzei.

ART. 520. — Nu se consideră injurie, dojana pe care o persoană o face alteia în exercițiul dreptului de corecție și disciplină.

ART. 521. — Dacă injuria se produce în urma atitudinii sau conduitei provocatoare a celui injuriat, instanța poate pronunța achitarea.

ART. 522. — În caz de calomnie, defăimare sau injurie reciprocă, replicată îndată, instanța poate achita pe ambii inculpați sau numai pe unul din ei.

CAPITOLUL IV

Deicte contra liniștei personale

ART. 523. — Proprietarul sau patronul unei întreprinderi, de orice fel care, prin nerespectarea sau căl-

carea dispozițiilor reglementare prescrise pentru exercițiul acestora sau prin nepăsare sau neglijență, ori în scop de șicană, lasă să se producă șgomot, prin orice mijloace, care tulbură liniștea necesară odihnei sau ocupației obișnuite a unei persoane, comite delictul de turburare a liniștei personale și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni.

Aceeași pedeapsă se aplică și proprietarului, locatarului sau deținătorului, care în imobilul sau apartamentul ce ocupă face sau lasă să se facă, prin orice mijloc, șgomot excesiv, care nu este datorit unei simple întâmplări și este de natură a turbura liniștea vecinilor săi.

T I T L U L XIV

Crime și delictе contra patrimoniului

CAPITOLUL I

Furtul

ART. 524. — Acela care ia un lucru mobil, ce nu aparține, din posesiunea sau deteniunea altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, comite delictul de furt.

Se consideră lucru mobil și orice energie care are o valoare economică.

Se consideră lucru ce nu aparține autorului și acela asupra căruia el are un drept de coproprietate sau se găsește în posesiunea altuia cu un titlu legal.

Furtul se pedepsește cu închisoare corecțională de la 3 luni la 2 ani, amendă dela 5.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 525. — Furtul este calificat în următoarele cazuri:

1. când este săvârșit:

a) într'un local consacrat unui cult recunoscut de stat, asupra vreunui obiect consacrat cultului sau destinat unui scop pios sau caritabil;

b) într'un cimitir, asupra unui obiect consacrat cultului morților, sau aflat pe cadavru;

c) pe câmp sau în pădure, asupra animalelor, recoltelor strânse sau nu, ori uneltelor;

d) într'un loc public, unde prin obișnuință sau destinație se lasă obiecte, ținându-se seama de încrederea publicului,

e) asupra obiectelor aflate în locuri publice;

2. când este săvârșit:

a) în timpul și cu ocazia unui incendiu, naufragiu, accident de cale ferată, unei explozii, inundații sau oricărei alte calamități publice, ori în apropierea locului unde acestea s'au produs;

b) în timpul nopții, într'o casă locuită;

3. când este săvârșit prin:

a) escaladarea zidurilor sau îngrădirilor;

b) efracțiunea incuietorilor, legăturilor sau a oricărui dispozitiv de închidere;

c) cheie mincinoasă sau cheie adevărată, când se găsea în mâna autorului, prin orice împrejurare care nu-i da dreptul de a se folosi de ea;

4. când este săvârșit:

a) prin simulare, de către autor, a unei calități oficiale sau însărcinări din partea unei autorități sau a unui serviciu public;

b) prin mascarea, deghizarea sau travestirea infractorului;

c) de către două sau mai multe persoane,

d) de către un infractor, care avea asupra lui arme sau narcotice, fără să le fi întrebuințat;

5. când este săvârșit:

a) de către un funcționar public care abuzează de calitatea sa oficială;

b) de către hotelier, restaurator, birtaș, cărăuș sau orice patron sau antreprenor al unui local accesibil publicului, sau de către persoanele din serviciul lor, asupra lucrurilor încredințate sau lăsate, potrivit obiceiului, în localurile sau vehiculele lor, precum și de către călători sau consumatori, asupra lucrurilor din hotel, restaurant sau birt;

c) de către o persoană care este în serviciu, asupra lucrurilor patronului sau ale familiei lui, sau ale altor persoane, de care numai calitatea sa i-a permis să se apropie;

d) de o persoană care se găsește în aceeași locuință cu acela dela care a furat;

e) asupra unei persoane incapabile de a-și exprima voința sau de a se apăra.

Pedeapsa, în cazurile de mai sus, este închisoarea corecțională dela unu la 5 ani, amenda dela 5.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani, iar în cazurile prevăzute la literele *c* și *d* de sub punctul 4, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 2 la 7 ani, amenda dela 5.000 la 20.000 lei și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani.

ART. 526. — Furtul săvârșit între rude, ori de către minor sau o persoană pusă sub curatelă, în paguba tutorelui sau curatorului său, nu poate fi urmărit decât la plângerea prealabilă a părții vătămate.

Dispozițiunile de mai sus se aplică și în cazul prevăzut în art. 525, punctul 5, litera *d*.

Partea vătămată își poate retrage plângerea. Retragerea plângerii are de consecință stingerea acțiunii penale față de persoanele de mai sus.

Instigatorii, coautorii și complicii, care nu se găsesc în gradul de rudenie de mai sus, se pedepsesc în toate cazurile și se pot urmări din oficiu.

ART. 527. — Furtul comis de un coproprietar ori de proprietar, în condițiunile art. 524, alin. 3, se pedepsește în caz de furt simplu cu închisoare corecțională dela o lună la un an și amendă dela 1.000 la 3.000 lei, iar în caz de furt calificat, cu închisoare corecțională dela 6 luni la 3 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

ART. 528. — Tentativa delictului prevăzut în acest capitol se pedepsește

CAPITOLUL II

Tălhăria și pirateria

SECȚIUNEA I

Tălhăria

ART. 529. — Acela care ia prin violență sau amenințare, un lucru mobil, ce nu-i aparține, din posesiunea sau deteniunea altuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, comite delictul de tălhărie și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 la 8 ani, a-

mență dela 5.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela 2 la 5 ani.

ART. 530. — Se socotește de asemenea că a săvârșit delictul de tălhărie și se pedepsește potrivit articolului precedent:

1. acela care, surprins fiind în flagrant delict de furt, întrebuițează violență sau amenințare, în scopul de a păstra lucrul furat sau a distruge urmele delictului, ori de a asigura scăparea sa sau a coparticipanților săi;

2. acela care ia un lucru dela o persoană, pe care a pus-o, în acest scop în stare de inconștiență sau reputință de a se apăra, prin narcotice sau orice alte mijloace;

3. acela care obține, prin violență sau amenințare, semnatura sau remiterea unui act, unui titlu sau oricărui alt înscris care poate avea efecte juridice.

ART. 531. — Tălhăria se pedepsește cu închisoare corecțională dela 5 la 10 ani, amendă dela 10.000 la 20.000 lei și interdicție corecțională dela 3 la 5 ani, când este săvârșită:

1. în timpul nopții;

2. pe drumuri sau piețe publice;

3. de două sau mai multe persoane;

4. de către una sau mai multe persoane mascate, deghizate, sau travestite;

5. de către una sau mai multe persoane care aveau asupra lor, toate sau parte din ele, arme sau narcotice;

6. prin bătăi sau rele tratamente care n'au cauzat victimei vreo vătămare gravă a sănătății sau integrității corporale.

ART. 532. — Tălhăria este crimă și se pedepsește cu muncă silnică dela 10 la 15 ani, și degradare civică dela 5 la 8 ani, în următoarele cazuri:

1. când s'a întrebuițat tortură;

2. când s'a cauzat vreo vătămare a integrității corporale sau a sănătății, din cele prevăzute în art. 473, ori s'a săvârșit și tentativă de omor.

ART. 533. — Crima de tălhărie se pedepsește cu muncă silnică pe viață, când s'a cauzat moartea victimei.

ART. 534. — Tentativa delictelor prevăzute în aceeași secțiune se pedepsește.

SECȚIUNEA II

Pirateria

ART. 535. — Acela care, făcând parte din echipajul unui vas, săvârșește pe cont propriu, în marea liberă prin violență sau amenințare, acte de prădare în scopul de a răpi un alt vas sau bunurile de pe ei, comite crima de piraterie și se pedepsește cu temniță grea dela 7 la 12 ani și degradare civică dela 5 la 8 ani.

Când faptul este însoțit de loviri asupra personalului vasului sau călătorilor, ori a cauzat acestora vreo vătămare a integrității corporale sau a sănătății, pedeapsa este munca silnică dela 7 la 12 ani și degradarea civică dela 8 la 10 ani, iar dacă s'a comis vreun omor sau s'a răpit ori s'a distrus vasul pedeapsa este munca silnică pe viață.

Se consideră piraterie și se pedepsește cu aceeași pedeapsă și după distincțiile de mai sus:

1. faptul săvârșit chiar de personalul vasului sau de persoanele aflate pe vas, în contra vasului, în scopul sus arătat;

2. faptul de a provoca, prin orice mijloc naufragiul sau eșuarea unui vas, în scopul de a-și însuși încărcătura lui, sau de a prăda pe călători.

ART. 536. — Dispozițiunile din articolul precedent se aplică și când crima de piraterie s'a săvârșit între aeronave sau între acestea și vase.

CAPITOLUL III

Delicte contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii

SECȚIUNEA I

Abuzul de încredere

ART. 537. — Acela care, având în posesia sau deținutarea sa, sub orice titlu, un lucru mobil al altuia, și-l însușește sau dispune de el, pe nedrept, ori refuză

de a-l restitui, comite delictul de abuz de încredere și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 3 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela 6 luni la un an.

Acțiunea penală se poate pune în mișcare numai prin plângerea prealabilă a părții vătămate.

În cazul când lucrurile sustruse sau sumele risipite vor fi restituite sau depuse, ori prejudiciul va fi integral reparat, până la pronunțarea hotărârii definitive, acțiunea penală se stinge.

ART. 538. — Pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 5 ani, amenda dela 2.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani, când abuzul de încredere s'a săvârșit;

1. de către o persoană din serviciul sau din intimitatea celui lezat, cu excepția rudelor;

2. de către o persoană căreia, datorită profesiei sau îndeletnicirii sale, permanentă sau temporară, publicul îi încredințează lucruri;

3. asupra unor lucruri încredințate în împrejurările prevăzute de art. 525, punctul 2, litera a și punctul 5, litera b.

Dispozițiunile art. 537, alin. 3, nu sunt aplicabile în cazurile prevăzute de punctele 2 și 3 de mai sus.

SECȚIUNEA II

Gestiunea frauduloasă

ART. 539. — Acela care, fiind însărcinat cu administrarea, îngrijirea sau supravegherea bunurilor altuia și, în această calitate, pricinuește daune materiale aceluia ale cărui interese este obligat a le sprijini, comite delictul de gestiune frauduloasă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 3 ani și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 5 ani, amenda dela 2.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani, în cazul când autorul săvârșește gestiunea frauduloasă în scopul de a dobândi un folos material.

ART. 540. — Constitue de asemenea delictul de gestiune frauduloasă și se pedepsește cu închisoare

corecțională dela 2 la 10 ani, amendă dela 5.000 la 20.000 lei și interdicție corecțională dela 2 la 5 ani, faptul administratorului sau directorului unei societăți;

1. care, alcătuind un bilanț fals, a încasat sau plătit dividende sau participațiuni, sub orice formă, pentru beneficii nereale;

2. care a provocat la bursă sau prin răspândire de știri false, scăderea sau ridicarea valorii creanțelor societății, în scopul de a-și procura beneficii;

3. care a operat asupra fondurilor societății, ridicări de bani, pentru uz personal ori pentru scopuri străine de obiectul social, în afară de statute și fără autorizarea adunării generale, sau care a utilizat creditul societății pentru scopuri străine obiectului social;

4. care în scopul de a-și procura lui sau altuia un folos material, cumpără sau vinde, pe socoteala societății, acțiuni ale altor societăți, pe un preț păgubitor;

5. care, în constituirea adunării se folosește de acțiuni neplăstate sau nu respectă dispozițiunile legale înscrise pentru decăderea acțiunilor neplătite, dobândește acțiuni ale altor societăți, pe contul acestora, fără autorizare, sau cu suma care nu a fost preluată din beneficii regulat constatate, ori emite obligații fără a fi autorizat, sau emite acțiuni pe un preț inferior valorii nominale, sau noi acțiuni, mai înainte ca acțiunile emise anterior să fi fost achitate în întregime.

ART. 541. — Acțiunea penală, în cazurile art. 539 și 540 se poate pune în mișcare numai la plângerea prealabilă a părții vătămate, iar dacă delictul de gestiune frauduloasă a fost comis în exercițiul mandatului de tutor, curator, consilier judiciar, custode, sechestru, sindic al falimentului, de vreun administrator al fundațiilor ale căror bugete sunt aprobate de Stat, de vreun executor testamentar, ori de către un membru în consiliul de administrație sau direcție, sau de vreun administrator ori censor al unei societăți pe acțiuni sau cooperative, sau în general de orice persoană care are însărcinarea sau autorizarea delă o

autoritate publică să administreze averea străină, acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu.

SECȚIUNEA III

Exploatarea slăbiciunilor persoanelor incapabile

ART. 542. — Acela care, în scopul de a obține un folos material, pentru sine sau pentru altul, abuzând de trebuințele, pasiunile, viciile sau de inexperiența unui minor, ori de inferioritatea sau infirmitatea psihică a unei persoane, o face să săvârșească un act care ar produce pentru el sau pentru altul un efect juridic dăunător, comite delictul de exploatare a slăbiciunilor sau viciilor și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unul la 4 ani, amendă dela 2.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 3 ani.

SECȚIUNEA IV

Insușirea lucrurilor pierdute și reținerea pe nedrept

ART. 543. — Acela care găsește un lucru și nu-l predă, în termen de 8 zile, autorităților sau aceuia care l'a pierdut, comite delictul de însușire a lucrului pierdut și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 luni la un an și amenda dela 2.000 la 5.000 lei, când lucrul a fost găsit într'o casă, curte, grădină sau altă încăpere și nu a fost arătat stăpânului ori chiriașului locului.

Aceeași pedeapsă se aplică și birjarului, șoferului, hotelierului sau hangiului care nu predă autorităților polițienești vreun obiect uitat de client sau călător.

Când faptele de mai sus sunt comise de rude, acțiunea penală nu se pune în mișcare decât după plângerea prealabilă a părții vătămate.

ART. 544. — Comite delictul de deținere pe nedrept și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei;

1. acela care, gășind o comoară, o deține și nu o declară autorităților, în termen de 8 zile;

2. acela care, din eroare, ajunge în posesiunea unui lucru ce aparține altuia și fără a anunța aceasta locului respectiv, și-l însușește pe nedrept.

SECȚIUNEA V

Abuzul de încredere profesională

ART. 545. — Avocatul, care, primind daruri sau promisiuni dela partea adversă, vatămă, prin fapte pozitive sau prin omisiuni, cauza clientului său, comite delictul de abuz de încredere profesională și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 5 ani, amendă dela 2.000 la 10.000 lei și interdicția corecțională dela 2 la 5 ani, când faptul săvârșit în condițiile de mai sus se referă la interesele unui inculpat.

Pedeapsa din alineatul precedent se aplică și avocatului, care pentru a obține un onorar mai mare, ar pretexta că trebuie să cumpere favoarea vreunui magistrat sau funcționar public.

ART. 546. — Când avocatul vatămă, prin fapte pozitive sau prin omisiuni, interesele unui inculpat, se pedepsește precum urmează:

1. în caz de crimă, cu închisoare corecțională dela unu la 5 ani și cu interdicție corecțională dela unu la 2 ani;

2. în caz de delict, cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și interdicție corecțională dela 6 luni la un an;

3. în caz de contravenție, cu închisoare corecțională dela o lună la 6 luni.

ART. 547. — Cărușul sau însărcinatul său, care schimbă, în totul sau în parte, substanța sau calitatea lucrurilor sau mărfurilor, al căror transport i-a fost încredințat, comite delict de fraudă în transport și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la un an și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

Dacă schimbarea s'a făcut prin amestecare de ma-

terii vătămătoare, pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 luni la 2 ani și amendă dela 3.000 la 5.000 lei.

SECȚIUNEA VI

Fraudarea creditorilor

ART. 548. — Acela care, în scop de a frustra pe un creditor, de către care este chemat în judecată, sau care are titlu executor obținut în contra sa, ascunde înstrăinează, deteriorează sau distruge ceva din averea sa, sau face datorii fictive, ori alte acte, în paguba creditorilor, comite delictul de frustrare a creditorilor și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani, amendă dela 2.000 la 5.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Acțiunea penală poate fi pusă în mișcare numai la plângerea prealabilă a părții vătămate.

SECȚIUNEA VII

Inșelăciunea

ART. 549. — Acela care, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust, face să se treacă drept adevărate fapte mincinoase, sau prezintă ca mincinoase fapte adevărate și prin aceasta cauzează o pagubă materială unei persoane, comite delictul de înșelăciune și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la 2 ani, amendă dela 2.000 la 10.000 lei și interdicție corecțională dela unu la 2 ani.

Când, pentru comiterea faptului de mai sus, infractorul a întrebuințat nume, calități mincinoase sau alte mijloace frauduloase, pedeapsa este închisoarea corecțională dela unu la 3 ani, amendă dela 3.000 la 12.000 lei și interdicția corecțională dela unu la 3 ani.

ART. 550. — Pedepsele sunt cele prevăzute în art. 549, sporite cu un plus până la 2 ani, când faptele se săvârșesc:

1. de către un funcționar public, avocat, mandatar sau funcționar privat, în exercițiul funcțiunii sau mandatului său;

2. de o persoană care a simulat calitatea de funcționar public.

ART. 551. — Comite delictul de înșelăciune în convențiuni și se pedepsește după distincțiile din art. 549, acela care, cu ocazia încheierii sau executării unei convențiuni, induce sau menține în eroare pe cealaltă parte, în așa fel, încât, fără această eroare, ea nu ar fi încheiat sau executat convenția în condițiile stipulate.

ART. 552. — Acela care, în scopul arătat la art. 549, induce sau menține în eroare o persoană, asupra condițiilor de trai sau de muncă în țara de emigrare sau asupra foloaselor ce această țară oferă emigranților, și o determină să emigreze, sau o îndrumă către o altă țară decât aceea în care voia să meargă, cauzând acesteia sau alteia o pagubă materială, comite delictul de înșelăciune în emigrațiune și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la 2 ani și amendă dela 5.000 la 10.000 lei.

Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și propaganda făcută în vederea emigrării în condițiunile din alineatul precedent.

ART. 553. — Acela care, în scopul arătat la art. 549, emite un cek asupra unei bănci sau unei persoane, știind că nu are provizia sau acoperirea necesară ori suficientă, precum și acela care, în același scop, după emisiune, retrage provizia în totul sau în parte, sau interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, cauzând prin aceasta o pagubă posesorului cekului, comite delictul de înșelăciune prin cekuri și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 5 ani și cu amendă dela 2.000 până la 10.000 lei.

ART. 554. — Acela care, în scop de a obține, pentru sine sau pentru altul despăgubirea, isvorând dintr-o convenție de asigurare sau alt folos material injust, distruge, risipește sau deteriorează în orice mod lucruri cari aparțin lui sau altuia în total sau în parte, sau cauzează sieși sau altuia răni sau infirmități, comite delictul de înșelăciune contra asigurătorului și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 6 luni până la 2 ani și amendă dela 2.000 la 5.000 lei, iar dacă

desființarea propriului său lucru, care era asigurat, a fost făcută prin incendiu, pedeapsa este dela unu la 5 ani.

ART. 555. — Tentativa delictelor prevăzute în acest capitol se pedepsește.

CAPITOLUL IV

Strămutarea de hotare, desființarea semnelor de hotar, stricăciuni și alte turburări aduse proprietății

ART. 556. — Acela care, în scopul de a-și însuși, fără drept, pământul posedat de altul, strămută sau face să se strămute semnele de hotare dintre proprietăți, comite delictul de strămutare de hotare și se pedepsește cu închisoare corecțională dela o lună la un an și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

ART. 557. — Acela care, desființează orice semn sau orice lucru, care servește de hotar între proprietăți, comite delictul de desființare a semnelor de hotar și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 6 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 558. — Acela care, prin violență sau amenințare, ocupă, fără drept imobilul aflat în posesia altuia, comite delictul de turburare a posesiei și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 luni la 6 luni și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

ART. 559. — Acela care, strică un lucru mobil sau imobil, aparținând în total sau în parte altuia, comite delictul de degradare a lucrului altuia și se pedepsește cu închisoare corecțională dela o lună la un an și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

Aceeași pedeapsă se aplică și aceluia care, fără necesitate, ucide sau, în orice alt mod, face impropriu întrebuințării, animalele care aparțin altuia.

ART. 560. — Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani și amenda dela 2.000 la 5.000 lei, când delictul prevăzut în art. 559 este săvârșit:

1. asupra unui edificiu public sau destinat uzului public, unui monument sau unei statui publice, monument al naturii, parc public, plantație de utilitate publică, cimitir, uzină sau vas, întru cât nu ar constitui infracțiunea prevăzută de art. 352;

2. asupra unei biblioteci, arhive, colecțiuni publice, ori asupra unui obiect păstrat în acestea, în scop științific, artistic, documentar sau industrial, precum și asupra unui registru, act sau script ale unui serviciu public sau depuse la acesta;

3. asupra unui titlu de credit public sau privat, ori registru de comerț, aparținând în total sau în parte altuia;

4. asupra bunurilor unor martori, experți, funcționari publici, din răzbunare pentru mărturia sau opinia lor, ori pentru lucrări săvârșite în exercițiul funcțiunii lor;

5. prin întrebuițare de amenințare sau violență;

6. de către o persoană angajată la muncă, sau de un muncitor, cu ocazia unei greve sau cu ocazia vreuniei din infrațiunile prevăzute de art. 333;

7. de către un funcționar public, asupra unui act sau lucru care se găsea în păstrarea lui;

8. de o ceată.

ART. 561. — Acela care, ca proprietar, arendaș sau în orice altă calitate, având moară, puiă, ferestru sau alte asemenea instalații, înalță cu voință apa prin zăgazuri, mai sus de nivelul cuvenit, cauzând astfel inundație pe proprietatea altuia sau pe drumuri, comite delictul de stricăciune prin inundație și se pedepsește cu închisoare corecțională dela o lună la 3 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

ART. 562. — Acela care, în scopul de a cauza altuia o pagubă, strică, distruge un act autentic sau sub semnătură privată, care nu este al său ori nu este exclusiv al său, ori ascunde un act care nu este al său, comite delictul de distrugere de acte și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 2.000 la 3.000 lei.

ART. 563. — Acțiunea penală pentru delictele prevăzute în art. 556, 557, 558 și 559, se pune în mișcare la plângerea prealabilă a părții vătămate.

CAPITOLUL V

Jocul de noroc, loterie și specula contra economiei publice

ART. 564. — Acela care, fără autorizație legală, organizează sau ține vreun joc public de noroc, pre-

cum și acela care ajută la aceasta, comite delictul de organizare a jocului de noroc și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3 luni la un an și amendă dela 2.000 la 20.000 lei.

Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 6 luni la 2 ani și amenda dela 5.000 la 20.000 lei:

1. dacă infractorul săvârșește faptul în mod obișnuit sau profesional;

2. dacă deschide sau ține o casă pentru joc public de noroc;

3. dacă printre jucători au fost primite și persoane mai tinere de 21 ani.

ART. 565. — Comite delictul de joc de noroc și se pedepsește cu amendă dela 2.000 la 30.000 lei acela care ia parte, într'un loc public sau deschis publicului la vreun joc de noroc neautorizat.

ART. 566. — Pedeapsa este închisoarea corecțională dela 3 luni la 2 ani și amenda dela 2.000 la 10.000 lei, când acel care, deși autorizat să organizeze vreun joc public de noroc, sau să țină o casă în acest scop, admite la joc persoane mai mici de 21 ani.

ART. 567. — În cazurile art. 564, instanța poate aplica și cautiunea de bună purtare.

ART. 568. — Oricine ține un local public sau deschis publicului, care îngăduie sau tolerează, în localul său, joc de noroc, comite delictul de tolerare a jocului de noroc și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni și amendă dela 2.000 la 5.000 lei.

În caz de a doua recidivă se poate aplica și măsura de siguranță a închiderii localului, prevăzută de art. 84.

ART. 569. — Se consideră joc de noroc acela, în care câștigul sau pierderea atârână, în totul sau în mare parte, de voia întâmplării.

ART. 570. — Acela care, fără autorizație legală, deschide, organizează, lansează, prin orice mijloace, o loterie de orice fel, comite delictul de joc de noroc prin loterie și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni și amendă dela 5.000 la 10.000 lei.

ART. 571. — Comite delictul de joc de bursă și se pedepsește cu închisoare corecțională dela una la 3 luni și cu amendă dela 2.000 la 5.000 lei, acela care cu

scopul de a specula și lichida prin diferență, încheie convențiuni de a vinde sau a elibera efecte, acțiuni sau orice alte titluri de credit cotate la Bursă, când vânzătorul nu posedă efectele în momentul liberării.

ART. 572. — Acela care, prin cereri sau oferte fictive, ori prin publicare sau răspândire de știri false, exagerate sau tendențioase, sau prin întrebuițarea de alte manopere frauduloase de natură a influența prețurile, vrea să turbure târgul intern al valorilor sau mărfurilor negociate la bursă sau în comerț, comite delictul de speculă contra economiei publice și se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni și amendă dela 5.000 la 10.000 lei.

Dacă prin comuterea faptului de mai sus s'a provocat urcarea sau scăderea prețului efectelor sau mărfurilor negociate la bursă sau în comerț, pedeapsa este dela 6 luni la 2 ani și amenda dela 10.000 la 20.000 lei.

ART. 573. — Acela care, în scop de a face să împuțineze măriurile de consum, distruge materii prime sau produse agricole sau industriale ori mijloace de producțiune, aducând prin aceasta un prejudiciu grav nevoilor publice de consum, comite delictul de speculă a nevoilor de consum și se pedepsește cu închisoare corecțională dela unu la 3 ani și amendă dela 5.000 la 20.000 lei.

T I T L U L XV

Delicte contra dreptului de răspuns prin presă și alte delicte comise în administrarea presei

ART. 574. — Comite delictul de refuz de publicare a răspunsului și se pedepsește cu amendă dela 2.000 lei la 10.000 lei, directorul sau, în lipsa lui, redactorul oricărei publicațiuni periodice, care a refuzat să publice răspunsul unei persoane vizate direct sau indirect în acea publicațiune, cel mai târziu în primul număr ce apare după două zile libere dela notificarea, prin portărel sau notar public, a acelu răspuns.

Același drept îl are, în cazul când se aduc imputări memoriei unui defunct, oricare dintre persoanele arătate în art. 511, chiar când ea nu a fost vizată personal.

Răspunsul se publică gratuit, fără nicio intercalare sau comentariu în aceeași ediție, cu aceleași caractere tipografice și în același loc al publicațiunii în care a apărut articolul sau informația la care s'a răspuns.

Răspunsul poate fi cel mult de două ori mai lung ca articolul la care se referă, calculat după numărul cuvintelor.

Directorul e în drept să refuze publicarea unui răspuns, care nu ar fi făcut într'o formă obiectivă, sau care ar fi în contra bunelor moravuri, ori ar conține expresii injurioase în contra vreunora dintre persoanele care fac parte din direcția, redacția sau administrația ziarului, sau altei persoane străine.

Dreptul de a cere publicarea unui răspuns se prescrie în termen de 30 zile dela apariția articolului sau informației care dă drept la acel răspuns.

Partea vătămată, în caz de refuz nejustificat de a i se publica răspunsul, se poate adresa tribunalului, care judecă cu precădere și se pronunță în cel mult 10 zile dela cerere. În caz când tribunalul constată refuzul nejustificat, pe lângă sancțiunea prevăzută mai sus, ordonă și inserarea răspunsului, care se face în cel mult trei zile libere dela comunicarea sentinței, sub sancțiunea unei daune de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere.

Publicarea răspunsului părții vătămate nu împiedică dreptul de urmărire pentru infracțiunile ce ar rezulta din publicarea articolului care a provocat răspunsul.

ART. 575. — Proprietarul oricărui ziar sau publicațiuni, care nu înscrie în fruntea acestora, în mod vizibil și permanent, numele directorului sau al redactorului responsabil, sau care nu arată schimbările survenite în privința acestor persoane, precum și acela care ar menține, ca director sau redactor responsabil, o persoană care nu este cetățean român, nu are domiciliul în țară, ori a suferit condamnări penale cu interdicție corecțională sau acela care, mai înainte de apariția publicațiunii periodice, nu declară și înscrie, la instanța competentă numele său, domiciliul, titlul publicațiunii periodice, modul de apariție și numele directorului sau redactorului responsabil, se pe-

depsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni și amendă dela 10.000 la 20.000 lei.

Când proprietatea ziarului sau publicațiunii periodice ar aparține unei societăți comerciale, răspunderea penală pentru faptele de mai sus o au: în societățile în numele colectiv, toți asociații; în societățile în comandită simplă, comanditul; în societățile anonime și în comandită pe acțiuni, persoana însărcinată cu administrarea societății.

ART. 576. — Directorul, și, în lipsa lui, redactorul responsabil al oricărei publicațiuni periodice, care nu publică, în cel dintâiu număr, hotărîrea rămasă definitivă, a cărei publicare a ordonat-o instanța și care i-a fost comunicată în acest scop, se pedepsește cu amendă dela 2.000 la 20.000 lei.

ART. 577. — Directorul, și, în lipsa lui, redactorul responsabil al oricărei publicațiuni periodice, care nu publică, în mod gratuit, comunicatele oficiale, destinate a rectifica faptele eronate cuprinse în acea publicațiune, se pedepsește cu amendă dela 2.000 la 10.000 lei.

Rectificarea sau răspunsul nu poate depăși numărul îndoit al cuvintelor pe care le conținea informația supusă rectificării.

ART. 578. — Se pedepsește cu amendă dela 5.000 la 20.000 lei:

1. tipograful care nu a indicat pe imprimat numele și domiciliul său, sau care a tipărit un ziar sau o publicațiune periodică fără să aibă un director sau redactor responsabil;

2. tipograful care nu s'a conformat obligației de depozit impuse de lege;

3. acel care vinde sau distribuie ziare sau orice alte publicațiuni care nu conțin indicațiunea numelui vreneea din persoanele responsabile după lege.

CARTEA III

Contravenții

TITLUL I

Dispozițiuni generale

ART. 579. — Contravenție este fapta pe care o declară ca atare:

1. legea;
2. regulamentul;
3. ordonanța autorității administrative sau polițienești.

ART. 580. — Regulamentul și ordonanța, prevăzute la punctele 2 și 3 din articolul precedent, sunt valabile numai dacă se întemeiază pe lege și pedepsele stabilite prin ele nu depășesc pe cele prevăzute, pentru contravenție, în art. 24 din acest cod.

Ordonanța prevăzută la punctul 3 devine obligatorie numai după trecerea unui termen de minimum 5 zile dela publicare.

În cazurile urgente, autoritatea în drept poate reține acest termen la 24 ore.

Instanța nu poate discuta necesitatea sau oportunitatea regulamentului sau ordonanței.

ART. 581. — Când o contravenție a fost comisă de o persoană pusă sub autoritatea, direcțiunea sau supravegherea altei persoane, este responsabilă și se pedepsește, în afară de infractor, și persoana investită cu autoritatea, ori însărcinată cu direcțiunea sau supravegherea, dacă aceasta s'a făcut vinovată de neglijență sau nesupraveghere, în aplicarea sau respectarea unor dispozițiuni, în privința cărora avea această obligație și prin călcarea cărora s'a săvârșit contravenția.

T I T L U L II

Contravenții în special

CAPITOLUL I

Contravenții contra autorității publice

ART. 582. — Proprietarul de automobil, sau de oricare alt vehicul cu motor care angajează un conducător de mașină, care nu are sau căruia i s'a ridicat dreptul de a conduce, se pedepsește cu închisoare polițienească dela una la 10 zile și amendă dela 100 la 1.000 lei, iar când conducătorul fără drept, este însăși proprietarul vehiculului, pedeapsa este dela una la 15 zile și amenda dela 500 la 1.000 lei.

ART. 583. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela 5 la 20 zile și amendă dela 100 la 1.000 lei:

1. hotelierii, hangii și alți asemenea locatari, care nu pun în vedere călătorilor, în termenul fixat de autorități, să facă declarația de identitate cerută de lege, sau nu înscriu în registre numele, pronumele și data intrării sau ieșirii persoanelor pe care le au în gazdă sau care, la refuzul călătorilor de a face declarațiile legale, nu denunță cazul în 24 ore, autorităților în drept, precum și aceia care nu înfățișează asemenea registre autorităților competente, când li se cer;

2. acela care nu-și declară numele, profesia și domiciliul în registrul menționat în alineatul precedent, atunci când i s'a prezentat sau când dă indicații false dacă faptul nu ar constitui o infracțiune mai gravă;

3. restauratorii, cârciumarii, birtășii, cafegii și alții asemenea care îngăduesc clienților să stea în locurile lor de consumație sau îi ascund, după orele fixate pentru închidere, ori împiedecă organele autorităților să controleze sau să instrumenteze atari abateri;

4. executarea, fără permisiunea autorității militare sau maritime și fără intențiune frauduloasă, de fotografii, ridicări de planuri sau lucrări topografice, în zona interzisă sau în stabilimente militare ori maritime;

5. trecerea fără autorizație și fără just motiv peste bariere, ziduri, garduri, uluci, șanțuri, taluzuri de

fortificațiuni, îngrădiri de terenuri, aparținând administrațiunii militare, sau care sunt în posesiunea ei și unde intrarea este interzisă.

ART. 584. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela una la 5 zile și amendă dela 100 la 1.000 lei :

1. conducătorul de oricare vehicul sau de animale de povară, care nu ține în mod regulamentar numai o parte a străzii sau a drumului, astfel ca cealaltă parte să rămână liberă pentru trecerea altora, precum și acel conducător de vehicul cu tracțiune animală, sau de animale de povară, care nu stă, în timpul mersului sau staționării, lângă animalele sale;

2. acela care conducând un vehicul, pe străzi sau pe drumuri, nu ține rândul sau mână prea iute;

3. conducătorul oricărui vehicul care nu are luminile cerute de regulamente, sau nu le întrebuințează în conformitate cu acele regulamente;

4. conducătorul de vehicule care nu are numărul regulamentar la vehiculul său;

5. acela care nu îngrijește de curățirea străzii, când îi este impusă această obligație;

6. acela care deslipește, rupe sau distruge, în orice mod, afișele, extrasele de hotărârii ordonanțele, imprimatele, desenurile sau manuscrisele lipite din ordinul autorităților sau cu autorizația lor, în locurile anume destinate;

7. acela care deține în prăvălie sau întrebuințează alte greutăți sau măsuri decât cele prevăzute de lege, fără ca prin aceasta să fi cauzat vreun prejudiciu,

8. acela care refuză să primească, pe valoarea lor, monede care au curs legal în stat;

9. acela care întrebuințează sau face să se întrebuințeze în învățământ, cărți sau mijloace didactice de învățământ, prohibite de autoritatea superioară școlară;

10. acel consumator care, după ora legală a închiderii localului, la invitația patronului sau autorității, refuză să plece;

11. acela care fiind somat de un funcționar sau de un reprezentant al autorității, care se legitimează și care se află în exercițiul funcțiunii, refuză de a de-

ciara numele, profesia, domiciliul sau alte indicații asupra identității, sau care dă indicații false, intru cat faptul nu ar constitui o infracțiune mai gravă

CAPITOLUL II

Contravenții care produc pericol public

ART. 585. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească de la 10 zile la una lună și amendă dela 500 la 1.500 lei :

1. acela care împiedecă circulația pe străzi, drumuri sau piețe publice, punând pe ele, fără neapărată trebuință, materiale sau orice alte lucruri care stănesc sau împiedecă libera trecere, precum și acela care nu așază semne sau bariere pentru a înlătura pericolului, sau nu îngrijește a lumina noaptea materialele ce a îngămălit, ori gropile sau șanțurile ce a săpat pe rampe, străzi, drumuri sau piețe publice;

2. acela care, în mod arbitrar, ridică sau desființează semnele arătate în alineatul precedent;

3. acela care, din proprie inițiativă, stinge lămpile care servesc la iluminatul public, ridică sau desființează aparate sau semne, altele decât cele arătate la punctul 2, destinate unui serviciu public;

4. acela care, din nesocotință, pune pe ferestre, balcoane sau orice alte locuri asemănătoare, lucruri care, prin căderea lor, pot răni sau murdări pe trecători.

Dacă autorul faptei nu este cunoscut, proprietarul sau posesorul clădirii se pedepsește, când nu a făcut toate diligențele ca să împiedece faptul;

5. acela care nu se supune ordinului dat de către autoritatea competentă, ca să repare sau să dărâme ziduri sau clădiri care amenință cu prăbușirea;

6. acela care lasă să umble liber un nebun ce este sub paza sa, sau nu anunță imediat autoritatea când nebunul a scăpat de sub paza sa;

7. acela care lasă libere animalele sale, pe care le știa periculoase sau nu ia măsurile cerute de regulamente în privința lor;

8. acela care, fiind autorizat sau obligat să întrețină un ponton, pod, pod umblător sau bac, nu ia

toate măsurile prescrise de autorități sau care sunt necesare, pentru ca în timpul utilizării lor persoanele, animalele sau lucrările să fie la adăpost de orice pericol:

9. acela care lasă fără pază sau în libertate, în locuri neîngrădite sau în locuri publice, animale de tracțiune, povară sau călărie, precum și acela care le conduce fără pricepere sau le încredințează unei persoane neexperimentate, ori, prin felul cum le conduce, le așază sau sperie, și dacă din aceste fapte rezultă un pericol pentru siguranța publicului;

10. acela care conduce, în mod periculos pentru siguranța persoanelor sau lucrurilor, vehicule cu tracțiune animală prin locuri publice;

11. conducătorul oricărui vehicul cu tracțiune mecanică, care nu respectă viteza permisă și afișată vizibil de autorități, precum și acela care nu micșorează viteza sau nu oprește când pe drumul public vede că apropierea vehiculului produce spaima animalelor de tracțiune sau de călărie

În caz de recidivă, pe lângă pedeapsa cuvenită, se poate aplica și măsura de siguranță a interdicției profesiei sau a dreptului de conducere pe timp de 2 luni la un an;

12. acela care calcă prescripțiunile luate de autorități, spre a împiedeca izbucnirea incendiului, precum și acela care, după izbucnire, calcă măsurile luate de autorități pentru a-l stinge sau pentru a menține ordinea și siguranța;

13. acela care ține deschis localul de spectacol public sau de întruniri, fără să observe prescripțiile cerute pentru protejirea siguranței publicului.

ART. 586. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela una la 15 zile și amendă dela 500 la 1.500 lei :

1. acela care, fără a încunoștiința autoritatea competentă sau fără a obține autorizarea ei, primește în paza sa o persoană pe care o știe că este atinsă de alienație mintală sau, după ce a primit-o, o lasă liberă;

2. acela care nu îngrijește să se țină în bună stare, să se repare sau să se curețe coșurile sau orice alt loc unde se face foc

CAPITOLUL III

Contravenții contra liniștei publice

ART. 587. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela una la 10 zile și amendă dela 100 la 1.000 lei :

1. acela care calcă ordinul autorității, prin care se oprește de a trage cu arme de foc în oraș sau comună sau se interzic focuri de artificii de orice natură, sau acela care turbură ordinea în localuri publice;

2. acela care, în scopul de a vinde imprimate, ziare sau orice mărfuri, pe stradă sau în orice alt loc public, turbură prin strigăte liniștea locuitorilor în timpul obișnuit pentru odihna lor;

3. acela care, prin tragerea clopotelor sau orice alte semnale de pericol, știind că nu este niciun motiv serios de a face uz de ele, turbură liniștea locuitorilor, induce în eroare autoritățile sau produce panică;

4. acela care cauzează sau contribuie a cauza zgomot sau larmă, noaptea, turburând astfel liniștea locuitorilor, prin țipete, cântece sau petreceri cu lăutari.

Aceeași pedeapsă se aplică lăutarilor și conducătorilor de vehicule care întovărășesc pe turburători;

5. conducătorul de automobil care, în contra regulamentului de circulație sau fără o justă necesitate, prin instrumente sonore sau prin manevrarea motorului, face astfel de zgomot încât turbură liniștea locuitorilor.

Se aplică în cazurile prevăzute la punctele 2, 3 și 4. maximum pedepsei pentru aceia care, fiind somați a înceta, au persistat și continuă faptele lor zgomotoase și turburătoare pentru liniștea publică.

ART. 588. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela una la 10 zile și amendă dela 100 la 1.000 lei :

Părintele, tutorul și supraveghetorul care n'a întreținut toate măsurile îngăduite, ce-i stau în putință, spre a împiedeca vagabondajul minorului mai mic de 19 ani, pus sub autoritatea sau supravegherea sa.

CAPITOLUL IV

Contravenții contra sănătății publice

ART. 589. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela 5 la 15 zile și amendă dela 500 la 1.000 lei :

1. medicul care, în timpul unei epidemii, refuză fără just motiv, la cererea autorității, pe teritoriul unde își exercită profesiunea, să dea primele ajutoare persoanelor atinse de boale epidemice;

2. moașa, farmacistul, precum și medicul și veterinarul, aceștia doi din urmă, în comunele rurale, care, în cazuri urgente fără just motiv refuză sau întârzie să presteze serviciile solicitate de autorități sau de particulari;

3. acela care practică arta de a vindeca fără a întruni condițiunile legale pentru exercitarea profesiei de medic;

4. proprietarul unui vehicul destinat transportului public de persoane, cu care s'a transportat o persoană atinsă de o boală contagioasă și care, cunoscând aceasta, a continuat să întrebuințeze vehiculul pentru transportul public, fără să-l fi desinfectat la serviciul sanitar respectiv;

5. acela care, constatând că un animal, ce se află sub supravegherea sa, prezintă semne de turbare sau de o altă boală transmisibilă omului, nu-l pune în imposibilitate de a fi vătămător și nu înștiințează autoritatea publică competentă despre existența acestei boli.

ART. 590. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela una la 10 zile și amendă dela 500 la 1.000 lei :

1. acela care aruncă înaintea locuinții sau grădini sale, sau în împrejurime, sau ține în acestea, lucruri, gunoaie sau orice alte murdării de natură a vătămă, prin căderea sau mirosul lor, sănătatea publică;

2. acela care nu îngroapă animalele sau păsările moarte ce-i aparțin, ci le aruncă în curte, pe străzi, piețe sau locuri virane;

3. acela care aruncă în fântână, apeduct, apă curgătoare sau izvor, ce servesc la alimentarea cu apă potabilă, un obiect sau substanțe murdare;

4. acela care vinde băuturi sau alimente alterate ori în condiții neigienice sau vinde fructe crude, nerespectând prescripțiile sanitare.

CAPITOLUL V

Contravenții contra moralei publice și bunelor moravuri

ART. 591. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela 15 zile la o lună și amendă dela 500 la 1.500 lei;

1. acela care, făcând bae, în public, fără costum, se comportă astfel încât prin aceasta jighește sunetul de pudoare publică;

2. acela care se arată, în public, într'o stare de beție ce provoacă scandal, precum și acela care, cu voință, imbată pe altul, fie procurându-i băutură, fie făcând cu el prinsoare de a bea anumită cantitate, afară de cazurile prevăzute de art. 379 și 380;

3. cârciumarul care a servit băuturi alcoolice unei persoane, mai mică de 16 ani.

CAPITOLUL VI

Contravenții contra persoanelor

ART. 592. — Se pedepsește cu închisoare polițienească dela 5 la 15 zile și amendă dela 500 la 1.500 lei acela care atâță sau nu oprește câinele său când se dă la trecători, chiar dacă nu le-a cauzat vreo vătămare.

CAPITOLUL VII

Contravenții contra protecției animalelor

ART. 593. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela 5 la 20 zile și amendă dela 100 la 500 lei acela care, în public, săvârșește acte de cruzime sau tortură față de animale.

Se consideră de asemenea acte de cruzime sau de tortură, dacă sunt săvârșite în public:

1. supunerea animalelor la poveri mai presus de puterile lor sau la oboseli excesive;

2. întrebuințarea animalelor la munci pentru care sunt inapte din cauza vârstei, boalei, infirmității sau rănilor;

3. părăsirea animalelor infirme, rănite sau bolnave;

4. dătaia cu nesocotință;

5. înțeparea sau îmboldirea animalelor cu instrumente sau unelte ascuțite pentru a le stimula la muncă sau la mers, ori pentru a le face să se ridice când sunt căzute, rănite sau bolnave;

6. transportul de păsări sau alte animale mici, legate de picioare și atârinate cu capul în jos;

7. întrebuințarea animalelor la jocuri sau spectacole publice ce comportă suferințe sau cruzimi;

8. supunerea animalelor, fie chiar în scop științific sau didactic, la experiențe de natură a provoca mila sau desgustul, cu excepția experiențelor făcute în clinicile universitare și institutele științifice de specialitate, sub stricta supraveghere și răspundere a profesorului sau directorului institutului;

9. tăierea animalelor pe străzi sau în alte locuri publice prin natura lor.

ART. 594. — Se pedepsește cu închisoare polițienească dela una la 10 zile și amendă dela 50 la 1.000 lei acela care:

1. săvârșește vreunul din actele prevăzute în alin. I și 2, punctele 1, 2, 4 și 5, ale art. 593, fără să existe condiția publicității;

2. dresează animale prin mijloace barbare;

3. distruge cuiburile păsărilor folositoare.

CAPITOLUL VIII

Contravenții contra bunurilor

ART. 595. — Se pedepsesc cu închisoare polițienească dela o zi la o lună și amendă dela 500 la 1.000 lei:

1. acela care, fără drept, calcă sau vatămă holdele altuia, cu piciorul, cu vitele sau cu orice vehicul și acela care fără drept, introduce vite la păscut pe loc străin;

2. acela care dă drumul sau lasă să alerge animalele de tracțiune, povară sau călărie, în locul unde circulă sau staționează publicul;

3. acela care fabrică chei sau orice fel de instrumente care pot fi întrebuințate la închidere sau deschidere și le încredințează altor persoane decât celor ce au dreptul să se servească de ele sau le vinde oricui;

4. acela care deschide încuitori de orice fel la cererea unei persoane, fără să se încredințeze dacă este proprietatea sau posesiunea locului ori lucrului;

5. acela care fabrică chei, după tipar de ceară sau altfel de material, la comanda unei alte persoane decât aceea pe care o știe că are dreptul sau le încredințează unei alte persoane;

6. conducătorul de automobil care, atunci când drumul, șoseaua sau strada este plină de noroi sau apă, nu conduce încet, spre a feri pe pietoni și îi stropeste;

7. acela care, fără drept, intră în grădinile, livezile sau viile altuia și mănâncă din fructe;

8. acela care refuză, fără just motiv, să dea ajutorul ce i-s'a cerut în caz de înec, inundație, incendiu, tâlhărie sau orice alt caz de infracțiune flagrantă;

9. acela care, fără intenție, prin orice mijloace, cauzează moartea sau rănirea animalelor altuia;

10. acela care, fără a fi autorizat, ridică de pe drumurile publice, brazde, pavaj, pietriș sau pământ, ori acela care ia asemenea lucruri de pe locurile ce sunt proprietatea altuia;

11. acela care, prin orice mijloace, murdărește vreun lucru mobil sau imobil, aparținând în totul sau în parte altuia.

CAPITOLUL IX

Contravențiuni contra intereselor agricole

ART. 596. — Se pedepsește cu închisoare corecțională dela o zi până la o lună și amendă dela 500 la 1.000 lei :

1. acela care jupoaie coaja de pe copaci, ori frânge crăcile arborilor, duzilor ori pomilor de pe proprietatea altuia ori de pe drumurile publice;

2. acela care, în timpul muncilor agricole, pune în

orice chip, în stare de a nu putea funcționa orice fel de mașină agricolă a altuia;

3. acela care aruncă în curtea, grădina, livada ori via altuia, păsări sau alte animale moarte, ori resturi de cadavre;

4. acela care ia pământ, nisip sau piatră din loc străin, fără voia celui în drept;

5. acela care, fără învoirea celui în drept, cosește și ia iarbă ori culege frunze de dud, sau orice fel de materiale de hrană, ori de foc, de pe loc străin, când sunt în cantități mici, care exclud ideea de furt;

6. acela care, fără învoire, paște vitele sale pe alt loc din zona șoselelor sau de pe drumurile inerbate, decât pe porțiunea din dreptul proprietății sale;

7. acela care, fără învoire, calcă cu vitele, mașinile, ori cu instrumentele sale, locul vecinului, cu prilejul facerii lucrărilor agricole de pe terenul său;

8. acela care, fiind din localitate și cerându-i-se concursul, refuză, fără motiv să ajute pe gardianul sau pe proprietarul în drept să prindă și să aducă la oborul comunal vitele prinse pe loc străin;

9. acela care trece pe loc străin, prevăzut cu semne de oprire și la cererea pasnicului în drept, a proprietarului ori a arendașului locului, sau a oamenilor acestora, nu se înapoiază la drumul public;

10. acela care nu execută dispozițiunea autorității, de a-și îngradi locurile pe care se află fântâni, când sunt părăsite, sau orice fel de gropi, care, pun vieața oamenilor sau animalelor în primejdie;

11. acela care împiedecă urmărirea sau prinderea albinelor altuia, în timpul roitului, sau în termen de 48 ore dela roitul lor;

12. acela care, făcând foc pe terenul său, ori pe marginea drumului, îl lasă nestins la plecare, ori seara, chiar dacă prin aceasta n'ar pricinui niciun rău nimănui;

13. acela care, fără drept, schimbă ori distruge semnele de oprire drumurilor sau semnele pentru arătarea drumurilor sau numirea localităților, puse de cei în drept;

14. acela care împiedică pe cei în drept să ia zălog dela cei prinși asupra unui fapt oprit de lege, ori îi împiedică să prindă, să conducă, sau să închidă vitele aflate fără paznic, sau găsite pe locuri ce nu-i aparțin proprietarului vitelor;

15. acela care paște în silnicie cu vitele sale pășunea altuia.

CARTEA IV

Punerea în vigoare și aplicarea codului penal

Dispozițiuni transitorii

ART. 597. — Acest cod se pune în aplicare la 1 Ianuarie 1937, afară de dispozițiunile cuprinse în art. 50, 51, 54, 55, 56, 57 și 599, care intră în vigoare la data publicării codului.

Dela 1 Ianuarie 1937, se abrogă :

1. codul penal din 30 Octomvrie 1864, în vigoare în Vechiul Regat și Basarabia, cu modificările ulterioare, precum și dispozițiunile art. 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72 și 73 din legea din 26 Iunie 1921, pentru oraganizarea Dobrogei Noi;

2. legea presei din 13 Aprilie 1862, în vigoare în Vechiul Regat;

3. codul penal din 29 Mai 1878 (legea V), referitor la crime și delictes și codul penal din 14 Iunie 1879 (legea XL), referitor la contravenții, ambele în vigoare în Transilvania, precum și legea din 21 Iunie 1880 (legea XXXVII) referitoare la punerea în aplicare a acestor coduri;

4. legea XXXI din 1908, denumită Novela penală, referitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei la minori și la unele infracțiuni, precum și legea VII din 1913, referitoare la instanțele minorilor, ambele în vigoare în Transilvania;

5. legea XXI din 1913, referitoare la vagabonzi, legea XL din 1914, pentru apărarea autorităților, legea XLI în 1914, pentru apărarea onoarei, toate în vigoare în Transilvania;

6. legea XIV din 1914, asupra presei, în vigoare în Transilvania.

7. orice alte legi care au completat sau amplificat codurile și legile penale în vigoare în Transilvania;

8. codul penal din 27 Mai 1852, în vigoare în Bucovina, precum și legea din 17 Decembrie 1872, cu modificările ulterioare, în vigoare în aceeași provincie;

9. acele dispozițiuni din legile speciale cu caracter penal de pe întreg teritoriul țării care sunt în contradicție cu dispozițiunile actualului cod.

Pedepsele pronunțate în baza codurilor sau legilor abrogate și neprevăzute de acest cod, se execută după normele pedepselor echivalente din codul de față.

Aceeași dispozițiune se aplică ori de câte ori instanța, conform art. 3 din prezentul cod, pronunță pedepse care nu sunt prevăzute de acest cod.

ART. 598. — Până la organizarea penitenciarelor, conform principiilor acestui cod, pedepsele se execută în penitenciarele actuale, potrivit legii penitenciare în vigoare, în măsura în care noile dispozițiuni înscrise în prezentul cod nu pot fi aplicate.

ART. 599. — Pedepsele pecuniare pronunțate în baza codurilor vechi în caz de neplată în termenul fixat de lege, se transformă în obligațiune de muncă conform art. 54 din acest cod.

Până la înființarea de colonii penitenciare, munca pentru amenzile corecționale ca și pentru cele polițienești, se va executa în comunele urbane de organele administrațiunii comunale la lucrări publice în folosul comunei, iar în comunele rurale de organele administrațiunii județene în folosul județului sau comunelor.

ART. 600. — În caz de stingere prin prescripție, a încriminării sau a pedepselor pronunțate dacă termenele stabilite prin prezentul cod sunt diferite de cele stabilite prin legile anterioare, se aplică prescripțiilor în curs dispozițiunile cele mai favorabile, ținându-se în seamă timpul curs sub imperiul legii anterioare.

Actele întreruptive de prescripție, împlinite sub legea anterioară, păstrează efectele lor și sub legea nouă.

Dispozițiunile art. 166, alineatul penultim nu se a-

plică proceselor în curs la data punerii în aplicare a prezentului cod.

ART. 601. — În cauzele pendinte, în care prezentul cod ar cere ca o condiție a începerii urmăririi, plângerea prealabilă a părții vătămate, se acordă acestei părți, spre a introduce plângerea, un termen de 3 luni, socotit dela data punerii în aplicare.

Când legea nouă fixează un termen, în care trebuie să se introducă această plângere, se respectă acel termen ce curge dela punerea în aplicare a codului.

Cauzele în care nu se prezintă plângerile persoanelor vătămate se închid, iar hotărârile deja pronunțate se consideră ca fără valoare.

În ce privește infracțiunile pentru care legile anterioare cereau plângerea prealabilă, și nu mai este cerută de prezentul cod, cauzele pendinte își urmează cursul, chiar dacă s'ar retragere plângerea.

ART. 602. — Dispozițiunile prezentului cod, relative la pedepsele privative de drepturi, fie ca pedepse accesorii, fie ca pedepse complimentare, nu se aplică condamnărilor pronunțate sub legile anterioare și nici în afacerile pendinte la data punerii în aplicare a acestui cod.

ART. 603. — Dela data intrării în vigoare a acestui cod, toate termenele de prescripțiune mai mici de un an din legile speciale, se înlocuiesc cu termenul de un an pentru prescripțiunea încriminărilor și de 2 ani pentru prescripțiunea pedepselor.

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea să fie investită cu Sigilul Statului și publicată în Monitorul Oficial.

Dat în București la 17 Martie 1936.

CAROL

Ministrul justiției, VALERIU POP.

Această lege s'a votat de Adunarea Deputaților în ședința dela 29 Februarie anul 1936 și s'a adoptat cu unanimitate de 148 voturi.

Preșdinte, N. N. Săveanu.

Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 13 Martie anul 1936 și s'a adoptat cu unanimitate de 114 voturi.

Preșdinte, C. D. Dimitriu.

INDICE ALFABETIC*)

A

- Abandon** familial, art. 454, 135.
— persoane neputincioase, art. 486-7, 143.
- Abrogarea** legilor penale vechi, art. 597, 181.
- Abuz** de drept de corecție, art. 455, 136.
— de încredere, art. 537-538, 158-9.
— de încredere profesională, art. 545-547, 162.
— de putere, art. 245-248, 80.
- Acte de violență**, săvârșite de cete sau adunări contra persoanelor sau bunurilor, art. 330, 102.
- Adulter**, delict de, art. 445, 135.
- Aer**, v. aplicațiunea legii penale.
- Afilieră**, la o asociațiune v. uneltire contra ordinii sociale.
- Afișare**, v. hotărâri condamnatoare.
- Agresiune**, v. instigare la război.
- Ajutor**, omisiune de dare de art. 489, 144.
- Alegător**, v. pierderea drepturilor.
- Alegeri**, infracțiuni în timp de, art. 235, 17.
- Alienație mintală**, v. măsuri de siguranță.
- Alimente** denaturate. sa falsificate punere în comerț, art. 379-380, 117.
- alterate, vânzare de, art. 590 alin. 4.
- Amendă**, pedeapsă principală de drept comun, art. 23 alin. 2, 11.
— pedeapsă principală în materie politică, art. 23 alin. 2, 11.
— pedeapsă în materie de contravențiuni, art. 24 alin. 2, 11.
— pedeapsă complementară, art. 25 n. 5, 11.
— executare, art. 52, 54, 57, 21-23.
- Amenințare**, delictul de, art. 494, 146.
- Amnestie**, v. stingerea pedepselor.
- Animale** vătămate, lăsare în libertate, art. 585 n. 7, 174.
— moarte, neîngropare, art. 590 n. 2, 177.
— maltratare, în public, art. 593-94, 178-9.
— omorârea sau rănirea lor fără voe, art. 595 n. 9, 180.
— moarte, aruncarea lor, art. 596 n. 3, 181.
- Apărare legitimă**, art. 132, 45.
- Ape**, otrăvirea lor, art. 372, 114.
— teritoriale, v. aplicațiunea legii penale.

*) Primele cifre indică nr. art. iar cele dela sfârșit nr. paginei.

Aplicarea legii penale în spațiu :

Acte de executare începute sau săvârșite pe teritoriul românesc, art. 6 alin. 3, 4.

Aeronavă Română, art. 6 alin. 2, 4.

Aeronavă Străină, art. 7 alin. 3, 4.

Ape teritoriale, art. 6 alin. 2, 4.
Imunitate penală, art. 7 alin. 1, 4.

Infracțiuni săvârșite în România, art. 6 alin. 1, 4.

Infracțiuni săvârșite de români în străinătate, art. 8, 5.

Infracțiuni săvârșite de români sau străini contra intereselor Statului Român, art. 10, 6.

Persoana Regelui, art. 7 alin. 1, 4.

Străini domiciliați în România nesupuși nici unei protecțiuni, art. 9, 6.

Aplicarea legii penale în timp :

Infracțiuni săvârșite sub legea veche dar neprevăzute de legea nouă, art. 2, 3.

Legi succesive, art. 3 alin. 1, 3.

Legi temporare, art. 3, alin. 2, 4.

Măsuri de siguranță, art. 4, 4.
Prescripțiunea acțiunii publice sau pedepselor în caz de conflict de legi succesive, art. 5, 4.

Aprovizionare, compromitere de, art. 20, 67.

Arestare ilegală, art. 272-276, 88-9.

Arestați, v. evadare.

Arme, definiție legală, art. 183 alin. 7, 60.

— transport clandestin de, art. 337, 104.

— procurare de arme pentru rebeli, art. 319, 99.

Asasinat, 464, lit. a., 138.

Ascendent, v. lovire, mutilare.

Ascunderea documentelor de Stat, art. 195, 65.

Asigurare, v. fals.

Asociere, pentru comitere de

crime și delictе, art. 315-319, 98-9.

Asociațiuni secrete, constituire de, art. 209 pt. e., 69.

Atentat, contra Regelui, art. 204, 68.

— contra familiei Regale, art. 204, 68.

— contra șefului de Stat străin, art. 219, 72.

— la pudoare, fără violență, art. 421-422, 128.

— fraudulos la pudoare, art. 423, 128.

— la pudoare cu violență art. 419-422, 127-8.

Automutilare, art. 480, 141.

Avort, art. 482-485, 141-2.

— nepedepsire, art. 484, 142.

B

Bae în public, fără costum, contravenție, art. 591 n. 1.

Bandă, definiție legală, art. 183 alin. 8.

Băuturi, v. alimente denaturate, art. 380.

Beție, influență asupra pedepsei, art. 129.

Bigamie, art. 443-444.

Bilete, v. falsificare,

Boală venerică, transmitere de-, art. 377.

— contagioasă, călcarea măsurilor de combatere, art. 375, p. 115.

Bombe, aruncare de, art. 352, p. 108.

Bună purtare, v. cauciune de bună purtare.

Bursă, joc de, art. 571, 167.

C

Cadavre, profanare de-, art. 314.

Cale ferată, provocare de catastrofă, art. 360, 111.

— catastrofă care provoacă moartea art. 361, 112.

— infracțiuni neintenționate, art. 362-363, 112.

Calomnie, art. 507-509, 150.

— Justificare, art. 519, 153.

Calomnie, dovada verității, art. 514-517, 151.

— Reciprocă, art. 522, 153.

— V. denunțarea calomnioasă.

Carnet de serviciu, falsificare, art. 409, 124.

Cauțiune de bună purtare, art. 81-83, 32.

Caz forțat, v. pedeapsă.

Cărăuș, abuz de încredere profesional.

Ceată, definiție legală, art. 183 no. 8, 59.

Câine, v. contravențiuni.

Cek, emitere, fără provizion, art. 553, 164.

Cerșetorie, art. 341-348, 105-7.

Certificat medical, falsificare, art. 410, 124.

Cetățean, v. împiedecarea drepturilor politice și publice.

Chei, fabricare de, art. 595 n. 3, 5, 180.

Circumstanțe atenuante, art. 157-159, 52-3.

Clasificarea infracțiunilor, art. 95, 35.

Clopot, tragere de, alarmă, art. 587 n. 3, 176.

Colonie penitenciară, art. 28 alin. 8 13.

Complici, art. 121-124, 42.

Complot, art. 227 231, 75 6.

Compromiterea intereselor Statului, art. 195, 65.

Comunicate oficiale, v. publicitate.

Comunicații, mijloace de distrugere, art. 366-368, 113.

Comutarea pedepsei, v. Pedeapsă.

Concubinaj, art. 446, 134.

Concurență, v. licitație.

Concurs, între circumstanțe atenuante și agravante, art. 160, 53.

Concurs de infracțiuni, art. 101-108, 37.

Condamnare, v. hotărâre.

Confiscare specială, art. 71, 80, 163, p. 27, 31, 54.

Conflict de atribuțiuni, art. 247, 80.

Consiliu de familie, v. incapacități.

Constrângere morală, art. 130, 44.

Constrângere fizică, art. 33, 15.

Consum, specula nevoilor de, art. 573.

Contract de furnituri publice, nesocotire în războiu, art. 201, 67.

Contravențiune, v. concurs de infractori, recidivă, pedeapsă.

Convertire, legală la un cult, art. 309, 97.

Cortegiu funebru, turburare, art. 313, 98.

Corecție, v. abuzul dreptului de corecție.

Correspondență, violarea secretului, art. 501 502, p. 148.

Conrupție sexuală, art. 443, -34, 133.

Credit particular, v. știri false, art. 418, 127.

Creditul Statului, v. știri false, art. 417, 126.

Creditori, fraudarea lor, art. 548, 163.

Crime, v. concurs, pedeapsă, recidivă.

Cult, infracțiune contra exercițiului, art. 308, 312, 97.

Cumul, v. concurs de infracțiuni.

Curator, incapacitate art. 58, alin. 4, 24.

D

Dare de miță, art. 250, 81.

Data aplicațiunii noului cod penal, art. 597, 183.

Decădere din puterea părintească, art. 25, n. 3, 11.

Decorațiuni, port ilegal, art. 415, 126.

Defăimare, delictul de, art. 510-511, 151.

Defetism, delictul de, art. 198.

Defunct, defăimarea memoriei, art. 511, 151.

Degradare civică, v. incapacități

- Degradarea civică**, a lucrului altuia, art. 559, 563, 165—6.
- Delapidare**, delictul de, art. 236, 78.
- Delicte**, v. concurs de infracțiuni, v. recidivă, v. pedepse.
- Denunțare calomnioasă**, art. 269—271, 87—8.
- Denunțare**, complot, art. 228, — 231, 76.
- Depozit**, v. Tipograf.
- Detențiune**, v. pedeapsă.
— preventivă, imputare, în pedeapsă, art. 63—64, 25.
- Deținere ilegală**, a unei persoane, art. 272—76, 88—9.
- Diplomat**, atentat contra unui art. 221, 74
- Disolvarea**, pers. juridice, v. măsuri. Siguranță.
- Dispreț**, față de cult, art. 310, 312, 97—8.
- Distribuție**, de ziare, v. responsabilitate, art. 578, 170.
- Distrugere de acte**, delictul de, art. 562, 166.
— de cale ferată, art. 359, 111.
— de zăgazuri, art. 376, 116.
— de documente de Stat, art. 195, 65.
— secretelor comerciale și industriale, art. 506, 149.
— secretelor profesionale, art. 505, 149.
- Divulgare**, de acte secrete de procedură, art. 293, 93.
- Domiciliu**, violare de, art. 496—500, 147—8.
- Drapel național**, disprețuire art. 216, 72.
- Dreptul străin**, disprețuire, art. 222, 74.
- Drept de corecție**, abuz de, art. 455, 136.
- Duel**, art. 301—307, 96—7.
- E**
- Electoriale**, infracțiuni, art. 235, 77.
- Embleme**, de stat, disprețuire, art. 216, 222, 72, 74.
- Energie**, furt de, art. 524, 154.
- Epizootie**, călcarea măsurilor de combatere, art. 378, 116.
- Eroare de drept**, consecințe, art. 135, 45.
— de fapt, consecințe, art. 136, 45.
- Evadarea areștaților**, art. 295 298, 24—25.
- Excrocherie**, v. înșelăciune, art. 549—555, 163—5.
- Executare**, v. măsuri de siguranță, v. pedepse, v. suspendarea pedepsei.
- Expert**, mincinos, art. 279, 90.
- Explicarea unor termeni legali**, art. 183, 59.
- Exploatarea prostituției**, delict de, art. 435, 130.
- Exploatarea**, slăbiciunilor celor incapabili, art. 542, 161.
- Explozibile**, aruncare de, art. 352, 108.
- Expulzarea**, străinilor, art. 71—79, 27—31.
- Extrădare**, art. 16—19, 8—10.
- F**
- Fals**, v. întrebuintare de fals, art. 412, 125.
- Falsificare de monedă**, art. 385—390, 118—120.
— de titluri de credit, art. 391, 120.
— de timbre, art. 392, 120.
— de sigiliu, art. 393-5, 120-1.
— aparatelor de măsurare art. 396, 121.
— aparatelor de marcare, art. 397, 121.
— actelor, art. 401—408, 122-4
— pașapoartelor, art. 409, 124.
— certificatelor medicale, art. 410, 124.
— foilor de drum, art. 409, 124.
— traducerilor, art. 411, 125.
- Forță armată**, uzarea de funcționari publici, art. 246, 80.
- Forța publică**, punerea în mișcare ilicită, art. 214, 72.
- Fotografie**, luare nepermisă de, art. 583 n. 4, 172.

- Fraudă**, la furnituri publice, art. 201, 67.
- Frontieră**, trecerea frauduloasă, art. 267, 87.
- Funcțiune**, exercițiu ilegal, art. 213, 71-
- Funcționar public**, definiție legală, art. 183 n. 4, 59.
- Furt**, art. 524—528, 154—6.
Furt simplu art. 524, 154
— calificat, art. 525, 154.
— săvârșit între rude, art. 526, 156.
— săvârșit între coproprietari, 527, 156.
- G**
- Gaz**, instalartie de, distrugere, art. 369, 113.
- Gestiune frauduloasă**, art. 539—541, 159—50.
- Grațiere**, executare, pedeapsă.
- Greutăți false**, întrebuintare, art. 584 n. 7, 173.
- H**
- Hotar**, strămutare de, art. 556, 165.
— desființare de, art. 557, 165.
- Hotărâre judecătorească**, nerepectare, art. 299—300, 95.
— penală, afișare și publicare, art. 25, 61 și 62, p. 11, 25.
- I**
- Impăcarea părților**, efecte, art. 174, 57.
- Imprudența**, v. omor comis, prin imprudență, art. 467, 139.
- Impunerea** defențiunei preventive în pedeapsă, art. 63—64, 25.
— aduse Regelui în public, art. 206, 69.
- Imunitate penală**, v. aplicațiunea legi penale.
- Incapabil**, v. Exploatarea slăbiciunilor lor.
- Incendiu**, art. 353—358, 109.
- Incest**, delictul de, art. 447, 134.
- Inchiderea localului**, v. măsuri de siguranță, art. 71—84, 27—32.
- Inchisoare corecțională**, art. 33, 15.
- Incursiune** pe teritoriul țării, art. 320—1, 99.
- Influență**, v. trafic de, art. 252, 83.
- Informațiuni false**, v. răspândire de știri false art. 198, 66
- Infractori**, favorizarea lor, art. 283—296, 91 5.
— de obicei, art. 71—78, 27—30.
— imposibilă, art. 99, 36.
— de presă, art. 181—82, 59.
- Injurii**, art. 512 522, 151—3.
- Inrolări** contra Statului, art. 196, 65.
- Instigarea funcționarilor civili**, art. 218, 73.
— militarilor, art. 218, 73.
— la asocierea de crime și delictice, art. 318—319, 99.
— la nesupunere, art. 327, 101.
- Instigatori**, art. 120 124, 41—2.
- Insurecțiune**, art. 211, 71.
- Insușirea** lucrurilor pierdute, art. 543—4, 163.
- Înșelăciune**, simplă, art. 549, alin. 1, 163.
— calificată, art. 549 alin. 2, 163.
- Interdicția**, de a se afla în anumite localități, art. 71, 76, 27—30.
— de a intra în anumite localuri, art. 71, 76, 27, 30.
— de a exercita o meserie, art. 71, 78, 27, 30.
— corecțională, art. 25, 58, 59, 11, 24.
- Intimidarea justiției**, art. 294, 94.
- Inversiune sexuală**, acte de, art. 420, 127.
- J**
- Joc de bursă**, art. 571, 167.
- Jocuri de noroc**, art. 564—569, 166—7.

Jupuirea coajei de pe copaci, contravențiune, art. 597, n. 1, 180.
Jurat, mituire, 151, 82.
 — ultragiu, 253, 83.
 — incapacitate, 58, 24.
Lăudarea faptelor calificate crime și delictе, art. 328, 102.
Legalitatea incriminării, art. 1, 3.
 — măsurilor de siguranță, art. 1, 3.
 — refuz de serviciu, art. 243-244, 80.
Lege penală, v. aplicațiunea legii penale în timp și spațiu.
Legitimă apărare, art. 132, 45.
Libeare condiționată, art. 41-44, 18-9.
Licitafie, tulburare de, art. 266, 87.
Local, închidere, v. măsuri de siguranță.
Loc public, definiție legală, art. 183, n. 9, 10, 60.
Loterie, organizare de, art. 570, 167.
Lovirea unei persoane, art. 470-481, 139--141.
Luare de mită, art. 251, 82.
Lucruri pierdute, însușirea de, art. 543-44, 161.

M

Mărci postale, falsificare, art. 392, 120.
 — pentru mărfuri, 396, 398, 121.
Mărturie mincinoasă, art. 281, 282, 90.
Măsuri de siguranță, art. 70-127.
Mașini infernale, 210, 318, 70, 99.
Medic, refuz de a da ajutor, art. 589, 177.
Membrii Familiei Regale, definiție legală, art. 205, alin. ultim, 69.
Memoria defunctului, defăimare, art. 511, 151.
Microbi, răspândire de, art. 373, 115.

Militari, v. instigare, art. 218, 73.
Minori, vagabonzi și cerșetori, art. 346-47, 107.
 — răpire de, art. 456-57, 137-7.
Minoritate, art. 138-153, 46-51.
Mită, v. luare de mită.
Moartea infractorului, efecte, art. 163, 54.
Monedă, v. fals de monedă.
 — definiție legală, art. 390, 120.
Mormânt, violare de, art. 313, 98.
Muncă silnică, v. pedeapsa.
Muncitori, răsvrătire contra liniștei, art. 333, 103.
Mutilare, art. 473-474, 140.

N

Nașterea copilului, nedeclararea, art. 453, 135.
Națiune, ofensă, art. 215, 72.
Naufragiu, ascunderea materialului de salvare, art. 371, 114.
Necesitate, starea de, art. 131' 44.
Necredința, față de Stat, art. 199, 67.
Nedibăcia, v. omor prin imprudentă, art. 467, 139.
Nedrepte luări, de către funcționari publici, art. 238, 78.
Neglijența contra siguranței Statului, art. 197, 66.
 — în funcțiuni, art. 242, 79.
Nerespectarea hotărârilor judecătorești, art. 299, 95.
Nesupunere, instigare la, art. 327, 101.
Nevinovat, consecințe, art. 291 93.

O

Obscene publicații, trafic de, art. 430, 129.
Ofensă, contra regalității, art. 205, 69.

Ofensă, contra familiei Regale, art. 205, 69.
 — contra autorității regale, art. 206, 69.
 — contra șefului unui Stat străin, art. 220, 74.
 — contra națiunii, art. 215, 72.
 — contra memoriei defunct, art. 511, 151.
 — contra simbolului național, art. 216, 72.
Ofițer de stare civilă, v. actu de Stare civilă, art. 448-49 134-5.
Omission de ajutor, art. 48, 9, 144.
Omor, crimă de, art. 463-469, 138-9.
Ordinul legii, efecte art. 137, 46.
Organizare de asociațiuni, secrete, art. 209, 69.
Ostilitate contra Statului, art. 196, 65.
Otrăvire, crima de, art. 464, 134.
 — unui puț, art. 372, 114.

P

Paricid, crima de, art. 464 lit. d., 138.
Pașaport, fals de, art. 409, 124.
Patronaj, v. societate de patronaj.
Părăsirea persoanei din îngrijirea sa, art. 454, 135.
Părintescă, decăderea din durerca părintescă, art. 25, 26, 45, 60, p. 11, 19, 24.
Părți, v. împăcarea părților, art. 174, 57.
Pedepse, art. 21-70, p. 10-27.
 — accesorii, art. 26, 11.
 — aplicațiunea lor de către judecător, art. 21, 10.
 — amendă corecțională, art. 52 21.
 — amendă polițienească, art. 53, 22.
 — amendă, obligațiune de plată, art. 54-57, 22-3.

Pedepse, complimentare, art. 25, 11.
 — degradațiunea civică, art. 58, 24.
 — defențiune grea, art. 36, 17.
 — defențiune riguroasă, art. 37, a7.
 — defențiune simplă, art. 38, 17.
 — imputare defeațiunii, preventive în, art. 63 64, 25.
 — închisoare corecțională, art. 33-34, 15-16.
 — închisoare polițienească, art. 35, 16.
 — interdicțiunea corecțională, art. 59, 24.
 — muncă silnică, art. 28-31, 12-14.
 — principale pentru crime de drept comun, art. 22, 10.
 — principale pentru crime politice, art. 22, 10.
 — principale pentru delictе de drept comun, art. 23, 10.
 — principale pentru delictе politice, art. 23, 10.
 — principale pentru convențiuni, art. 24, 11.
 — pecuniare, art. 52-57, 21-3.
 — prescripție, art. 168-171, 56.
 — suspendarea executării, pedepselor, art. 65-69, 25-7.
 — temniță grea, art. 32, 14.

Piraterie, delictul de, art. 535-36, pag. 158.

Plasarea, minorilor infractori, art. 153, 51.

Port ilegal, de uniformă, art. 415, 126.

Port ilegal, de arme, v. arme.

Premeditare, v. asasinat.
 — la mutilare, art. 477, 141.

Preot, v. infracți. contra cultului.

Presă, infracțiune, de 181, 59.
 — despăgubiri civile, 182, 59.

Prescripțiunea acțiunii civile în despăgubiri, art. 94, 35.

Prescripție, dispozițiuni tranzitorii, art. 600, 184.
 — conflicte de legi, art. 5, 4.
 — incriminare, art. 164-167, 55-6.

Prescripție, întrerupere, art. 166, 55.
— stângerea executării pedep-
selor, art. 168 - 171, 56.
Profanare de cadavre, art. 314,
98.
Propagandă pentru instau-
rarea dictaturii unei clase so-
ciale, art. 209, 69.
Prostituție, exploatare de, art.
435, 130.
Provocare, art. 155-156, 51
-2.
Proxenitism, art. 436-38, 131.
Pruncucidere, art. 465, 138.
Publicarea actelor penale se-
crete, art. 293, 93.
— de știri false, art. 206, 69.
— hotărârilor condamnatorii
penale, alt. 25, n. 1, 61,
62, p. 11, 25.
— răspunsului prir presă, re-
fuz de, art. 574, 168.
Publicațiuni obscene, trafic
de, art. 430, 129.
— interzise, răspândire, art.
325, 101.
— neînserarea numelui direc-
torului, art. 575, 169.
Pudoare, infracțiuni contra,
art. 419-428, 127-9
Putare, abuz de, art. 245-248,
80-1.
— părintească, decădere din,
art. 26, 11.

R

Rasă, degenerarea ei, art. 446,
134.
Răniri grave, art. 473-474, 140.
— cauzatoare de moarte, art.
475, 140.
— prin imprudentă, art. 478,
141.
Răpire, art. 456-61, 136.
Răsvățire, crime de, art. 210,
70.
— contra liniștii muncito-
rești, art. 333, 103.
Reabilitare, art. 175-180, 57
-8.

Rebeliune, art. 258-262, 85
-6.
Recidivă, art. 109-119, 37-40.
Rege v. ofensă.
Regim de pedeapsă, art. 31
14.
Registru de comerț, art. 406,
143.
Relațiuni internaționale, pe-
riclitare de, art. 225, 75.
Respectul datorit morților, art.
313-14, 98.
Restituiri în materie penală,
art. 92-4, 35.
Revoluție socială, pregătire de,
art. 209, 69.
Rixul, art. 490 144.
Rude, definiția legală, art. 183
n. 5, 59.
Rupere de sigiliu, art. 263, 86,
— afişelor și ordonanțelor.
art. 584 n. 6, 173.

S

Sănătate, vătămare prin impru-
dență, art. 478, 141.
Sclavie, delictul de, art. 491,
145.
Sechestrare de persoane, art.
492-4, 93, 145.
Sechestrul, susstragere de sub,
art. 264-5, 86.
Secret industrial, divulgare,
art. 506, 149.
— profesional, divulgare, art.
505-149.
Seducțiune, delictul de, art.
424, 128.
Sexuale, corupție, delictul de,
art. 433-4, 130.
Sigiliu, v. falsificare.
— rupere de, art. 263, 86.
Siguranță v. încasări de sigu-
ranță.
Sinucidere, îndemnată, art.
468, 139.
— prin tragere la sorți, art.
469, 139.
Slușire, delictul de, art. 473-4,
140.

Speculă, delict de, art. 572-3,
168.
Sperjur, art. 282, 90.
Spionaj, art. 194, 65.
Stare civilă delicte de, art.
448-99, 134-3.
Stare de necesitate, efecte,
art. 131, 44.
Stupefiant, comerț de, art.
129-382, 43-117.
Subscripție publică, lista de
oprire, art. 328, 102.
Substituire de persoane, fals,
pînă, art. 414, 125.
Supliment, stării civile a
unei persoane, delict de, art.
452, 135.
Surparea ordinii constitu-
tionale, art. 207, 69.
Suspendarea executării pe-
depsel, art. 66-69, 257.
— prescripție, art. 167, 56.
Sustragere de sub sechestrul,
art. 264-5, 86.
Suntaj, art. 495, 146.
Știri false, răspândire de, art.
329, 102.

T

Tălhărie, infracțiune de, art.
529-534, 156-8.
Tănuire, art. 283, 91.
Telefon, violarea secretului con-
vorbirilor, art. 503-4.
Telegraf, violarea secretului
transmiterilor, art. 503-505,
148-9.
Tamniță grea, v. pedeapsă.
Tentativă, art. 90-100, 20-7.
Teritoriul țării, încălțare pe,
art. 320-22, 99-100.
Termeni legali, definiție art.
183, 59.
Testament, falsificare de, art.
408, 124.
Timbre, v. falsificare.
Tipograf, obligațiunea de de-
pozit, art. 578, 170.
— care tipărește un ziar fără
să arate persoana respon-
sabilă, art. 578, 170.

Titluri de credit, v. falsificare.
— distrugere de, art. 560, 155.
porturi, v. omor, art. 464 lit. c,
138.
Trafic de influență, art. 252,
83.
— de femei, art. 430-42, 130.
— de publicațiuni obscene,
art. 430, 129.
Transport, clandestin de arme,
art. 336, 104.
Traducere, falsificare de, art.
411, 125.
Trădare, art. 184-193, 61-5.
Tulburarea, liniștei personale,
art. 522, 154.
— posesiunii, art. 558, 165.
Tutor, pierderea dreptului de,
art. 58 n. 4, 24.

U

Uciderea animalelor altuia,
art. 559, 165.
Ultraj, delictul de, art. 253-55,
83-4.
— contra bunurilor moravuri,
art. 429, 129.
Uneltire, contra or n. c. sociale,
art. 209, 69.
Uniformă, port ilegal de, art.
415, 126.
Uzurpare, militară, crima de,
art. 212, 71.
— politică, art. 213, 71.
— de funcțiuni, art. 257, 85

V

Vagabondaj, infracțiune de,
art. 338-345, 105.
Vătămarea integrității perso-
nale, art. 471-3, 140.
— sănătății prin imprudentă,
art. 478, 141.
Vânzare substanțelor medica-
mentoase fără prescripție me-
dicală, art. 381, 117.

Venerică, transmisiune de boli,
art. 377, 116.

Viol, delictul de, art. 419, 127.

Violare de domiciliu, art. 496
—500, 147.

— de secrete, art. 501—56,
148.

Violența, v. ultraj.

W

Warant, falsificare de, art. 406
123.

Z

Ziar, neindicarea persoanei, art.
578, 170.

— publicațiune, art. 575, 169

TABLA DE MATERIE
LA
CODUL PENAL „REGELE CAROL AL II-LEA“

	<u>Pag.</u>
CARTEA I	
Dispozițiuni generale	3
TITLUL I	
Legalitatea incriminării pedepsei și măsurilor de siguranță	3
TITLUL II	
Aplicarea legii penale	3
CAPITOLUL I	
Aplicarea legii penale în timp	8
CAPITOLUL II	
Aplicarea legii penale în spațiu	4
SECȚIA I — Infracțiuni săvârșite în România	4
SECȚIA II — Infracțiuni săvârșite în străinătate de Români sau de străini domiciliați în România	5
SECȚIA III. — Infracțiuni contra unor interese ale Statului Român, săvârșite de Români sau străini în străinătate	6
SECȚIA IV. — Infracțiuni săvârșite de străini în străinătate	7
SECȚIA V. — Efectele hotărârilor penale pronunțate în străinătate	7
SECȚIA VI. — Dispozițiuni comune	8
SECȚIA VII. — Extradarea	8
CAPITOLUL III	
Dispozițiuni comune	10
TITLUL III	
Pedepse	10

	<u>Pag.</u>
CAPITOLUL I	
Dispozițiuni generale	10
CAPITOLUL II	
Specii și grade de pedepse	10
SECȚIA I. — Pedepse principale	10
SECȚIA II. — Pedepse complementare	11
SECȚIA III. — Pedepse accesorii	11
SECȚIA IV. — Dispozițiuni comune	12
CAPITOLUL III	
Pedepse privative de libertate și regimul lor	12
SECȚIA I. — Pedepse de drept comun	12
§ 1. — Munca silnică	12
§ 2. — Temnița grea	14
§ 3. — Închisoarea corecțională	15
§ 4. — „ polițienească	16
SECȚIA II. — Pedepse politice	17
§ 1. — Detențiunea grea	17
§ 2. — „ riguroasă	17
§ 3. — „ simplă	17
§ 4. — Dispozițiuni comune	18
SECȚIA III. — Instituțiuni complementare pentru executarea pedepselor privative de libertate	18
§ 1. — Coloniile penitenciare	18
§ 2. — Liberarea condiționată	18
SECȚIA IV. — Dispozițiuni comune	19
CAPITOLUL IV	
Pedepse pecuniare	21
SECȚIA I. — Amenda corecțională	21
SECȚIA II. — Amenda polițienească	22
SECȚIA III. — Obligația de plată a amenzii și consecințele neîndeplinirii ei	22
CAPITOLUL V	
Pedepse privative de drepturi	24
SECȚIA I. — Degradarea civică	24
SECȚIA II. — Interdicția corecțională	24
SECȚIA III. — Decăderea din puterea părintească	24
CAPITOLUL VI	
Publicarea și afișarea hotărârilor	25
CAPITOLUL VII	
Calculul pedepselor și imputarea detențiunii preventive	25

	<u>Pag.</u>
CAPITOLUL VIII	
Suspendarea executării pedepselor	25
TITLUL IV	
Măsuri de siguranță	27
CAPITOLUL I	
Dispozițiuni generale	27
CAPITOLUL II	
Diferite specii de măsuri de siguranță	27
SECȚIA I. — Internarea infractorilor alienați într-un ospiciu	28
SECȚIA II. — Internarea în azil a infractorilor anormali, fizici sau psihici	29
SECȚIA III. — Deținerea infractorilor din obiceiul într'un institut special	29
SECȚIA IV. — Internarea vagabonzilor și cerșetorilor într'o colonie penitenciară	30
SECȚIA V. — Interdicția de a se afla în anumite localități	30
SECȚIA VI. — Interdicția de a intra în anumite localități	30
SECȚIA VII. — Interdicția de a exercita o anumită profesie sau meserie	30
SECȚIA VIII. — Expulzarea străinilor	31
SECȚIA IX. — Confiscarea specială	31
SECȚIA X. — Cauțiunea de bună purtare	32
SECȚIA XI. — Închiderea localului	32
SECȚIA XII. — Disolvarea sau suspendarea unei persoane juridice	33
CAPITOLUL III	
Aplicarea și executarea măsurilor de siguranță în concurs cu pedepsele	33
TITLUL V	
Restituiri și despăgubiri	35
TITLUL VI	
Infracțiunea	35
CAPITOLUL I	
Clasificarea infracțiunilor	35
CAPITOLUL II	
Tentativa	36

	<u>Pag.</u>
CAPITOLUL III	
Săvârșirea mai multor infracțiuni da aceiași persoană	37
SECȚIA I. — Concursul de infracțiuni	37
SECȚIA II. — Recidiva	38
CAPITOLUL IV	
Participarea mai multor persoane la săvârșirea aceleiași infracțiuni	41
SECȚIA I. — Instigatorii și complicii	41
SECȚIA II. — Participarea infractorilor majori și minori la săvârșirea aceleiași in- fracțiuni	42
TITLUL VII	
Cauzele care apără de răspundere penală sau o micșorează	43
CAPITOLUL I	
Intenția	43
CAPITOLUL II	
Cauzele care apără de răspundere sau o micșorează	43
SECȚIA I. — Dispozițiuni generale	43
SECȚIA II. — Alienația mintală și alte cauze de inconștiență	43
SECȚIA III. — Betia	43
SECȚIA IV. — Constrângerea morală	44
SECȚIA V. — Starea de necesitate	44
SECȚIA VI. — Legitima apărare	45
SECȚIA VII. — Constrângerea fizică	45
SECȚIA VIII. — Cazul fortuit	45
SECȚIA IX. — Eroarea de drept și de fapt	45
SECȚIA X. — Ordinul legii și comanda autorității legitime	46
SECȚIA XI. — Minoritatea	46
SECȚIA XII. — Surdo-mutismul	51
SECȚIA XIII. — Provocarea	51
SECȚIA XIV. — Circumstanțele atenuante	52
TITLUL VIII	
Concurs de circumstanțe agravante și atenuante .	53
TITLUL IX	
Condițiunile privitoare la înreiminarea infrac- țiunilor supuse plângerii prealabile . .	54

	<u>Pa3.</u>
TITLUL X	
Delicte contra creditului Statului sau creditului particular	126
TITLUL XI	
Infracțiuni contra pudoarei și a bunelor moravuri .	127
CAPITOLUL I	
Infracțiuni contra pudoarei	127
CAPITOLUL II	
Infracțiuni contra bunelor moravuri	129
CAPITOLUL III	
Dispozițiuni comune	132
TITLUL XII	
Delicte contra familiei	133
CAPITOLUL I	
Bigamia, incestul și adulterul	136
CAPITOLUL II	
Delicte contra stării civile, abandonul de familie și abuzul de drept de corecțiune	134
CAPITOLUL III	
Rapirea	136
TITLUL XIII	
Crime și delicte contra persoanelor	138
CAPITOLUL I	
Crimele și delictetele în contra vieții și integrității corporale	138
SECȚIA I. — Omorul	138
SECȚIA II. — Lovirea și vătămarea integrității cor- porale sau sănătății	139
SECȚIA III. — Avortul	141
SECȚIA IV. — Alte delicte contra vieții, și integrității corporale	143
SECȚIA V. — Delicte contra vieții, integrității corpo- rale și sănătății comise de mulțime și prin încăerări	144

	<u>Pag.</u>
CAPITOLUL II	
Crime și delikte contra siguranței interioare a Statului	68
SECȚIA I. — Atentate și comploturi contra persoanei Regelui, a familiei Regale și a formei constituționale a Statului	68
SECȚIA II. — Alte crime și delikte în contra siguranței interioare a Statului	70
CAPITOLUL III	
Crime și delikte contra Șefilor Statelor străine, a reprezentanților și a simbolului acestor State	73
CAPITOLUL IV	
Delictul contra siguranței Statelor străine, dreptul păcii și bunelor relațiuni internaționale	74
CAPITOLUL V	
Dispozițiuni comune	75
TITLUL II	
Delikte în contra exercițiului drepturilor politice și cetățenești	77
TITLUL III	
Crime și delikte contra administrației publice	78
CAPITOLUL I	
Delikte săvârșite de funcționari publici	78
SECȚIA I. — Delapidarea	78
SECȚIA II. — Nădărușirea	78
SECȚIA III. — Neglijența în funcțiuni	79
SECȚIA IV. — Refuzul de serviciu datorit legalmente	80
SECȚIA V. — Abuzul de putere	80
SECȚIA VI. — Dispozițiuni comune	81
CAPITOLUL II	
Delikte săvârșite de funcționari sau particulari	81
SECȚIA I. — Darea și luarea de mită	81
SECȚIA II. — Traficul de influență	83
SECȚIA III. — Ultrajul	83
SECȚIA IV. — Alte infracțiuni comise de funcționari sau particulari	84

	<u>Pag.</u>
CAPITOLUL III	
Crime și delikte comise de particulari	85
SECȚIA I. — Rebeliunea	85
SECȚIA II. — Ruperea de sigilii și sustragerea de sub sâchestrul	86
SECȚIA III. — Alte infracțiuni comise de particulari	87
TITLUL IV	
Delikte contra administrațiunii justiției	87
CAPITOLUL I	
Delikte contra activității judiciare	87
SECȚIA I. — Denunțarea calomnioasă	87
SECȚIA II. — Deținerea și arestarea ilegală	88
SECȚIA III. — Mărturia mincinoasă și jurământ fals	89
SECȚIA IV. — Tănuirea de bunuri	91
SECȚIA V. — Favorizarea infractorilor	91
SECȚIA VI. — Dispozițiuni comune secțiilor IV și V. din prezentul capitol	92
SECȚIA VII. — Alte delikte în contra activității judiciare	92
CAPITOLUL II	
Delikte contra autorității hotărârilor judecătorești	94
SECȚIA I. — Evadarea arestațiilor	94
SECȚIA II. — Nerespectarea hotărârilor judecătorești	95
CAPITOLUL III	
Duelul	96
TITLUL V	
Delikte contra cultului și respectului datorit morților	97
CAPITOLUL I	
Deliktele contra cultului	97
CAPITOLUL II	
Deliktele contra respectului datorit morților	98
TITLUL VI	
Crime și delikte în contra liniștei publice	98
CAPITOLUL I	
Asocierea pentru comiterea de crime și delikte	98

	<u>Pag.</u>
CAPITOLUL II	
Crime și delictе de incursiune pe teritoriul țării	99
CAPITOLUL III	
Ațăfări, insignări și alte delictе contra liniștei publice	100
CAPITOLUL IV	
Dispozițiuni comune capitolelor I, II și III din prezentul titlu	104
CAPITOLUL V	
Vagabondaj și cerșetorie	105
SECȚIA I. — Vagabondajul	105
SECȚIA II. — Vagabondajul special	105
SECȚIA III. — Cerșetoria	105
SECȚIA IV. — Dispozițiuni comune vagabonzilor și cerșetorilor	106
SECȚIA V. — Vagabonzii și cerșetorii minori	107
CAPITOLUL VI	
Delictе contra liniștei publice comise de către ministrul unui cult	107
TITLUL VII	
Crime și delictе care produc pericol public	108
CAPITOLUL I	
Crime și delictе care produs pericol public prin întrebuințarea de explosibile și prin distrugere	108
CAPITOLUL II	
Incendiul	109
CAPITOLUL III	
Crime și delictе contra siguranței transporturilor și a mijloacelor de convorbire	111
CAPITOLUL IV	
Alte delictе care produc pericol public	113
CAPITOLUL V	
Dispozițiuni comune capitolelor I, II, III și IV	115

	<u>Pag.</u>
TITLUL VIII	
Delictе contra sănătății publice	115
CAPITOLUL I	
Propagare de epidemii, și ori care alte boale contagioase	115
CAPITOLUL II	
Alterarea și falsificarea de substanțe alimentare și medicamentoase. Traficul de substanțe stupefiante	116
CAPITOLUL III	
Dispozițiuni comune capitolelor I și II	118
TITLUL IX	
Crime și delictе contra intereselor publice	118
CAPITOLUL I	
Falsificare de monedă, titluri de credit public, mărci, timbre, hârtii timbrate, sigilii sau semne de autentificare, certificare ori recunoaștere	118
SECȚIA I. — Falsificarea de monedă	118
SECȚIA II. — Falsificarea de titluri de credit public, timbre și hârtii timbrate	120
SECȚIA III. — Falsificarea de sigilii sau de semne de autentificare, certificare sau recunoaștere	120
SECȚIA IV. — Dispozițiuni comune	121
CAPITOLUL II	
Falsul în acte	122
SECȚIA I. — Falsul în acte publice și private	122
SECȚIA II. — Fals în pașapoart, foi de drum, certificate, traduceri și registre de călători	124
SECȚIA III. — Întrebuințarea de fals	125
CAPITOLUL III	
Falsul prin substituție de persoane și prin uzurpare de titluri sau onoruri	125
CAPITOLUL IV	
Dispozițiuni comune	126

	<u>Pag.</u>
TITLUL X	
Stingerea încriminării, executării pedepsei și a incapacităților ce decurg din condamnare	54
CAPITOLUL I	
Moartea	54
CAPITOLUL II	
Prescripția	55
SECȚIA I. — Stingerea încriminării prin prescripție	55
SECȚIA II. — Stingerea executării pedepsei prin prescripție	56
CAPITOLUL III	
Amnistia	56
CAPITOLUL IV	
Grațierea	57
CAPITOLUL V	
Impăcarea părților	57
CAPITOLUL VI	
Reabilitarea	57
TITLUL XI	
Dispozițiuni generale referitoare la infracțiunile de presă	59
TITLUL XII	
Explicarea unor termeni legali	59
CARTEA II	
Crime și delikte în special	
TITLUL I	
Crime și delikte contra Statului	61
CAPITOLUL I	
Crime și delikte contra siguranței exterioare a Statului	61
SECȚIA I. — Trădarea	61
SECȚIA II. — Spionajul	65
SECȚIA III. — Alte crime și delikte în contra siguranței exterioare a Statului	65
SECȚIA IV. — Dispozițiuni comune	68

	<u>Pag.</u>
CAPITOLUL II	
Delikte contra libertății individuale	145
SECȚIA I. — Sclavia și sechestrarea de persoane	145
SECȚIA II. — Amenințarea și șantajul	146
SECȚIA III. — Violarea de domiciliu	147
SECȚIA IV. — Violarea de secrete	148
CAPITOLUL III	
Delikte contra onoarei	150
SECȚIA I. — Calomnia și defămairea	150
SECȚIA II. — Înjuria	151
SECȚIA III. — Dispozițiuni comune	151
CAPITOLUL IV	
Delikte contra liniștei personale	153
TITLUL XIV	
Crime și delikte contra patrimoniului	154
CAPITOLUL I	
Furtul	154
CAPITOLUL II	
Tălhăria și pirateria	156
SECȚIA I. — Tălhăria	156
SECȚIA II. — Pirateria	158
CAPITOLUL III	
Delikte contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii	158
SECȚIA I. — Abuzul de încredere	158
SECȚIA II. — Gestiunea frauduloasă	159
SECȚIA III. — Exploatarea slăbiciunilor persoanelor incapabile	161
SECȚIA IV. — Insușirea lucrurilor pierdute și deținerea pe nedrept	161
SECȚIA V. — Abuzul de încredere profesională	162
SECȚIA VI. — Fraudarea creditorilor	163
SECȚIA VII. — Înșelăciunea	163
CAPITOLUL IV	
Strămutarea de hotare, desființarea canalelor de hotar.	
Stricăciuni și alte tulburări ale proprietății	165

	<u>Pag.</u>
CAPITOLUL V	
Jocul de noroc, loteria și specula contra economiei publice	166
TITLUL XV	
Delicte contra dreptului de răspuns prin presă și alte delicte comise în administrarea presei	168
CARTEA III	
Contravenții	
TITLUL I	
Dispozițiuni generale	171
TITLUL II	
Contravenții în special	172
CAPITOLUL I	
Contravenții contra autorității publice	172
CAPITOLUL II	
Contravenții cari produc pericol public	174
CAPITOLUL III	
Contravenții contra liniștii publice	176
CAPITOLUL IV	
Contravenții contra sănătății publice	177
CAPITOLUL V	
Contravenții contra moralei publice și bunelor moravuri	178
CAPITOLUL VI	
Contravenții contra persoanelor	178
CAPITOLUL VII	
Contravenții contra protecției animalelor	178
CAPITOLUL VIII	
Contravenții contra intereselor agricole	179
CAPITOLUL IX	
Contravenții contra intereselor agricole	180
CARTEA IV	
Punerea în vigoare și aplicarea codului penal	183
Dispozițiuni transitorii	183